Arist...

M
284

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥ. ιπ. 8.

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 14

M. Muñoz

Dr. Forcada

25.

Aristofanes

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

M
284

ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ ζεῦ καὶ θεοί·

δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου·

ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ·

δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ·

μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν·

τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων

ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον· καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα·

τῷ δὲ λοξίᾳ ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου

μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην· ὅτι

ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις ὥς φασι σοφὸς

μελαγχολῶντα ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην·

ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ·

[illegible]

ὀφείλοντας·

[illegible]

[illegible signature]

τοὐναντίον δρῶν ἢ προσήκει τῷ ποιεῖν·
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
οὗτος δ᾽ ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται·
καὶ ταῦτ᾽ ἀποκρινομένου τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ᾽ ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ᾽, ἀλλά σοι παρέξω πράγματα·
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα:

τὸ ἐναντίον ἢ οἱ ἄλλοι φρον… ἐναντίον ὁ ὄντως ἐστὶ … τοῦ λαιοῦ· ἤτοι ἐπὶ τοῦ … ἔδαφος τοῦ ἐδάφους· καὶ ὁ … ἀπηγόρευτο.

ἡγούμεθα· τῆς ὁδοῦ· ἢ ἡγεμόνες ἐσμὲν τῆς ὁδοῦ· ἢ ἡγούμεθα εἶναι καλόν· ἀντὶ τοῦ ἀρχόμενοι … γενική.

τὸ γρῦ σημαίνει διττῶς· τὴν τῶν χοίρων φωνὴν καὶ τὸν ῥύπον τοῦ ὄνυχος:

τουτέστιν τοῦ βραχυτάτου· ὅ ἐστι ῥύπος ὄνυχος· ἢ γὰρ … παροιμία … τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων· ἢ εἶδος νομίσματος γρῦ:

τὸ μὴ … γρῦ· τὰ μικρὰ σκεύη ἐστὶ τὸ … ὑπονοεῖ δηλονότι· διὰ τοῦτο καλεῖται οὕτως:

στέφανον ἔχοντα· στεφανηφορία τοῖς ἄστεσιν … ἰσοτίμως ἐδίδοντο τοῖς δούλοις καὶ ἐλευθέροις· οὐδὲν δὲ πλεονεκτεῖν τοὺς ἐλευθέρους δεῖ:

πάνυ σφόδρα· ἐκ περισσοῦ … ἀμφότερα … τίθεται … παράλληλα τίθεσθαι δηλονότι … ἐνταῦθα τὸ πάνυ σφόδρα:

† δέον οὕτως εἰπεῖν· πιστότατον ἡγοῦμαί σε εὐνούστατον· ὁ δὲ παρ᾽ ὑπόνοιαν εἶπε κλεπτίστατον· ἀεὶ μὲν γὰρ οἱ δοῦλοι λάθρα τὰ τῶν δεσποτῶν ὑφαιροῦνται· ἢ τὸ κλεπτίστατον ἀντὶ τοῦ φρονιμώτατον νοητέον· φρονήσεως γὰρ μετέχει ὁ κλέπτης … ἵνα λάθῃ· … τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κλέπτην τὸν φρόνιμον λέγει: —

ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. οἶδά τοι.
ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. πείθομαι.
ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·
τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν

ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξύμφορον·

τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

πεύσῃ· σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·

ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,

ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,

πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρῶτον; τουτῳί.

εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,

φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα

ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

τῷ τοῦτο κρίνεις; δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ

γνῶναι δοκεῖ τοῦθ' ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον.

ἐμφανῶς ἐπὶ τοῦ στεμμάτων τοῦ ... ὁ πυθοφόρου ... μαντικῆς ... τοῦ τρίποδος λέγεται ...

ἔθος ἦν ... οἷον μὴ ... μεθίεσθαι γενική

εἶτα ἄλλο ἐκέλευσε ... ἀκολουθεῖν ἐκεῖ ... δῆλον

... σαφέστατα τοῖς τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφέστατα

ξυνήθως

λέγει δὲ ὡς ἐκέλευσεν τῷ τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπακολουθεῖν δῆλον ἐντεῦθεν καθὸ εἴρηκεν ὡς καὶ τῷ τυφλῷ ἂν γνοίη τοῦτο. ὡς ὃ πάντες μετέρχονται· τοῦτο δεῖ καὶ τὸν υἱὸν μετελθεῖν·

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ·

Κα. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει

ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον· ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ

ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσί· καὶ τοῦ χάριν

καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί·

πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ:

Χρ. ἄγε δὴ πρότερον σὺ σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον·

ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ: Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ:

Πλ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι: Χρ. μανθάνεις

ὅς φησιν εἶναι; Κα. σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί·

σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνῃ·

ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις

ὅτι κατὰ τὸ ἀκόλουθον οἷς μὴ ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς ἐκφαίνειν τὰ λέγεται πληγῆς καὶ χρῶνται:

ἐμοὶ φράσον. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

ἢν φράσεις γὰρ ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

ὦ τᾶν· ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. μάλα.

καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστι δέσποτα.

ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί. ἀναθεὶς

γὰρ ἐπὶ κρημνόν τινα· καταλιπὼν

ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

ἀλλ' αἶρε ταχέως. μηδαμῶς. οὔκουν ἐρεῖς;

ἀλλ' ἢν πύθοισθέ μ' ὅστις εἴμ' εὖ οἶδ' ὅτι,

κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.

ἢν τοῦ θεοῦ ἢ μάλιστ' ἐὰν βούλη γε σύ.

μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ἢν μεθίεμεν.

ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με λέγειν

ἃ κρύπτειν ἦν παρεσκευασμένος. ἐγὼ γὰρ

εἰμὶ πλοῦτος. ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν

ἁπάντων· εἶτ' ἐσίγας πλοῦτος ὤν.

σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

ὦ φοῖβ' ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ ζεῦ

τί φής. ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; ναί.

ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος. πόθεν

οὖν φράσον αὐχμῶν βαδίζεις; ἐκ πατροκλέους

ἔρχομαι. ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.

+ ἢν τοῦ θεοῦ πλούτου ... ἢν τοῦ θεοῦ ἀφήσομεν ἂν βούλησθε σύ ... βούλησθε μὴ ἀπαιτοῦντες :

ἐπάξιον ... ἵνα δείξῃ ὡς ἀληθῶς αὐτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ μάλιστα αὐτός ...

+ οὗτος ὁ πατροκλῆς ... ὢν ἄκρως φειδωλός ... διὰ τὴν αὐτοῦ φειδωλίαν οὐκ ἐλούσατο ... πορευθῆναι λούσασθαι

... διὸ ὡς πάνυ φειδωλὸν ἢ πτωχὸν κωμῳδεῖ αὐτὸν ὁ ποιητής :~

τυφλὸς δὲ τὸ καλὸν πῶς ἐπάθες· κάτειπέ μοι.

ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν·

ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι, ὡς τοὺς

δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους μόνους

βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν·

ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.

οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ:

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους

καὶ τοὺς δικαίους. ὁμολογῶ σοι. φέρε τί οὖν.

εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,

φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; φήμ' ἐγώ:

ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; πάνυ μὲν οὖν

πολλοῦ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἑώρακα χρόνου

καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων·

ἀφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ:

μὰ Δί' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου

οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα·

ἐμελλέτην μοι. καὶ σύ γ' ὦ βέλτιστε πιθοῦ·

καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ

ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·

μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ:

ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου

τύχωσ' ἀληθῶς· καὶ γένωνται πλούσιοι

ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ·

οὐχ ἡ μὲν οὕτως· φειδοῦ· πάντες καὶ κοι·

ὅλοι ἢ καθ' ὅλου, οἱ ἄλλοι

μου δι' ἄλλα παξ ἀπέλυτες κα· οἰμώξῃ μακρά

γνώς, ὅπως, ἐὰν προσκαρτερῇ

σὺ μᾶλλον ἂν φθῇς ὅσα παρῇ μὲν τὴν μένης·

γινώσκεις, προσκομιῇ μὲν τοῖς λόγοις

Γενήσεται τἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ

ὑπολαμβάνω, νομίζω, ἀληθῶς λεχθήσεται·

οἶμαι γὰρ οἶμαι ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται·

ἐλευθερώσω, ἐκ τῆς τυφλώσεως

ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας

πράξας, ὁρᾶν, ποιήσω

βλέψαι ποιήσας· μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.

οὐθαμῶς, ἰδεῖν, λέγεις

οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι· τί φῄς;

ὑπὲρ, δυστυχής, ἀπὸ φύσεως, ἐπεὶ καὶ τοῦ λοιποῦ

ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει· ὑπὸ καρτερίας.

τὰ πάντα, ἡ μωρία

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ

μάθοιτο, ἀφανεῖ, τοῦ ἐπιτρίψαι, οὕτω ποιεῖ·

πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψειεν· νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ

ὁ τοιοῦτος, ἢ προσκρούοντα περιφέρεσθαι, ἀφίησι

ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ·

οἰμώξῃ καὶ κλαύσεις μακρά, ἐπεὶ καὶ ἀνακοινωθήσῃ.

οὗτος ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπιτρίψει με· ἀλλὰ τοιοῦτον μωρία, ἐπεὶ τὰ τούτων ἀκούσας οὐδὲν ὠφελήσεται· εὕρημα δὲ μωρία ταῦτα:

γρ. ἐπιτρίψει με

οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ:

ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων·

οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα· καὶ τοὺς

κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου

ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;

ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτα· ἔχ' ἥσυχος

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ

μεῖζον δυνάμενον· ἐμὲ σύ; νὴ τὸν οὐρανόν·

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν:

διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστιν αὐτῷ· φέρε

τίς οὖν ὁ παρέχων αὐτῷ τοῦθ'· ὁδί:

θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

τὸ ὀρρωδῶ λέγεται ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν διὰ τὴν οὐρὰν δεικνύντων τὸ δέος· ὥσπερ γὰρ τὰ φοβηθέντα κάμπτει τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν· ὄρρος δὲ ἐστὶ τὸ ἔσχατον τῆς πυγῆς ὅπου ἐξ οὗ ἡ οὐρὰ τῶν ζώων φύεται· ὅ(θεν) ὀρροπύγιον λέγεται +

Κα. καὶ γὰρ δι' ἄρχοντ' αἴτε πλουτεῖν ἐν τάχει :·

Χρ. οὐκοῦν ὁ Ζεὺς ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως

παύσειεν ἂν βούλοιτο ταῦτ' ἔτι· Πλ. ὅτι τί δή; :·

Χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι· οὐ βοῦν ἂν

οὐχὶ ψαιστὸν· οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν, μὴ βουλομένου σοῦ :·

Πλ. πῶς. Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως ὠνήσεται.

δήπουθεν ἢν μὴ σὺ παρὼν αὐτὸς

διδῷς τἀργύριον· ὥστε τοῦ Διός·

τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος :·

Πλ. τί λέγεις δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φημ' ἐγώ

καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν

ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι διὰ σὲ γίγνεται

ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα·

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον

δοῦλος γεγένημαι διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως·

καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κορινθίας

ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ

οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,

καὶ τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν:

καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν

οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν:

οὐ τοὺς σεμνοὺς καὶ ἐπιεικεῖς τοῦτο δρᾶν· ἀλλὰ τοὺς ἀναιδεῖς καὶ πτα τοὺς παι.

οὐ τούς γε χρηστούς· ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ

αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί τί δαί:

ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν· ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς:

τὸ διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον διπλῶς ἐνόησεν· ἢ τὴν τιμὴν δι' ἧς ἠγοράσθη· ἢ τὸν μισθὸν οὐκ ἔχων δουλεύει ὅπως ἔχῃ· τὸ δὲ ἴσως γε χρὴ ἀντὶ τοῦ διά· ἢ ὅτι τοῦτο ἄρ' ὃ καὶ κρεῖττον· εὕρηται δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων:

αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως

ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα

ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ᾽ ηὑρημένα. ὁ μὲν γὰρ

αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος. ἕτερος δὲ

χαλκεύει τις. ὁ δὲ τεκταίνεται. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε

χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε

νὴ Δί᾽. ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ. ὁ δὲ κναφεύει γε.

ὁ δὲ πλύνει κῴδια. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γε.

ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα. ὁ δ᾽ ἁλοὺς γε μοιχὸς

διὰ σέ που παρατίλλεται.

οἴμοι τάλας. ταυτί με λάνθανεν πάλαι.

ἔθος ἦν τοῖς ἀθηναίοις τοὺς μοιχοὺς ... [illegible] ... ἀποτίλλειν τὰς ὑπογαστρίους αὐτοῦ τρίχας. καὶ τέφραν ... περιπάσσειν ... ὑπογάστριον ... [illegible] ... τίλλειν τὰς ὑπογαστρίους ... τρίχας. ἦν ... [illegible] ... χρυσίον

μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ·

ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται·

τί δ᾽ αἱ τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς, εἰπέ μοι·

τὸ δ᾽ ἐν κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει·

ὁ πάμφιλος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ὁ βελονοπώλης δ᾽ οὐχὶ μετὰ τοῦ παμφίλου

ἀγύρριος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται

φιλέψιος δ᾽ οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει

ἡ ξυμμαχία δ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς αἰγυπτίοις;

ἐρᾷ δὲ λαῒς οὐχὶ διὰ σὲ τοῦ φιλωνίδου

ὁ τιμοθέου δὲ πύργος — ἐμπέσοι γέ σοι

τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ πάντα πράττεται;

Τοῦ περσῶν βασιλέως μεγάλου ὡς ἄρχοντος πάσης ἀσίας καὶ αἰγύπτου, πλουτοῦντος σφόδρα χρήμασί τε καὶ σκεύεσι δηλονότι: —

διπλῶς ἡ ἱστορία· ὅτι οἱ κορίνθιοι λακεδαιμονίους ἀφ... μισθοῦ ... τοῖς ἀθηναίοις ... διὰ τοῦτο ξενικὸν ... φιλάθηναν(?): —

† ὁ πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν ἀθηναίων ... τῶν δημοσίων πραγμάτων ... δημοσίᾳ ... ὁ πάμφιλος ... τῷ παμφίλῳ ... δηλονότι κλαύσεται:

† ἀργύριος πένης ὢν ... τοῦ βίου πορίζεσθαι ... ἐκερδαίνιζε ... τῆς ἀγυρρίου:

† ἡ οὗτος ὁ φιλέψιος πένης ὢν ... μύθους ... τοὺς ἀκούοντας· ... ἐπορίζετο: —

Ἴναρος ὁ Λίβυς βασιλεὺς ἀπέστησεν τοῦ βασιλέως Ξέρξου μοῖραν τῆς Αἰγύπτου· καὶ χρήματα ἔπεμψε τοῖς Ἀθηναίοις, ἵνα βοηθῶσιν· οἱ δὲ ... καὶ διακοσίας ... τὰς πρὸς τὴν Αἴγυπτον

ἐστὶν ... ἀναπλεύσαντας ... τοῖς Ἕλλησι· Μεγάβαζος δὲ ὁ τοῦ βασιλέως στρατηγὸς ... τὸν πόλεμον ... καὶ ... ἐκείνου ... ἐξέκλεισεν:

† Φιλωνίδης ἀνὴρ πλούσιος, οὗτος ἄμορφος ὤν· ἤρα Λαΐδος ἐν Κορίνθῳ ... πόρνης:

† ὁ Τιμόθεος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων ... τοσοῦτον ηὐτύχησεν ὥστε ... ζωγράφοι ... εὐδαιμονίαν ... ἐζωγράφησαν φέρουσαν αὐτῷ τὰς πόλεις ... ἐποίησε δὲ πύργον πολυτελέστερον ἐν Ἀθήναις:

† ... οὐδὲ ... τὰ αὐτὰ λέγων· ὁ δὲ δοῦλος ... φέρουσα αὐτῷ:

μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος·

καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν εὖ ἴσθ' ὅτι:

κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε

ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·

ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγονεν οὐδεὶς πώποτε:

τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·

ἔρωτος· ἄρτων· μουσικῆς· τραγημάτων:

τιμῆς· πλακούντων· ἀνδραγαθίας·

ἰσχάδων· καρι φακῆς· οὐδὲ γένετ' οὐδεὶς

μεστὸς οὐδὲ πώποτε· ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ

φιλοτιμίας· μάζης· στρατηγίας.

ἤγουν πολὺ ... ἑπτακαίδεκα

ισκαίδεκα, πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν

ἄλλα πληρώσῃ τεσσαράκοντα

ἑκκαίδεκα, κἂν ταῦτ᾽ ἀνύσηται, τετταράκοντα

θέλει λέγει ὑπάρχει βιωτὸν ἑαυτοῦ ἐξ ...

βούλεται, ἤ φησιν οὐκ εἶναι βιωτὸν αὑτῷ τὸν βίον

καλῶς λίαν

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ. πλὴν ἕν·

φοβοῦμαι λέγε ὀλίγον δέδοικας φοβοῦ

ἓν μόνον δὲ δέδοικα. φράζε τοῦ πέρι;

ἵνα τὴν ἰσχὺν λέγετε

ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατε

τῆς δυνάμεως ἐξουσία ἐγὼ ὤν

ἐμοὶ εἶναι, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

μὰ ... ἐστι τὸν ... οὐ μόνον σὺ λέγεις ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ... πάντες

νὴ τὸν Δί᾽· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς δειλότατον

ὑπάρχει οὐδαμῶς

ἐσθ᾽ ὁ πλοῦτος. ἥκιστ᾽, ἀλλά με

ὁ διορύττων τοὺς τοίχους κλέπτης ...

τοιχωρύχος τις διέβαλεν. εἰσδὺς γάρ ποτε

εἶχεν

οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν.

πάντα ὅλα καὶ κατεσφαλισμένα

εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλειμένα.

τὸ πρόγνωσ(ιν) τ(ὴν) πελαμπρομηθ(εί)ας

ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν

σε διαφροντίζοσι χρ(εμύλος)

φρόντιζε · πράγματι σοι ·

μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς ἐὰν γένῃ

ἢ ἀλλὰ μάθου λόγον με βουλομένω τοῦ ὑπακου(ειν)

ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα

καὶ πρὶν ὀξύτερον

βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον λυγκέως.

τὸ ποιήσαι με βλέπειν τοῦ ἔργου

δυνηθῇς

πῶς οὖν δυνήσῃ δρᾶσαι τοῦτο θνητὸς ὤν

σαφῶν

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι

ὁ ἀπόλλων μαντικὴν κινήσας

ὁ φοῖβος αὐτὸς πυθικὴν σείσας δάφνην.

ὁ ἀπόλλων γινώσκει λέγω

κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα; χρ(εμύλος) φήμ' ἐγώ.

ὁρᾶτε μὴ μελ(λήσητε) πρόσεχε μὴ πως ὀξὺ κακὸν γένηται

βλέπετε μὴ μελλε

ὁρᾶτε. χρ(εμύλος) μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦγαθέ·

καλῶς γίνωσκε ἐάν μὴ ἀποθαν(εῖν)

ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν,

ἐγὼ ποιήσω θέλεις

αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. κα(ρίων) κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.

ὑπάρξουσιν σὲ ἄλλοι ἡμῖν συμβοηθοί

πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι.

τὸ λυγκέα οὕτω διὰ τὴν ὀξύτατον φασίν· ὡς τὰ ὑπὸ γῆν βλέπ(ειν) αὐτὸν ἐμυθεύοντο· ὅτι οὗτος κατὰ γῆς τὰ ὑπὸ τῆς μεταλλαλ... ἐξεῦρεν ἐκ τὴν ἱστορίαν ... παλαίφατον :

φασὶν ὡς ἐπάνω τοῦ τρίποδος δάφνη ἵστατο· ἣν ἐκίνει ἡ πυθία ἡνίκα ἐχρησμῴδει μαντεύεσθαι :

ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα:

ποῦ ποῦ· πονηροὺς γὰρ πάσχ' ἡμῖν ξυμμάχους;

οὐκ· ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν·

ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών· τί δρῶ; λέγε:

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον· εὑρήσεις δ' ἴσως

ἐν τοῖσιν ἀγροῖσιν αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους·

ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν·

ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος:

καὶ δὴ βαδίζω· τουτογὶ τὸ κρεάδιον· — οἷον τὸ σκέβας τοῦ κρέατος

τῶν ἔνδοθεν εἰσενεγκάτω λαβών:

ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε·

σὺ δ' ὦ κράτιστε πλοῦτε πάντων δαιμόνων

ἐνταῦθα εἰσελθέ

ἔσω μετ᾽ ἐμοῦ δεῦρ᾽ εἴσιθ᾽· ἡ γὰρ οἰκία·

ὑπάρχει ἣν ἔνδον χρή

αὕτη ᾽στίν· ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον

πεπληρωμένην

μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως:

λυποῦμαι· εἰσελθὼν ἢ εἰσερχόμενος

ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς·

ξένην [illegible] ὅ ἐστιν πάντοτε ἄχθομαι·

ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ᾽ ἀλλοτρίαν πάνυ·

ἀπολαύω ἀπολαύων τοῦ εἰσέρχεσθαι·

ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε·

ἐὰν ἀκριβοῦς

ἢν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω·

κατώρυξε· εἰς τὰ κατώτατα μέρη κάτω

εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·

ἐὰν ἀγαθὸς ἢ χρηστὸς ἀνήρ

κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος·

ζητῶν ὀλίγον ἢ ὀλίγον ἀργύριον

αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον·

ὑπὲρ ἀρνεῖσθαι·

ἔξαρνός ἐστι μηδ᾽ ἰδεῖν με πώποτε·

ἢ ὅτι τὸ ἀκίνητον [illegible] ἀφεν·

ἐὰν δὲ μαινόμενον

ἢν δ᾽ ἐς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω·

ὅτι

ζ' ὥσπερ κατηγοροῦ[illegible] αὐτοῦ [illegible] τὸ δ[illegible]·

ἴσως ὅτι οὔποτε πολλὰ [illegible] ποτε τὸ [illegible]·

πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος·

γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου·

μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐτύχες πώποτε·

ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί·

χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·

τοῦ φείδεσθαι ἢ ἀναλίσκειν ἡνίκα χρεία

πάλιν τ' ἀναλῶν ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ·

ἀλλ' εἰσίωμεν ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι·

δείκνυσι ὡς ... φιλοῦσι τὸν πλοῦτον οἱ ἄλλοι:

καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον·

ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ· πείθομαι

τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι:

ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες·

ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί·

... σκευή· τί γὰρ ἄν τις πρὸς τοῦ ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ· τοῦ πείθομαι· διὰ μέσου τοῦ πλούτου εἴρηται.

ἴτ' ἐγκονεῖτε σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς· ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν·

οὐκοῦν ὁρᾷς ἡμᾶς ὁρμωμένους προθύμως πάλαι

ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη

σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι

ὅτου χάριν ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς

οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις

ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας

ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας

ἔστιν δὲ δὴ τί· καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησι·

ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι

ῥυπῶντα κυφόν· ἄθλιον· ῥυσόν· μαδῶντα

νωδόν· οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν· πῶς φῄς; φράσον μοι πάλιν.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα:

πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν

μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι

ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος:

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα

ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν

ἰοὺ ἰού· τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν

σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι:

Διαρράγης· ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος

ὃς φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας

ἡμῖν ὅτου χάριν ποθ' ἡμᾶς ὁ δεσπότης

κέκληκε δεῦρο· οἱ πολλὰ μοχθήσαντες

οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως δεῦρ' ἤλθομεν

πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες

ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι· τὸν Πλοῦτον γάρ

ὦνδρες ἥκει ἄγων ὁ δεσπότης

ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι.

νὴ τοὺς θεούς· Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε:

ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι,

ὑφ᾽ ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ᾽ ἀληθῆ·

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα

μιμούμενος· καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων

ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ᾽ εἶα τέκνα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες

βληχώμενοί τε προβατίων

αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη·

ἕπεσθ᾽ ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ᾽ ἀκρατιεῖσθε·

ἡμεῖς δέ γ᾽ αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα

βληχώμενοι· σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες

πήραν ἔχοντα λάχανά τ᾽ ἄγρια δροσερά·

καὶ κραιπαλῶντα ἡγούμενον τοῖς προβατίοις

εἶτ᾽ ἐκ καταδαρθέντα που μέγαν

λαβόντες ἡμεῖς σφηκίσκον

ἐκτυφλώσομεν. ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην γε

τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν, ἣ τοὺς ἑταίρους

τοῦ φιλωνίδου ποτ' ἐν κορίνθῳ

ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους μεμαγμένον

σκῶρ ἐσθίειν· αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς·

μιμήσομαι πάντας τρόπους· ὑμεῖς δὲ

γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι:

οὐκοῦν σε τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν.

καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους

λαβόντες ὑπὸ φιληδίας, τὸν λαρτίου μιμούμενοι

τῶν ὀρχέων κρεμῶμεν, μινθώσομέν θ' ὥσπερ

ὅταν γὰρ ὑποκορίζεσθαι ... ἀλλαχόθεν
οὕτω προσαγορεύουσι

μιμοῦ

τρώγοντ πυρίνου· σὺ δ' ὦ Ἀρίστυλλος

γελῶν · ἀκολουθεῖτε

ὑποχάσκων ἐρεῖς· ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι·

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη·

ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'· ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα·

βουλήσομαι τοῦ δεσπότου λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέα

μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι·

χαίρειν μὲν ὑμᾶς ὦνδρες δημόται

ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν

ἀσπάζομαι δ' ὁτιὴ προθύμως ἥκετε·

καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως·

ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται

ἴσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ·

ὁ Ἀρίστυλλος· μαλακὸς ἦν· ... χάσκων ὡς τοῖς ὁρῶσι κινεῖν γέλωτα·

ἴαμβοι τρίμετροι καταληκτικοὶ ... [illegible]

οὐκέτι τὸ χαίρειν καλὸν ἀλλὸ τι ... πρὸς ... τὸ σύνηθες ... τιμάς ... τοῦ βίου· καὶ ... ἐστὶν πρὸ ἀρχῆς·

ἐμφαίνει ... ὡς ἐξ ... τοῖς προσιοῦσι ... προσυπεραστιᾶν

χοροῦ

ἐχθρὸς ἀνδρεῖ· κἂν πολλοὶ ὑπὲρ τοῦ βουλεύειν ἀποθάνοιμι.

ἐξενωτίαι

θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ᾽ ἄρην.

ἄλλων ἕνεκα ἀξίων ὀβολοῦ

ἀλγοῦν μὲν γὰρ ἀξίω ὀβολοῦ μὲν οὕνεκα

εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὠθοῦμεν τὴν πομπήν

ἐν τῷ δικαστηρίῳ

ὠστιζόμεσθ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν τἠκκλησίᾳ·

καταρρίψαιμι τινι

αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

Βλέπω τόν

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονί

ὁ προσερχόμενος ἐφθαρμένως ὑπάρχει διότι

προσιόντα· δῆλος δ᾽ ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος

πορεύεσθαι τῇ σπουδῇ

ἀκήκοεν τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει:

ὑπάρχει

Βλ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ᾽ εἴη· καὶ πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ

ὁ ἐπλούτισε ἐξαίφνης οὐ πείθομαι

Χρεμύλος πεπλούτηκεν ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.

ὑπάρχει ἢ μάλιστα

καίτοι λόγος γ᾽ ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολύς·

ἐπὶ τοῖς κουρείοις

ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων·

ὅτι ἐξαίφνης ὁ ἀνὴρ γέγονε

ὡς ἐξαπίνης γεγένηται πλούσιος.

ὅτι οἱ ῥωμαῖοι ἐν ταῖς θύραις φασί· κ. τοῦ θυρωρονόμου· ἀπὸ τούτου δῆλον ὅτι ἔξω τὸ εἰσέρχομαι γίνεται.

διαβάλλει τοὺς ἀθηναίους· ὡς διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων ἀργῶς ἐργάτῃ διὰ τὰ κουρεῖα ἐν οἷς οἱ βουλόμενοι τὰς ἔχας τῆς μεγάλης· ἢ τοῦ πώγωνος ἔχειν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέρους.

ἔστι μοι ὑπὲρ ... ἀρίστου ... ὅτι

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν ὅπως

καλεῖν ἀγαθὸν ποιῶν πράττων μετακαλεῖ

χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται, — διαβάλλει ἐν τούτῳ τοὺς ἀθηναίους ὡς φθονεροὺς καὶ οὐ καλοῦντας μόνους ἢ μὴ μεταδιδόντας τοῖς φίλοις χρηστοῦ τινος

οὐδαμῶς ἐγχώριος ... ἢ ποιεῖ ἢ πράττει

οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

φανερώσας λέξω ...

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς.

κρειττόνως ... πράττομεν

ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,

τῆς εὐπραγίας σοι ὑπάρχει ... ἄλλων

ὥστε μετέχειν ἔξεστι· σὺ γὰρ εἶ τῶν φίλων.

ἐγένου ... ἀληθῶς ... οἱ ἄλλοι

γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

γενήσομαι ... ταχέως πολλὰ ἐὰν βούληται

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.

ὑπάρχει ... ὑπάρχει δύσκολον ἐν τῇ ὑποθέσει

ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

μέσος ... τελέσω ...

ΒΛ. ποῖός τις; ΧΡ. οἷος — ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.

ἐὰν ... [illegible] καλῶς ποιεῖ ... διαπαντὸς

ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·

ἐὰν δὲ ... ἀποτύχωμεν ... ἀφανιοῦμεν ... τελείως

ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν. — ὡς λέγουσι καὶ ἔνουσι ... καὶ τὸ ... τῇ χρυσῷ ... ἔχοντος ... ἀποτύχωσι ... τελείως, τοῦτο τοῦτ' ἐστὶ ... φησίν ... ἢ τέλος ... τὸν ἄλλον.

./. τοῦτο λέγει φοβούμενος μὴ ἀποτυχὼν ἔλθῃ ... πρὸς ὀργήν

ἢ ἐπεὶ πλῶς πλούσιος καὶ πάλιν φοβεῖσθαι πλου... τοῦ ἀδδικῆσαι

κακὸν δηλονότι — τὸ βάρος

ΒΛ. τοῦτ' ἐπονηροῦ φαίνεται χρῆμα φορτί

εὐκόλως — ὡς ἀδελφοῦ

καὶ μὴ οὐ χαρίεσκει· τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν οὕτως ὑπερ

ἀνδρός — ἀγαθοῦ καὶ πολλοῦ ὑπὸ — πράξαντος

πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου

σῶον καὶ καλόν — κλαπέντων

ΧΡ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. ἢ τι κέκλοφας ἢ διά

ἔκλεψε — ἀδύνατε θεασθῆναι

ἐκεῖθεν ἢ κεῖσ' ἀργύρειον ἢ χρυσίον·

τοῦ Φοίβου — μεταμέλεια

παρὰ τοῦ θεοῦ· κᾆτ' ἴσως σοι μεταμέλει. ΧΡ.

ἀπὸ θεοῦ κακῶν — οὐκ ἔκλεψα

ΧΡ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

κινῶ — φανερῶς

ΒΛ. παῦσαι φλυαρῶν ὦγαθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

ὑποπτεύω

ΧΡ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί:

ἀγαθόν

ΒΛ. φεῦ· ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός

ὑπάρχουσιν — ὅλοι — ἥττονες

ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

οὐδαμῶς — φρονεῖς — φαίνεται

ΧΡ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς

+ πρώην γὰρ χρηστὸς ὤν· νῦν δὲ πανοῦργος γέγον[?]

Βλ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων·

Χρ. μελαγχολᾷς ὦνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμα αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει

ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι

Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος ζητεῖς μεταλαβεῖν· Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ· τίνος

Χρ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον· ἀλλ' ἑτέρως ἔχον

Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας· ἀλλ' ἥρπακας· Χρ. κακοδαιμονεῖς.

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα.

Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγε· Βλ. ὦ Ἡράκλεις φέρε ποῖ τις ἂν

τράποιτο· τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι

+ καὶ οὐ θέλω φάσαι ἢ εἰδέναι· τὸ συμβὰν ἐμοί·

Χρ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου:

ὁ πεπορευμένος ... ἀμαθέστατος

ὥφελ ... ἀπ' ὀλίγου ... λίαν

ὥστ' αὐτὸ ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ

οἰκονομῆσαι ... ἀκοῦσαι

ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν

κλείσας ... νομίσμασι ... τῶν δημηγόρων

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων

ἴσως προσφιλῶς ... σφόδρα ... μὰ

καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεούς

λίτρας ... ἐξοδιάσας· λογαριάσαι·

τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

βλέπω ... ἐπὶ τοῦ κριτηρίου ... καθεσθησόμενον

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον

ἢ κλάδον ἔχοντα κρατοῦντα

ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων καὶ τῆς γυναικός

οὐ διαφοροῦντα ... φανερῶς ... τοῖς γραφομένοις

οὐ διαφέροντα

κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν

ὑπὸ τοῦ Παμφίλου ... οὐ δαιμόνιε ... ἀλλὰ μόνους ἔχω

τῶν Παμφίλου. οὐκ, ὦ κακόδαιμον,

τοὺς ἀγαθοὺς ... τοὺς δεξιοὺς καὶ τοὺς χρηστούς

ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούς

ὁσίους· καὶ ... ἀπὸ τοῦ νῦν ... διαπράξω

καὶ σώφρονας· ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.

σωφρονικοὺς ... ποιῆσαι πλουτῆσαι ... ἔκλεψας

τί σὺ λέγεις; οὕτω πάνυ πολὺ κέκλοφας;

ὁ Πάμφιλος οὗτος ζωγράφος ἦν· ἔγραψε ... τοὺς Ἡρακλείδας ἱκετεύοντας Εὐρυσθέα μετὰ κλάδων ἐλαιῶν ἐκ Πελοποννήσου ... ἱκετηρία δὲ ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ περιειλημμένος ... οἷς ... καὶ ... ἱκετηρίας ... τῶν ἐλαιῶν κλάδων ... τοῦτο ... δηλοῦν: +

οἶσθ' ὅτι γνῶσιν ὡς ἀληθές

Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν ἀπολεῖς·

ἀπώλεσας ... ἀληθές ...

Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς

οὐδαμῶς ... ἡ κακία μου

Χρ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ ἔχω·

τὸν πλοῦτον δηλονότι

Βλ. σὺ πλοῦτον; Χρ. ποῖον; Βλ. αὐτὸν τὸν θεόν·

ὑπάρχει ... ἐντός

Βλ. καὶ ποῦ 'στιν; Χρ. ἔνδον· Βλ. ποῦ·

ἔλεγον

Χρ. παρ' ἐμοί· Βλ. παρὰ σοί; Χρ. πάνυ·

ἀπήλθες δή

Βλ. οὐκ ἐς κόρακας, πλοῦτος παρὰ σοί;

μά ... ἀληθῶς ... λέγω

Χρ. νὴ τοὺς θεούς· Βλ. λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί·

μά

Βλ. πρὸς τῆς ἑστίας; Χρ. νὴ τὸν ποσειδῶ·

... ὑπάρχει ... ἄλλος

Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις; Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερος

τὸν ἄλλον

τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον λέγω·

τοῦτον

Βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους·

† τὸ παρ' ἡμῖν ... κρημνῷ ... κόρακας καλούμενος· ... κοράκων εἶναι ... [illegible] ... ἐρρίπτουν ὑπὸ κόρακας ἐν ... ἐλέχθη ἐς παροιμίαν, τὸ ἐς κόρακας ἀντὶ τοῦ ... φθαρῆναι ... [illegible]

Ἑστία θεά ... θυγάτηρ κρόνου ... ἀρχαῖοι ... οἰκίαν ... ἱδρύοντο ... τοῖς οἴκοις ... ἔγραφον ... φύλαξ ... οὕτω ... φησιν ... φυλακὴν τῶν οἴκων ... δηλονότι γράφουσα ... ὡς ἐκ πάλαι ... τεταγμένη:

ΧΡ. οὐκ ἔστι πω τοῦ πράγματ' εὐχοῦ τούτῳ·

ΒΛ. τί φῄς· οὔ τῳ μὴ δοῦναι; ΧΡ. μάλιστα δεῖ γὰρ πρῶτον

ΒΛ. τί; ΧΡ. βλέψαι ποιήσαιμεν νῷ. ΒΛ. τίνα βλέψαι; φράσον·

ΧΡ. τὸν πλοῦτον ὥσπερ τὸ πρότερον ἑνί γέ τῳ τρόπῳ·

ΒΛ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν·

ΒΛ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε·

ΧΡ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται·

ΒΛ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα;

πῶς ΧΡ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ' οὔθ' ἡ τέχνη·

ΒΛ. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ·

ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην ἐγώ,

+ διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τὸν Βλεψίδημον ὁλόκληρον παραχρῆμα λαλοῦντος τοῦ λόγου ἀκοῦσαι ἀλλὰ καθ' ἕκαστον ἐπερωτᾶν, τὸ εἰκὸς πάνυ αὐτῷ· ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς τὴν γνώμην τῶν ἐπιθυμούντων πυθέσθαι τι παρά του·

+ διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς μὴ πρεσβεύοντας ἰατροὺς, ἀλλ' ὡς οὐδενὸς ἄξια·

κατακλῖναι · βέλτιον · ἰατρείῳ ἢ μᾶλλον

κατακλίνειν αὐτὸν ἐς ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι

ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἀσκληπιοῦ ἢ μᾶλλον · βράδυνε

βλ. πολὺ μὲν οὖν ὦ δαιμόνιε μὴ νῦν διάτριβε

τάχει · ποιῶν · πορεύομαι

ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι. χρ. καὶ δὴ βαδίζω

ἀνύειν · τάχει · ποιῶ

βλ. σπεῦδέ νυν. χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ ::

σπουδῆς ἡ καὶ τόλμης · ἄδικον · ἔθνικον

πε. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον

πορεύειν

τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε

ποῦ · ποῦ · οὐ καρτερεῖτε

ποῖ · ποῖ · τί φεύγετον · οὐ μενεῖτον. βλ. ἡράκλεις : Ὅτι

αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ μενεῖτον ἐχρῆν τὴν δυϊκήν

ἐξολοθρεύσω

πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς

ποιεῖ · ποιεῖτε · ὑπομονητέον

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν

καὶ ὁποῖον · ὧν ἀνθρώπων

ἀλλ' οἷον ἄλλος οὐδεὶς οὐδεπώποτε ·

ἐφθάρητε

οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος · ὥστ' ἀπολώλατον : ·

τοιαῦτα μὲν οἱ πένητες · φαίνη

χρ. σὺ δ' εἶ τίς ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς : ·

Τοῦ χρυσοῦ τὸ πλῆθος μόλις μόνον ἀναγνωστέον ἵνα ᾖ ἡ ἀντὶ τοῦ δή · ἐκλήγεται τὸ ῥᾷον ἢ βραχὺ ἐπιφθογγέντος ἐπιφερομένου ὡς τὸ σπεῦδε νῦν · ἴσως καὶ ἡ ὡς κυρεῖς ἔχων τὸ δάπεδον τὸ περὶ τοῦ νῦν ἐπίρρημα ὂν χρονικὸν τῇ μακρᾷ ἀεὶ εὑρίσκεται · διὸ ἐπισπᾶται : ·

Ὅτι ἡ πενία ἐνταῦθα παρελθοῦσα μάχεται πρὸς χρεμύλον καὶ βλεψίδημον δηλονότι ·

Αὕτη ἡ κατασκευὴ γὰρ πρὸς τὸ οὐ μενεῖτον ἐχρῆν τὴν δυϊκήν δηλονότι : ·

ἔρημον θεὸν ἐρῆμον ἀπολιπόντε ποῖ φευξούμεθα
τὴν δεδιότε· μηδὲ διαμαχούμεθα:
ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότε·
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα· ποίαν δ' οὐκ ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη·
θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς ὅτι
τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων:
γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖ·
ἡμῖν προσελθοῦσ', οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη:
οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω

ὅσοι πρὶν ἐβλέπ… λοιπόν

Βλέψαι πάλιν χρὴ τί ποτ' ἀδικοῦμεν

πράγματα ὅτε σαφὲς ἐὰν … ἐξευρίσκομεν … πράγματα ἐκπορίζομεν

τοῦτο σοὶ καὶ πᾶσιν ἐμοῖς ἐκπορίζοιμεν·

χρηστοῦ καλοῦ … πῶς … χρηστόν

ἀγαθόν· πῶς τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιτε·

διότι κατ' ἀρχὰς … ἀποδιώξομεν ἢ ἀπορρίπτομεν

ὅτι σὲ πρῶτον ἐκβάλλοντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος

ἐξωθοῦντες … ὑπολαμβάνετε·

ἐμὲ ἐκβάλλοντες, καὶ τί ἂν νομίζοιτε

ποιήσεσθαι μεγάλου τοῦ

κακὸν ἐργάσεσθαι μεῖζον ἄλλου·

τὸ ἐκβαλεῖν ποιεῖν … ἐλάβομεν

ὅτι … τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα

συνέξεις … ὑμῖν βουλόμεθα … ἀλλὰ χρήσιμα

καὶ μὴν περὶ τούτου φῶ ἐθέλω διδοῦναι λέγειν

κατ' ἀρχὰς ἐνταῦθα … τοῦτο ἢ τὸ αὐτό ἐκπορίζοντο

τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφηνώμεθα

χρηστῶν … πρόξενον ὑπάρχουσα·

ἀγαθῶν ἁπάντων αἰτίαν οὖσαν μὲν

τὴν πενίαν … πάντα ἐκ τῆς χώρας

ἣν μὲν ἐξετάζοντας ὑμεῖς … δὲ μή

ποιεῖτε … ὅπερ … φαίνεται

ποιεῖ τοῦτο καὶ αὐτὸ ὅτι ἂν ὑμῖν δοκεῖ

ἴσον ὅτι οἷα τῇ ἐκεῖ ἐμμελὴς ἀνὴρ χρὴ θέλει· ὡς τὸ ὅπως μὴ ποιήσῃς τὸ … νοοῦμεν ἔξωθεν τοῦ … ἔνθα τὸ τέλος· κἂν τῇ μεθόδῳ ὡς ἐνταῦθα· ὡς … τὸ … διὰ μὴ ποιῶν … τὸ δέον γὰρ κἀκεῖνος … ἔξωθεν· τὸ οὐ καλόν·

ἡ πενία μεταδιδάσκει:

τοῦτο · θεοῖς ἐχθίστη

χρ. τουτὶ σὺ πλημμελὲς ὦ μιαρωτάτη λέγεις;

καὶ ἀποδέχου · λέγω

πε. καὶ σύ γε διδάσκου τῇδ᾽ ἐγὼ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως

σφαλλόμενα

ἅπανθ᾽ ἁμαρτάνοντά σε τοῦτ᾽ ἀποδείξειν ἐγώ

εἰ · τοὺς καλοὺς

εἰ τοὺς δικαίους φῂς πλουσίους ποιήσειν:

τιμωρητικὰ ὄργανα · βοηθήσετε

χρ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

ὀργίζεσθαι · βοᾶν · λυπεῖσθαι

πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς

θρηνεῖν · φεῦ φεῦ

χρ. καὶ τίς δύναιτ᾽ ἂν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοὺ

ὑπάρχει

τοιαῦτ᾽ ἀκούων; πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν:

τὸ εἶδος τῆς τιμωρίας · ὦ δικαστήριον

χρ. τί δῆτά σοι τίμημ᾽ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ

κρατηθῇς · φαίνεται

ἐὰν ἁλῷς; πε. ὅ τι σοι δοκεῖ. χρ. καλῶς λέγεις:

ὅ ἐστι τοσοῦτον ἐπιτιθέσθω · ἡμᾶς πρὸ γενέσθαι

πε. τὸ γὰρ αὐτὸ ἂν ἡττᾶσθε καὶ σφῷν δεῖ παθεῖν:

ἀρκετοὺς · ὦ χρεμύλε

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι

Marginal scholia:

κολαστήρια γὰρ ... φέρετρα δ᾽ ἐστὶ τύμπανα ὡς μέν τινες φασὶ ξύλα δι᾽ ὧν τοὺς κακούργους ἔτυπτον· ὡς δὲ ἄλλοι βάκλα. κύφωνες δέ ἐστι ξύλον ὅμοιον ζυγῷ· ὃς κατὰ τοῦ τραχήλου τιθέμενος κυφοὺς τοὺς τιμωρουμένους παρασκευάζει, δῆλον ὅτι τοὺς ἀδίκους:

τὸ ὀφλόμενον τιμωρία· ἢ ἐπειδὰν ὀφλῇ τις τιμωρηθῆναι ἐὰν ἡττηθῇ τινὰ κόλασιν ὑπέχειν. ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸ τῆς κρίσεως ὡς τιμωρίαν ἂν πάθοι ὁ ἡττηθεὶς ἢ ἐπιγράφειν ἢ ἐπὶ τῇ προτέρᾳ γραφῇ· καὶ τοῦτο γράφειν ὡς καὶ τοιαύτῃ τιμωρίᾳ ἢ βίου τυχεῖν ἀφαιρεῖσθαι ἢ κεφαλῆς:

οὐκοῦν τοῦτο πρὸς τοὺς καὶ πρὸς διάλεξιν ἐλθόντας νικηθέντας ἀλλὰ θέλω τὸ ἀποθνῄσκειν ἐκφυγεῖν δίκην· ἢ μὲν τοῦτο οὐ νικηθῆναι ἀλλὰ νικῆσαί τι· ἔχετε σὺν ἡμῖν αὐτὰ πείθειν οὐδείς· ἀπὸ τοῦ δηλοῦν τὸ μὴ παθεῖν εἰ μὴ βούλοισθε:· τοῦτο δὴ πλοῦν δῆτα χρὴ ... ἀλλ᾽ ἐὰν θέλητε τοῦτο πειθόντες ἢ ταχὺ ποιήσεται τοῦτο πρὸς με πειθόμενοι· πρὸ τῶν τὸ λέγεται καὶ τὸ ποιῶ· καὶ τὸ πάσχω δηλονότι:

† ζωνάζεσις: ἀρκέσει:

ἀρκέσει ἐμοί

Ταύτης ἐγὼ γ' οὐδὲ δύ' ἀποχρήσομαι μόνω:

ἤγουν τὰ χείλη ... τοῦτο ἢ ἐπίθειαν ἢ τέχνην ποιήσατε τοῦτο πρὸς νίκην ὑπὸ ἐμοῦ

ποιοῦντες

Πε σὺ κἂν φθάνοις τοῦτο πράττοντες· ἢ τί γὰρ

ἤγουν ἐπιθῆ· ἐναντίως

ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι:

πρέπον φρόνιμον λόγον

Χο ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε

ἤγουν ταύτην τὴν πενίαν ἤγουν ἐν τοῖς λόγοις

τηνδὶ ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες

ἀσθενὲς ὑποχαλάσετε

Πε μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν:

ὑποχωρήσεις νοῆσαι:

Χρ φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι † πᾶσιν

ἴσως ὁμοίως ἢ ἀγαθοὺς καλῶς

πᾶσιν ὁμοίως ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνδρῶν εὖ

ποιεῖν κακοὺς τοὺς ἀθέους

πράττειν ἐστὶ δίκαιον· τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους

τούτων τἀναντία δήπου τούτου τοίνυν ἐπιθυμοῦντες

μετὰ βίας ἐξ ἀνάγκης

ἡμεῖς μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι

βουλὴν γνώμην ἀνδρεῖον χρήσιμον

βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον

† ἰδοὺ οἱ πονηροὶ καὶ ἄθεοι διὰ τοῦτο εὖ πράττουσι· ἐθέλουσι τοίνυν οἱ περὶ τὸν Χρεμύλον ἀφεῖναι τὴν πενίαν ἐπὶ τὰ κακὰ ἵνα δι' αὐτὸ τοῦτο εὐπραγῶσιν:

ὅτι τοῦτο τῶν ἀρχῶν ἀνακτέον καὶ οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικὸν μὴ διὰ τοῦτο ὥσπερ γὰρ εἶπε τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνδρῶν οὕτω λέγει τοὺς πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τἀναντία τούτων τῶν ἀνδρῶν δηλονότι οὐδέτερον διὰ τοῦτο:

τὸ γὰρ εὖ πράττειν ἐπήγαγε τἀναντία τούτων ἀπαλλάξουσιν οἱ χρηστοὶ δηλονότι· μάλιστα

ἄδεον ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ εὖ πράττειν τούτων εἶπεν· εὕρηται γὰρ πολλάκις τοιαῦτα ἕτερα δηλονότι:

ἐάν

ῥᾷστ' ἐστὶ πάνυ ἔργον· ἢν γὰρ ὁ πλοῦτος

ἀρχέως ἐλευθ... ὑπάρχων τὴν περιχώρησιν φέρηται

νυνὶ βλέψῃ· καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ·

ἐλεύσεται φοιτήσεται αὐτοὺς

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει·

κακοὺς ἀθέοις φεύξεται

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·

ἤγουν πράξει τούτους ἀγαθούς

κᾆτα ποιήσει πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας

τὰ δηλονότι δοξάζοντας ἡγεμόνας

δήπου τά τε θεῖα σέβοντας· καίτοι τούτου

ἐν τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ τοιούτους κάλλιον

τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον·

Χρ. οὐδεὶς ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'

Βλ. ἀνερώτα· ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος

ὑπάρχει ὑπολαμβάνοι νομίζοι

τοῖς ἀνθρώποις διάκειται, τίς ἂν οὐχ ἡγεῖτ' εἶναι

μανίαν ἀτυχίαν δυστυχίαν

μανίαν κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον· πολλοὶ

ὑπάρχοντες κακοὶ ἐχθροὶ

μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί·

ἰδοὺ γὰρ οἱ πονηροὶ καὶ ἀγαθοὶ διὰ τοῦ πλοῦτον πράττοντας βελτιώσουσι τὸν πρότερον ἀφέντες τρόπον· μὴ πεσεῖν ἐπὶ τὰ δεινά· ἵνα διὰ τοῦ ... ζηλωτοῦ τὰ εἰς καλόν:·

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες

πάνυ χρηστοὶ πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι

μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν·

οὔκουν εἶναί φημ' εἰ παύσει ταῦτ' ἤν

βλέψῃ ποθ' ὁ πλοῦτος ὁδὸν

ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ

μείζω πορίσειεν τις. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων

ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα· τοῦ ληρεῖν

καὶ παραπαίειν· εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς

οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν·

εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ'

γράφεται οὔκουν φημί· [illegible] ἀντὶ τοῦ ἄρθρου· καὶ ἀμαθεῖς [illegible] μέτρων καὶ τῆς ὀρθῆς λόγου συντάξεως· οὐ δὲ οὕτω λέγει· οὔκουν φημὶ ἀλλ' εἶναι ὁδὸν ἢ καὶ εἰ παύσει ταῦτα ἐὰν ἀναβλέψῃ ποτὲ ὁ πλοῦτος δηλονότι ἡ σύνταξις:

οὔκουν παύσει ταῦτά ποτε ὁ πλοῦτος ἐὰν βλέψῃ· ἢν γὰρ ὁδὸν ἐλθὼν ἢ βλέψας γενόμενος πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθρώποις μείζω ἀγαθὰ εἴ τις ἥντινα ὁδὸν [illegible] ἐπὶ βλέψαι αὐτόν· προστάττει χρεῖ[illegible] φημὶ ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι· τοῦτο δὲ λέγει ἵνα ὁ μὲν πρὸς αὐτὸν ἀπορήσας [illegible] ποιήσῃ καὶ παύσηται τῆς ἀπορίας [illegible] ἀλλ' ἐπὶ τὸ δόξαι [illegible] λαμβάνοντες [illegible]

ἀλλ' ῥᾷστοι [illegible] τοῦ χαρίσασθαι· οἱ ἀπὸ [illegible] ἀγνοοῦντες οὕτως αὐτά [illegible] πρὸς ὃν φημι· οὔκουν παύσει ταῦτά ποτε ὁ πλοῦτος ἢν βλέψῃ· φημὶ γὰρ εἶναι ὁδὸν ἥντινι ἰὼν πορίσειε τοῖς ἀνθρώποις μείζονα ἀγαθά:

ὁμοίου

ἴσον ἑαυτοῦ, οὔτ' ἂν τέχνην τῶν ἀνθρώπων,

φροντίσειν ἢ τέχνην — φροντίζειν

οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη οὐδείς·

Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν περὶ τὰς τέχνας πανουργίαν· τέχνην δὲ τὴν μετὰ χρήσεως τῆς ἐνεργείας.

τὴν σοφίαν καὶ τέχνην ἀπολεσθέντοιν

ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν,

χαλκοποιεῖν — ναυποιεῖν

ἐθελήσει τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν

τροχοὺς ἁμάξης ποιεῖν

ἢ ῥάπτειν· ἢ τροχοποιεῖν· ἢ σκυτοτομεῖν,

ἢ πλίνθους

ἢ πλινθουργεῖν· ἢ πλύνειν· ἢ βυρσοδεψεῖν,

τῆς — θερίσαι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν

τῆς Δήμητρος — ἐὰν ἐξῇ

Δηοῦς θερίσασθαι, ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς·

τοῖς ἀμελοῦσι

ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν,;

φλυαρεῖς — ὅσα

λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα

ἐξ ἀρχῆς — οἱ δοῦλοι

νυνὶ δὴ κατέλεξας; οἱ θεράποντες μοχθήσουσι

λαβεῖν καὶ ἔχειν δούλους — ἐξαγοράσομεν

πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας; ὠνησόμεθ'

ἀργυρίου δήπου τίς δ' ἔσται πρῶτον

ὁ πωλῶν, ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ:

κερδαίνειν βουλόμενός τις ἔμπορος·

ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπλήστων ἀνδραποδιστῶν

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς

ἀνδραποδιστὴς κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις·

τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει κινδυνεύων

περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο ποιῆσαι· ὥστ' αὐτὸς

ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν·

τἄλλα τε μοχθεῖν ὀδυνηρότερον

ἄξεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν ἐς κεφαλὴν σοί·

ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν

οἱ λέγοντες ἕνεκα ἀργυρίου [illegible] ἔφαμεν τοῦ δεῖνος [illegible] ἢ τοῦ ἄλλου ἑτέρου·

ἐπειδὴ ἐκ Θετταλίας [illegible] ἀνδραποδιστῶν [illegible]

[illegible]

[illegible]

Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν περὶ τὰς τέχνας ἐπιστήμην· [illegible] τέχνην τὴν μετὰ χρήσεως τῆς ἐνεργείας.

ἴσον ἑαυτοῦ· οὔτε τὴν τέχνην ἐκ τῶν ἄνω,
οὔτε σοφίαν μελετῶν οὐδείς·
ἀμφοῖν γὰρ ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν,
ἐθελήσει τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν
ἢ ῥάπτειν· ἢ τροχοποιεῖν· ἢ σκυτοτομεῖν,
ἢ πλινθουργεῖν· ἢ πλύνειν· ἢ βυρσοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν·
Δηοῦς θερίσασθαι· ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς·
ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ᾽ ὅσα
νυνὶ κατέλεξας; οἱ θεράποντες μοχθήσουσι
πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας ὠνησόμεθ᾽

ἀργυρίου δήπου. τίς δ' ἔσται πρῶτον

ὁ πωλῶν, ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ;

κερδαίνειν βουλόμενός τις ἔμπορος

ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδ' εἷς

ἀνδραποδιστὴς κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις.

τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει κινδυνεύων

περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιεῖν; ὥστ' αὐτὸς

ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν

τἆλλά τε μοχθεῖν ὀδυνηρότερον

τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ἐς κεφαλὴν σοί.

ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν

[illegible marginal note]

ἀγορεύσονται· οὔτ' ἂν τὰ ὦτα

τῆς γὰρ εὐφωνίας ἐθελήσει χρυσίον ὄντος·

οὔτε μύροισι μυρίσαι δακτύλοις ὅπως ὄζων

νύμφην αὐτὰ γνῶθι· οὔθ' εἵματα τῶν

βαπτῶν ἀποσκευάσαι κοσμίαι·

ποικιλόμορφον· καίτοι τί πλέον

τοῦ πλουτεῖν ἐστι χρυσίων πολλῶν τῶν ἀπορούντας·

παρ' ἐμοῦ δ' οὐδὲ τί λαπτέον πορφύρα πάνθ' ὑμνεῖν·

ὧν δεῖ αὐτὸν· ἐγὼ παρ' τὸν χειροτέχνην

ὡς περδίκαισιν ἐπαγγελάζουσα

καὶ διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖ ὅπου θ

βίον ἑξῆς χρὴ συγκροῦν πορίαι ἐν αἰδῶ μᾶλλον

πλὴν φθορῶν ἐκ βαλανείου καὶ παιδαρείων

ὑπὸ φθινόντων· καὶ γραϊδίων κολοσυρτὸν

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν

οὐδὲ λέγουσι ὑπὸ τοῦ πλήθους αἱ βομβοῦσαι

περὶ τὴν κεφαλὴν αἰωροῦσιν ἐπεγείρουσαι

καὶ φλύζουσαι φλυκτίδες· ἀλλ' ἐπ' ἀνίᾳ

πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμοῦ […] χεῖλ[…]

ῥάκος· ἀντὶ τῆς κλίνης στιβάδα […] κόρεων

κεστήν· ἃ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει· καὶ φθορμοὶ

[…] τὰ πτερὰ προσ[…]· ἀντὶ δὲ

προσκεφαλαίου λίθον εὐμεγέθη πρὸς

τὴν κεφαλήν· σπεῖρα […] μὲν δ' ἄγρου

μαλάχης πτόρθους ἀντὶ μάζης

φυλλεῖα δ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων· ἀντὶ δὲ θράνους,

σταμνίου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ

μάκτρας πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν

καὶ ταύτην· ἆρά γε πολλῶν ἀγαθῶν

πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν:

σὺ μὲν οὖν τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας· τὸν τῶν πτωχῶν

δ' ὑπεκρούσω: οὔκουν δήπου

τὴν πτωχείαν πενίας φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;

ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον

φατ' εἶναι ὅμοιον· ἀλλ' οὐχ οὑμός γε τοῦτο

πέπονθε βίος· οὐ μὰ Δί' οὐδέ γε μέλλει.

πιθάκνη ἐστὶν ὁ μικρὸς πίθος ὑποκοριστικῶς.

ὁ Διονύσιος οὗτος ἦν Σικελίας τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος ἀνὴρ χρηστὸς Ἀθηναῖος· ὁ ὀρθώσας τὴν αὐτοῦ πόλιν ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων· ὥστε [illegible] τυραννοῦντων φυλὴν καταλαβὼν [illegible] ἀπέκτεινεν· ὥσπερ ἀπὸ Ἀθηναίους εὐεργέτης δηλονότι οὗτος.

τοῦ — οὐδόλως

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος οὐδ' ὅλως ζηλωτός ἐστι·

μηδαμῶς — ἀκριβολογοῦ

μηδὲν ἔχοντα τοῦ δέοντος πλὴν μὴ προσζῆν φειδόμενον

περιποιεῖσθαι

καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα περιγίνεσθαι

καὶ κατὰ γλῶτταν

δι' αὐτῶν μηδὲν μὴν μέντοι μηδὲ πωλεῖ τὸν

καὶ μακάριον

ὡς μακαρίτην ἐκεῖνον ὥσπερ τὸν υἱὸν αὐτοῦ

καὶ ἀπὸ τῆς — καὶ ἠκριβολογοῦ — κοπιάσας

καταλείψας φειδόμενος καὶ μοχθηρά

φροντίζεσθαι — ὥστε — ὑβρίζειν

καταλείψαι μηδὲ ταφῆναι ὑπὸ σκότον

ἐδοκίμαζες λοιδορεῖν καὶ ἀντιμάχεσθαι — ἐπιμελεῖσθαι

πατρὸς καὶ κωμῳδεῖν τὸν σπουδάζειν·

ἢ ὁπόσου ... πολύ — καλλίτερον

ἀπέκτησας· οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ πλούτου

δίδωμι καλλίονας κρείττονας — βούλησθαι

παρέχω βελτίονας ἄνδρας καὶ τὴν γνώμην

τὴν μορφήν — τοῦ πλούτου — προκαλοῦντες

καὶ τὴν ἰδέαν· παρ' αὐτῶν μὲν γὰρ πενήτων

γαστρίμαργοι ... παχεῖς — παχεῖς τοὺς

καὶ γαστρώδεις καὶ παλαιοὺς [illegible]

τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ συλλογισμοῦ οὐδέν ἐστιν ἕτερον. ἀλλ' ἔστι τὸ συμπέρασμα. σύγκειται γὰρ ἐκ δύο προτάσεων ἢ συμπέρασμα. ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀπόδειξις τοῦ ζητουμένου. ἀναντίρρητος ὢν ἢ [illegible] ἅπαξ τὰ ἀγαθὰ ὧν [illegible] τοῖς ζῶσι γίνεται. γινώσκω βούλεται ἀπὸ δόξαν σοφιστῶν αἰτίαν. ὥσπερ ὅτι πρὸς αὐτοῦ ὄντες. ὅπως δὲ τοιοῦτον ἀποδείξω. καὶ γὰρ ὅτι γαστρώδεις ἐχθροὺς ἀπὸ τοῦ πλούτου γίνεσθαι ἅμα Ἑλλησι ἔλεγεν. οἱ γὰρ πλούσιοι ἐσθίοντες καὶ πρὸ τούτου καταφοροῦσι δηλονότι·

τρυφῶσιν οἱ πλούσιοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς. ὅπερ δηλοῖ γαστρίμαργους καὶ φαύλους ποιεῖσθαι δηλονότι:·

ὥσπερ δὲ βασιγονοι ἕλληνες ὅταν τι παράδοξον ἀκούσωσιν ἀλλάζειν ἢ βοᾶν ὦ ζεῦ· οὕτω καὶ οὗτος ἀκούσας τῆς πενίας τοιαῦτα λεγούσης ὥσπερ ἐκπλήττων φησίν· ὦ δαίμον ἄρα πῶς πρὸς τὴν γῆν ποιεῖ ταῦτα τοὺς λόγους:·

καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς· παρ' ἐμοὶ δὲ

ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς

ἀνιαροί· ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως

αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις:

περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν

κἀναδιδάξω· ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ

μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν:

πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι καὶ τοὺς τοίχους

διορύττειν· νὴ τὸν Δί' εἴ γε

δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι:

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας·

ὡς ὁπόταν μὲν ὦσι πένητες περὶ τὸν δῆμον

τὸ σφηκῶδες [illegible] μὴ ἀλλαχοῦ φῶς ἔχων [illegible] καὶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς [illegible] καὶ οἱ πένη[illegible] διὰ τὸ [illegible] ἀπορίᾳ τροφῆς:

τὸ κύριον μέρος τοῦ λογισμοῦ, οὐδέν ἐστιν [illegible] συμπέρασμα· σύγκειται ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος· [illegible] τὸ συμπέρασμα ἀπόδειξίς ἐστι τοῦ ζητουμένου καὶ ἀντίρρησις· [illegible] τοῖς αὐτοῖς γίνονται· [illegible] σωφροσύνης [illegible] ὡς περὶ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ [illegible]:

[illegible] ὅτι [illegible] πλούτου [illegible] καὶ πρὸς τοῦτο [illegible]:

[illegible] ῥήτορας· [illegible] φορα [illegible]:

καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι· πλουτήσαντες

δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται

ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ

πολεμοῦσιν. ΧΡ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ'

οὐδέν· καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.

ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει· μηδὲν ταύτῃ

γε κομήσῃς· ὅτι ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν

ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων πενία πλούτου.

ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς

φεύγουσί σ' ἅπαντες; ΠΕ. ὅτι βελτίους

αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα ἀπὸ

τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντ-

μη. ἄριστ' αὐτοῖς· οὕτω διαγινώσκειν

χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον: χρε. τὸν Δία

φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγινώσκειν τὸ κράτιστον·

κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτην δ' ἡμῖν

ἀποπέμπει. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις

ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω· ὁ Ζεὺς

δήπου πένεται· καὶ τοῦτο δήπου φανερῶς

σε διδάξω· εἰ γὰρ ἐπλούτει· πῶς ἂν ποιῶν

αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἵνα τοὺς Ἕλληνας

ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει·

ἀνεκήρυττε τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας

ὁ μὲν φήσεις λέγει πρὸς τὴν πενίαν· τὸ δὲ ταύτην δ' ἡμῖν ἀπο-πέμπει πρὸς τὸν Βλ(εψίδημον) ... κατὰ τὸν αὐτὸν ...

ἐν ἀγροικίᾳ ... τῶν

στεφανώσας κοτίνῳ στεφάνῳ· καίτοι χρυσῷ

μᾶλλον ἐχρῆν εἴπερ ἐπλούτει. ΠΕ. οὐκοῦν

φανεροῖ φανερῶς ... χρυσοῦ ... στεφάνου

τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος

ἀκριβολογούμενος ... θέλων ... τοῦ πλούτου

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δα-

... φαῦλα πράγματα ... τοὺς νικῶντας

πανᾶσθαι λήροισιν ἀναδῶν τὸν πλοῦτον·

καὶ ἀφίησι ... ἀποτίθησι ...

καὶ παρ' ἑαυτῷ. ΧΡ. πολὺ τῆς πενίας

... καὶ ἄτιμον ... περιθεῖναι

πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι

... φειδωλὸς ... οὕτως

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἐσθ' οὑτωσὶ·

... ἔθνος ... στεφανίσαι

καὶ φιλοκερδής. ΧΡ. ἀλλά σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε

ἐλαίῳ ... παίζων φησὶν ὁ Χρεμύλος ...

κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανώσας:

... ὅθεν

ΠΕ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστι

... καὶ γὰρ ...

τἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν. ΧΡ. ἀπὸ τῆς Ἑκάτης

αὕτη ἡ καλ' ἀσκευή. πρὸς τοῦ Χρεμύλου λόγος. ὡς περὶ τῆς πενίας αὐτῷ λέγουσα. ὁ δὲ τοῦ Διὸς χαριέντως πρὸς τοὺς ὁμοίους λόγους. δῆλον γὰρ τὸ τολμᾶν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ὡς οὐ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἦν διὰ τὴν πενίαν. ἢ γὰρ ἀντιλέγουμεν εἰς τούτους ἀθεωρήτους λόγους:

οὐ κοτίνῳ στεφάνῳ ἀλλὰ τῷ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας κλάδῳ. ἐφαυλίζοντο γὰρ τὸν κότινον ὡς ἄλλ' ἐκ καὶ Ἀριστοφάνης. περὶ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας ταῦτά φησιν· ἔνθα τὸ τῶν ἀθλῶν ἐστιν ἐλαία· καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτην δὲ ἔμπαλιν ταῖς φύλλαις ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ὀφθεῖσα περὶ τὰ ὀρθά ὡς περικλωροτέρα· ἐκ τῆς στέφανοι. ἀπὸ ταύτης λαβὼν κάρπον Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἐξ ὧν δὲ οὐκ ἔστι τῶν φύλλων ἀλλὰ κοτίνου ἐστὶ δῆλον:

ἄλλως. παίζων φησὶν ὁ Χρεμύλος ἐπιτομὴ θεὶς τὸ ὄρος τῆς Ζεὺς τῆς πενίας:

ὁ λῆρος· ἡ γραφὴ καὶ συχνῶν φορτικόν. ὡς οἱ ὄντες λέγοντας ὡς λέγεις ἢ τοὺς ἀθλητικοὺς τὴν γὰρ λήροις γὰρ ἡ φλυαρία. ... τοὺς ἐξ ἐλαίας στεφάνους λῆρον ὡς φαύλους ὡς ἄξιον:

ἐξετάσαι χρὴ τὸ πυθέσθαι εἴτε τὸ πλουτεῖν,

εἴτε τὸ πεινῆν ἐστὶ βέλτιον· φασὶ γὰρ αὐτὴ

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν'

προσάγειν· τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν

καταθεῖναι. ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς

ἔτι μηδ' ὁτιοῦν· οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον. τί πάθω

τλήμων; ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.

εἶμι δὲ ποῖ γῆς; ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ

μέλλειν χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν. ἦ μὴν ὑμεῖς γ'

ἔτι μ' ἐνταυθοῖ μεταπέμψεσθον.

ἡνίκα δὴ θεὸς ἐπαναστρέ(ψεις) καὶ ἀπελθε ἀπόλου

Χρ. τότε νοστήσεις· νῦν δ' ἐς φθείρου

πάλιν δ' ὕπαγε καὶ ἀφάνιζε

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστι· σὲ δ' ἐᾶν

λέγω ἐᾶν πολλὰ ἁπλῶς· τύπτουσα δηλονότι τὴν κεφαλὴν σπαράττουσα

κλαίουσαν τύπτου(σαν) τὴν κεφαλὴν

κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. Βλε. νὴ Δί' ἔγωγ'

βούλομαι εὐθυμεῖν ἐσθίειν καὶ λαμπρῶς εὐφραίνεσθαι

ἐθέλω πλουτῶν εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

φαιδρὸς πλούσιος ἱλαρὸς φίλος

τῆς τε γυναικὸς καὶ λουσάμενος λιπαρὸς

ἐκ τῶν βαλανείων· ἐκ λουτροῦ ὁρμώμενος

χωρῶν ἐκ βαλανείου τῶν χειροτεχνῶν

καὶ ἐκ πενίας καὶ πταίζειν

καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.

καὶ ἐξαφανισθεῖσα ἔφθαρται.

Χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται. τὸ ἰαμβικὸν τρίμετρον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δράματος.

δεῦρο λοιπὸν τὸν πλοῦτον

ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν

ἐγκατακλίναντες ἀγάγωμεν τοῦτον φέρωμεν ταχέως

ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ

ἵνα ὥρα ἁμαρτάνωμεν ἵνα

Χρ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε μὴ πάλιν τις αὖ

εἰς ἐμποδὼν στρατηγός τῶν ἀναγκαίων

ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν

ἤγουν τὴν κεφαλὴν τύπτουσα. αἱ γὰρ πενθοῦσαι καὶ κλαίουσαι τὴν κεφαλὴν τύπτουσι ἢ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ κλαίειν ἁπλῶς καὶ μηδὲν ἔξωθεν λαμβάνει.

γνώμη· τὸ λιπαρὸς ἀντὶ τοῦ προσφιλὴς ὄντως· ὅτι οἱ ἐκ τοῦ βαλανείου λουσάμενοι ἠλείφοντο ἐλαίῳ, καὶ ἀλείφεσθαι ἵνα οἱ χειροτέχναι δῆλοι τῇ θέρμῃ καὶ ὀχληρῷ τῷ ἀέρι κλαδῶσιν τὰ σώματα, καὶ τὸν ἀέρα ἔξωθεν.

ὦ παῖ καρίων· τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται:
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα
ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστιλημένοι γέροντες
ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις ὡς εὐτυχεῖθ'
ὡς μακαρίως πράττετ' ἄλλοι θ' ὅσοις
μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. τί δ' ἔστιν
ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων· φαίνει γὰρ
ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινός:
ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα· μᾶλλον δ'
ὁ πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τοῦ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται
καὶ λελάμπρυνται κόρας ἀσκληπιοῦ

παιῶνος εὐμενοῦς τυχών· λέγεις μοι

χαρὰν· λέγεις μοι βοάν· πάρεστι

χαίρειν ἤν τε βούλῃ ἤν τε μή·

ἀναβοήσομαι τὸν εὖ παῖδα καὶ μέγα

βροτοῖσι φέγγος ἀσκληπιόν·

τίς ἡ βοή ποτ᾽ ἐστίν· ἆρ᾽ ἀγγέλλει χρηστόν τι·

τοῦτο γὰρ ποθοῦσ᾽ ἐγὼ πάλαι· ἔνδον

κάθημαι περιμένουσα τουτονί·

ταχέως ταχέως φέρ᾽ οἶνον ὦ δέσποιν᾽ ἵνα

καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ᾽ αὐτὸ σφόδρα

ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω·

καὶ ποῦ ᾽στιν· ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα

γυν. πέραινε ἤδη τοίνυν ὃ ἦλθες εὐαγγελισάμενος ποτέ.

κα. ἀκούετε τοίνυν ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα

ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σου πάντ' ἐρῶ

γυν. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.

κα. μὴ τἀγαθὰ ἃ νῦν γεγένηται;

γυν. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

κα. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν

ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον

νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα

πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·

ἔπειτ' ἐλοῦμεν. γυν. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν

ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λουόμενος.

[illegible]

ἔσοιτ' ἂν... [illegible] ... πρὸς τὸ ὀπισθεν... [illegible]

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ·

ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα

καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,

κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν·

ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκάττυεν·

ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ·

ὁ μὲν Νεοκλείδης· ὅς ἐστι μὲν τυφλός,

κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·

ἕτεροί τε πολλοί· παντοδαπὰ νοσήματα ἔχοντες·

ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας ἡμῖν παρήγγειλε

καθεύδειν τοῦ θεοῦ ὁ πρόπολος

εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου σιγᾶν·

ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.

ἐγὼ δὲ καθεύδειν οὐκ ἠδυνάμην· ἀλλά με

ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη

ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γρᾳδίου,

ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.

ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τοῦ θεοῦ

τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο

περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,

εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· ἔπειτα

ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά. κἀγὼ νομίσας

πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος ἐπὶ τὴν χύτραν

τῆς ἀθάρας ἐφίσταμαι· γυν. ταλάντατ' ἀνδρῶν

οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν· κα. μὴ τοὺς θεοὺς

ἔγωγε μὴ φθάσειέ με ἐπὶ τὴν χύτραν

ἐλθὼν ἔχοντα στέμματα· ὁ γὰρ ἱερεὺς

αὐτοῦ με προὐδιδάξατο· τὸ γράδιον δ' ὡς

ᾔσθετο μου τὸν ψόφον, τὴν χεῖρ' ὑφῄρει

κᾆτα συρίξας ἐγὼ ὀδὰξ ἐλαβόμην

οἱ γὰρ συρίζοντες ὄφεις μεγάλας παρειὰς ἔχουσι

ὡς παρείας ὢν ὄφις· ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα

πάλιν ἀνέσπασε· κατέκειτο δ' αὑτὴν

ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ· ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα,

[illegible]

δριμύτερον γαλῆς· κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρας

πολλὴν ἔφλων· ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν,

ἐνταῦθα ... ἐπὶ τῆς χύτρας [illegible]:

Διαβάλλει ἐνταῦθα τοὺς θεοὺς ... [illegible]

ἀνεπαυόμην. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν

οὐ προσῄει; οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι

ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μάλα μέγα

ἀπέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

γυν. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

κα. οὔκ· ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα

ὑπερυθρίασε· χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη

τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσα· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

γυν. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος. κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.

γυν. λέγεις ἄγροικον ἆρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλὰ σκατοφάγον.

ἀποπιῶσα λ
ἀθλιε
μι τάλαν· μετὰ τῶν βαιστῶν μὲν εὐθὺς
ἐσκεπάσθην
ἐκρύβην
σωνεκάλυψα μηνυθέσας· ἐκεῖνος δὲ ἐν κύκλῳ
ἀρρωστήματα βλέπων
τῶν γοσπημάτων σκοπῶν περιήει πάντα κοσμῶν ὑ
ταῦτα
πῆττα παῖς αὐτὰ λίθινον θυΐδιον παρέθηκεν
σωδόψιον
καὶ διδυμαῖα κιβώτιον γοῦν λίθινον
μαστοῦ χιτεροκιβώτιον γοῦν ἐν δὲ τῷ ὁ
ἑώρας ἂν καὶ τὰ ἀπολουμένα ὃς ἐγκεκαλυφθ
φῆς καὶ διὰ τοῦ τριβωνίου
ὁ παῖς γὰρ εἶχε μοῦ κολίτας μετὰ τοῦ δια
βότανον
πρῶτον δὲ πάντων τῶν ἐσκλαδὴ φάρμακον
ἐπλαφρ
κατάπλαστον ἐνεχάρησε τρίβειν· ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίσων·

† εἶδος ἐστὶ φαρμάκων· κατάπλαστον ἢ ... τὸ πλασσόμενον· πλαστὸ ... ἢ ... :

† Γράφουσι ἐνεχάρησε τρίβειν ... πανυάμαθής. οὐ γὰρ ἐμφανῶς ἐθεράπευσεν ὁ ... ἵνα ... ἐνεχάρησα ... τρίβειν τὸ φάρμακον. ἀλλὰ φανερῶς ... ἐνεχάρισεν ... τρίβειν τὸ φάρμακον ... ἐστὶν ἡ ... τρίβειν ... ἐκείνου ... :

ἔπειτ' ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ· συμπαραμιγνύων

ὀπὸν καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διείμενος σφηττίῳ

κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας,

ἵν' ὀδυνῷτο μᾶλλον· ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν

ἔφευγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·

ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος

ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας :·

Γυ. ὡς φιλόπολίς τις ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός :·

Κα. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο·

καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·

ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύμβιον λαβὼν,

τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ

ὀδυνάω ὀδυνῶ· καὶ τὸ παθητικὸν ὀδυνῶμαι + ὁ καὶ ὀδυνῶμαι· ἡ χ εὐκτικὸν παθητικὸν ὀδυνῴμην· ὀδυνῷο· ὀδυνῷτο :·

περιεσκέπασε — τῷ πέπλῳ κοκκ[ίνῳ]

κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι·

ἐσύρισεν

καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·

ἐξῆλθον — δύο δράκοντες ὄφεις· ἐκ τοῦ ναοῦ

ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ·

ὑπερμεγέθεις — τὸ μέγεθος — ὦ φίλοι θεοί

ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος· ὦ φίλοι θεοί·

οὗτοι οἱ ὄφεις ὑπὸ τοῦ κοκκίνου πέπλου ὑπεισελθόντες ἡσυχῇ

τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ·

[illegible] — ἐξέλειχον — καθά — φαίνεται· οὕτω φρόνιμον — τέθεαμαι

τὰ βλέφαρα περιέλειχον ὥς γ' ἐμοὐδόκει·

πρότερον εἰ ... μέτρου· [illegible] αὐτὴν ὡς μέθυσον

καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα·

ὦ κυρία μου — ἵστατο· ἠγέρθη — ὁρῶν

ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων

τὰς χεῖρας — ἐδόνησα· ἐξέκτυπησα — ὑπὸ τῆς χαρᾶς

ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς·

τὸν αὐθέντην μου· ἐξύπνισα — παραυτίκα

τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως·

ἀφανῆ ἐποίησεν ἑαυτόν· καὶ οἱ δράκοντες δὲ — εἰσῆλθον

ἠφάνισεν αὑτόν· οἵ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεών·

οἱ [illegible] ἐν ... τῷ ναῷ — νομίζεις ὑπολαμβάνεις

(Γυ.) οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς

ἡ κοινὴ ἐπόππυσεν ὑπηρετικῶς
ἔχοντος Ἀσκληπιοῦ ὄφεις·
ἐπειδὴ ἱεροὶ οἱ ὄφεις τοῦ πα-
λαιοῦ αὐτῶν ἀπεκδύονται
δέρματα [illegible] οὕτω
καὶ ὁ θεὸς τῶν ἀσθενούντων
τὰς νόσους [illegible]
[illegible] ἀπορρίπτων
[illegible]

+ διαβάλλει [illegible]
αὐτὴν ὡς μέθυσον· [illegible]
[illegible]
ἢ [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] ὁ δὲ οὕτως [illegible]

+ εἰ δὲ [illegible] κοτύ-
λη [illegible]

τὸν Πλοῦτον [illegible] καὶ τὴν νύχθ' ὅλην

ἐγρηγόρεσαμεν ἕως διέλαμψεν ἡμέρα

ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα

ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ

τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν

ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα

ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ἔρχεται

ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος

οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον

ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ ἐδεξιοῦνθ'

ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς· ὅσοι δὲ

ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν οὐκ ἐκ δικαίου

τὸν βίον κεκτημένοι · ὀφρῦς συνῆγον

ἐσκυθρώπασάν θ' ἅμα · οἱ δ' ἠκολούθουν ·

κατόπιν ἐστεφανωμένοι · γελῶντες ·

εὐφημοῦντες · ἐκτυπεῖτο δ' ἐμβὰς

γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν ·

ἀλλ' εἶα πάξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου

ὀρχεῖσθε · καὶ σκιρτᾶτε · καὶ χορεύετε ·

οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ ὡς

ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ ·

νὴ τὴν ἑκάτην κἀγὼ 'ναδῆσαι βούλομαι ·

εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ

τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα · μή νυν μέλλ' ἔτι ·

ὡς ἄνδρες εἰσὶν ἤδη πρὸ τῶν θυρῶν

φέρε νυν ἰοῦσ᾽ εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα·

ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ

ἐγὼ δ᾽ ὑπαντῆσαί γ᾽ ἐκείνοις βούλομαι

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον

ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον·

χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ᾽ ἐδέξατο·

αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς

οἵοις ἄρ᾽ ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον·

τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον

εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ· ὡς οὐδ᾽ ἐκεῖν᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ

ταῦτ᾽ ὀρθῶς ἔδρων· ἀλλ᾽ αὐτὰ πάντα πάλιν

ἀναστρέψας ἐγὼ δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν·
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς
ἐνεδίδουν· Χρ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν
εἰσὶν οἱ φίλοι· οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν
πράττῃ τις εὖ· νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι·
τἀντικνήμια ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε· ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον
φέρε νυν· νόμος γάρ ἐστι τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα· Πλ. μηδαμῶς
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν πρώτιστα

καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν πρεπῶδες·

ἐστὶν ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν. εἶτ' οὐχὶ δέξει

τὰ καταχύσματα; ἔνδον γε

παρὰ τὴν ἑστίαν ὥσπερ ὁ νόμος· ἔπειτ' αὖ

φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν· οὐ γὰρ πρεπῶδες

ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια

τοῖς θεωμένοις προβαλόντ' ἐπὶ τούτοις

ἀναγκάζειν γελᾶν·

λέγεις ὡς δεξίνικος οὑτοσὶ·

ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας:·

ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως

καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν

τὸ φορτικοῦ τῆς μιμήσεως:

τοῦτο τῶν δοκούντων παρὰ τοῦ πλούτου ἐστὶν. τῇ ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ ποιητοῦ:·

χρυσοῦ πλῆθος ἐπεισῆλθε

ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικ(εν)

οὐδὲν ἠδικηκόσιν· οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν

ὑπάρχει γλυκύ, ἡ ἀρτοθήκη

ἡδὺ πρᾶγμα δή· ἡ μὲν σιπύη

πεπληρωμένη ἀλεύρων τὰ κοιλώματα

μεστὴ λευκῶν ἀλφίτων· οἱ δ' ἀμφορῆς

εὐώδους ὅλα

οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου· ἅπαντα δ' ἡμῖν

ἢ τὰ συνδοχεῖα

ἀργυρίου καὶ χρυσίου τὰ σκευάρια

πεπληρωμένα ὑπάρχει

πλήρη 'στὶν ὥστε θαυμάσαι

τὸ πηγάδι πλῆρες τὰ ἀγγεῖα τὰ ἐλαιοδόχα

τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι μύρου

μεστά εἰσιν τὸ ἀνώγεον σύκων τὸ ὀξοδοχεῖον

γέμουσι· τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων· ὀξὶς δὲ πᾶσα

τὸ λεγόμενον κουροῦπλος, τὸ τζουκάλιον χαλκῆ ἐστί

καὶ λοπάδιον· καὶ χύτρα χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ

τὰ σκαφίδια / τὰ σκουτέλια σεσηπότας τοὺς ἰχθύας δεχομένους

πινακίσκους τοὺς σαπροὺς τοὺς ἰχθυηροὺς

ὡς ἀργυροῦς ὑπάρχει βλέπειν ὁ φοῦρνος τὸ φανάριον

ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν· ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν·

(margin:) πάντα τὰ πράγματα ... σοφοκλῆς ... ἀνθρώπου ... μετὰ τῶν ἀγαθῶν ... πρὸς ... λευκῶν ἀλφίτων

ἐξέφυνε · νομισμάτων

ἐξαπίνης ἐλεφάντινος· πατὴρ δέ οἱ

οἱ δοῦλοι ... ἀφ᾽ ἰδίων

θεράποντες ἀρτιαυξόμενον χρυσοῖς ... ἡ ζωή

καὶ τοὺς προσκτοὺς ἀποσφουγγιζόμενοι · οἱ ... χρυσῷ

ἀποψώμασθαι δουλίθοις ἐπ᾽ ἀλλακοριδάλοις

ὑπὸ πολλῆς τρυφῆς πολλάκις

ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε· καὶ μὴν δὲ ἀπὸ τῆς

ἐντὸς μέθυσι· ποιεῖ ... χρόνον

μὲν ἔνδον βυθύται· νῦν· καὶ ζάφρυ·

ἐστεμένος

καὶ κεῖον ἐστεφανομένος· ἐμεδί

ἐξωθεν βαλλεν ὁ καπνός ... σωματος

ἔλξε πομψενόκαπνος· οὐχ ὅσος τε γὰρ

ἐντὸς προσκαρτερεῖν ... τῶν ὀμμάτων

ἔνδον μὲν ἀφνεῶν· ἐδάκρυε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ἔρχου ... ὅπως

ἐπου μετ᾽ ἐμοῦ ... ἵνα πρὸ τοῦ θνόν

ἐχθρῶν ἐκπληκτικῶν

ἴωμεν χρ... ἐαπις ἐαθ᾽ ὦ προσεῖων, οὗτος

ἄνος ἐξ ἀρχῆς ... εὐτυχής ... ὁ εὐδαίμων

ἀνὴρ προτιρουμεν ἀθμῖος· γνῶ δὲ ὑτύχης:

φανερόν ἀγαθῶν ... ὡς φανεῖ ... ὑπάρχει

δηλογοτιτῶυ χρημάτων τέσ ὡσ ἐθικασεῖναι:

βουθυτεῖν ... τὸν βοῦν θύειν ... καλοῦσι τὴν ἐντελῆ θυσίαν ... κατέμβην διὰ τὸ ἐκ βοῶν γίνεσθαι ... ἐντελῆ θυσίαν ... ἡμῶν ἐνδίως ... κεῖου ... ἐν τῷ θαλ...

μάλιστα· ... πρὸς τοὺς θεούς·

ἔχω· μεγάλων ... ἐστιν ἀγαθῶν ἄξιος·

... οὐσίαν ... ὑπολαβών

ἀρκεῖν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων· ἀγαθὸν νομίζων

χρήσιμον πρὸς τὸν βίον ... ταχέως

ἀπώλεσα τὰ χρήματα· ... κομιδῇ μόνον·

οὐκ ... ἄθλιος· ... κομιδῇ

μένουσι· ... οἷς τέως εὐηργέτησα

δεομένοις· ἐξὸν φίλους οὕτως βεβαίους

ἐβοηθήθην ποτέ· οἱ δὲ ἐξετράποντο

οὐκ ἐδόκουν ... ἐμὲ ... τελέως τοῦ

οἶδ' ... κομιδῇ μένουσι· αἰσχρὸς παρόντων

τούτων δὲ ποιεῖ... ἀπώλεσα μὲν γὰρ ὅσ' ἦν μοι σκευάρια ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν ἐμοί.

τῶν σκευῶν τῶν χρειωδῶν μοι τῶν πρὸ τοῦ πρὸς ἀλλ᾽ ἄρ᾽ τοῦτο... λοιπὰ παλαιὰ καὶ μικρά.

σκευαρίων μετ᾽ ἀπολέσας χρεῶν ἀλλ᾽ οὐχ ὑγιῶν

ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος·

ἥκω δικαίως ἐνθαδί. τὸ τριβώνιον δὲ

τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν ὃ φέρει μετὰ σοῦ

τὸ παιδάριον τουτὶ φράσον

καὶ τοῦτ᾽ ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν·

μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ᾽ ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα·

οὔκ· ἀλλ᾽ ἐνερρίγωσ᾽ ἔτη τρισκαίδεκα·

τὰ δ᾽ ἐμβάδια· καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο·

καὶ ταῦτ᾽ ἀναθήσων ἔφερες οὖν· νὴ τὸν Δία·

χαρίεντά γ᾽ ἥκεις τῷ θεῷ δῶρα φέρων·

οἴμοι κακοδαίμων· ὡς ἀπόλωλα δείλαιος

καὶ τρισκακοδαίμων· καὶ τετράκις· καὶ πεντάκις·

οἴμοι οἴμοι

καὶ δωδεκάκις· καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού·

οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι··

ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι·

τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα·

ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας

διὰ τὸν θεὸν τοῦτον τὸν ἐσόμενον τυφλὸν

πάλιν αὖθις ἢν μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι·

ἐγὼ σχεδὸν γιγνώσκειν τὸ πρᾶγμα δοκῶ

προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ

ἔοικε δ' οὖν τοῦ πονηροῦ κόμματος.

νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

συκφ ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους

ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως· εἰ πάλιν

ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς· ὁ δὲ πολὺ μᾶλλον

ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς· καὶ τίνα

δέδρακε δῆτα τοῦτ'; συκφ ἐμὲ τουτονί.

ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων; συκφ μὰ

δι' οὐ μὰ νῶσιν ἐν αὐτοῖς ἐστιν οὐδενός

κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα·

ὡς σοβαρὸς ὦ δάματερ εἰσελήλυθεν·

ὁ συκοφάντης δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.

συκφ σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.

οὐ παιδικὰ φασὶ ... μετὰ τὴν παιδικὴν βου... τὴν ἐπιθυμίαν πάνυ ... οὕτως βουλιμιᾶ ... μεγάλως λιμώττειν δηλονότι.

ὡς ἐπὶ τροχοῦ γὰρ δεῖ σε καὶ στρεβλούμενον εἰπεῖν·

ἃ πεπανούργηκας. **κα.** οἰμώξαρ' ἄρα σύ.

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος

ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος ἐστί·

εἰ τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

συκ. Οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;

ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί; ἐχθὲς

δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον. **δικ.** οὐδὲν

προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον

τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. **κα.** ἀλλ' οὐκ ἔνεστι

συκοφάντου δήγματος. **συκ.** ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλή

ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον· ὅ τι δὲ ποιεῖτον

† οὐχ ὡς ὄντων δακτυλίων ἐποίει θεραπεύοντας τινὶ [illegible] [illegible] τὴν ἀρχὴν [illegible] ὑπὸ [illegible] τοῦ δακτυλίου τοῦ [illegible] θανάτου [illegible] ἐτύγχανον.

† Μὴ λαβὼν [illegible] ἔξωθεν τὸ ἀποτρεπτικὸς ὥσπερ [illegible] δακτύλιος οὗτος [illegible] συκοφάντου. [illegible] τοὺς συκοφάντας [illegible] [illegible]

ἰσχυρός ἰσοῦν αἰτία οὐδενὶ τῶν χρημάτων

ἐνθαῦθ' οὐκ ἂρ ἦν κωλύον· οὐκ ἦν τὸ μὴ θανεῖν τέως

ἡ αὐτός ἐστι οὐκ ἐσμοῦ ὑμῶν

ἐνθάδ' ἔστιν οὐδενί· μηδὲν δ' οὐκ οὖν

σαφῶς ἡ φανερῶς

ἐπιλογισμῷ ἐκφανθῆναι τῶν ἐμαυτῶν

τοῦ ἡ φύλαττε

γὰρ καὶ μὴ διαδεικνύτω σφῶν :·

ἡ ἀλήθεια τοῦ ὄντως ... μαρτυρεῖ πρὸς τοὺς δικαστάς

ὡς δ' οὕτως ἀληθείας σὺν μετὰ τοῦ μάρτυρος

διαφθορᾶς ... δηλονότι ἡ χρηστός

διαρραγείης μηδενὸς ἐμπεπλησμένος

ἔντος ὑπάρχει ἀκάθαρτοι

ἀργυρίου τὸν δ' ἐνδὸν ἐστιν ὦ μιαρώτατε

... ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ λέγεται

πολὺ χρῆμα τὶ μάχων· καὶ κρεῶν ἀπημένων·

υυ· υυ· υυ· υυ υυ υυ υυ υυ υυ

υυ· υυ· υυ· υυ· υυ· υυ· υυ· υυ· υυ

οὐ φαίνεται ... ἤγουν ... τολμηρότατος·

κακοδαίμων ὁ σφαιρίζει ... χρυσοῦ

ἰσόλαθος ... ἐνδύεται ... διαφθορᾶς

ἴσως· ἐπεὶ τοιοῦτον ἐμπεριέχεται βιβλίον :·

ὑπομένεται ὑπὸ

τὰ ὦτα τοῖς ἀνδράσι τὴν ... ζεῦ καὶ θεοί :·

† ὅτι ... τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ... ἀκούειν μαρτυρεῖν ... πρὸς τοὺς δικαστάς :·

† διὰ ... τούτων υυ· ὁ ... ἐστὶ ... τὴν φωνὴν ... καὶ πρὸς τὸ ... :·

τοῦτο καὶ ὑβρίζειν ἐστὶν ἐμέ; οἴμ' ὡς ἄχθομαι

ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. Χρ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

Συκ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. Χρ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συκ. τὸ τί;

Χρ. γεωργὸς εἶ; Συκ. μελαγχολᾶν οὕτως οἴει;

Χρ. ἀλλ' ἔμπορος; Συκ. ναί, σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.

Χρ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συκ. οὐ μὰ τὸν Δία.

Χρ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;

Συκ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων

καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Χρ. σύ; τί μαθών; Συκ. βούλομαι.

Χρ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,

εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;

Συκ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν

Τινὲς τῶν πολιτῶν [illegible]

εὐεργετεῖν ὦ κέπφε καθ' ὅσον ἂν σθένω·

εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις·

καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ:

οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις

ἄρχειν καθίστησιν; κατηγορεῖ δὲ τίς;

ὁ βουλόμενος. οὔκουν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ·

ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα

νὴ Δία πονηρόν τἄρα προστάτην ἔχει.

ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν ἡσυχίαν ἔχων

ζῆν ἀργός; ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις

εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τῷ βίῳ:

οὐδ' ἂν μεταμάθοις; οὐκ ἔφ' οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι

τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ βάττου σίλφιον :·

κατάθου ταχέως θοἰμάτιον· οὗτος σοὶ λέγει·

ἔπειθ' ὑπόλυσαι· πάντα ταῦτα σοὶ λέγει·

καὶ μὴν προσελθέτω 'πί μ' ὑμῶν

ἐνθαδὶ ὁ βουλόμενος· οὐκοῦν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ·

οἴμοι τάλας· ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν :·

σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν;

ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι :·

ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα·

οἴμοι περιείλημμαι μόνος :· νυνὶ βοᾷς·

οἴμοι μάλ' αὖθις :· δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον·

τὸ βάττου σίλφιον· ἐκ τῆς Κυρήνης ἐνταῦθα τὸ σίλφιον γίνεται· οὗ ὁ τόπος πολλοῦ ἄξιος ἐστὶ τιμήματος· ὅθεν αὐτῷ οἱ Κυρηναῖοι ὡς ἀρχηγέτῃ χρυσῆν ὅθεν αὐτοῦ τὴν εἰκόνα πεποιήκασι· τὸ σίλφιον ἐν τῇ δεξιᾷ φέρουσαν· λίθοις μαργαρίταις κεκοσμημένον· λαμβάνεται οὐδὲ ἐπὶ ... τοῦ βάττου σίλφιον· ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ζήλος

ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.

μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι.

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον·

πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις, εἰπέ μοι;

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα

ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.

ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ

καὶ συκίνου, τὸν ἰσχυρὸν τουτονὶ θεὸν

ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην, ὅτι

καὶ τὴν ἐμὴν ἐπεὶ ἐκφανῶς ἐκσῳζόμενος

τὴν δημοκρατίαν· οὔτε τὴν βουλὴν πιθών

τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν·

ἡμῖν μὲν ἐπὶ δὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν

ἔχων βαδίζεις ἐς τὸ βαλανεῖον τάχα·

ὁ δ' ἔτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐκπηδᾷ θύραν

κἀπ' αὐτὸ ῥεῖ χρυσέου τῶν πάσιν ταύτην ποτέ·

ἀλλ' ὁ θεσμοθέτης ἐξ θύραζ' αὐτὸν λαβὼν

τὸν ὄρχι πεδίον· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται

ὅτ' ἐκεῖνου τοῦ πονηροῦ πομματος·

γνῶ δ' εἰσιόμενον ἵνα προσεύξη τὸν θεόν·

ἀρῶ φίλοι γέροντες ἐπὶ τὴν οἰκίαν

Ἔδοξεν τῷ δήμῳ κρατεῖν ψηφίσματι τὸ θεσμοθέτου περὶ γένος πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν τοῦτο δεικνύων ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιάζουσι δικασταῖς· ἢ τελευταῖ τῷ δήμῳ ἔδοξε τούτοις πᾶσι καλοῦ δοκεῖ κύριον ἡ μὲν ἐπὶ πλήρεσιν αὐτῷ.

πανοπλία· τὴν τῶν ὅπλων πάν· λέγει παρασκευὴν ἐν τῷ θαλάσσῃ χρηστικῶς τὸ ἱμάτιον λέγει μᾶλλον τὸ πάζον λίαν τούτου.

γράφεται φησί, πρὸς τὸν χορόν

ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, ἢ τῆς

ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν :

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη·

ὦ μειρακίσκη· πυνθάνῃ γὰρ ὡρικῶς

φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά·

μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα

ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σε χρή·

πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομα ὦ φίλτατε·

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν·

ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον

τί δ' ἐστίν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια

ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; γραῦς μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ :

Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐδικάζετ' ἐν τῷ γράμματι;

Γραῦς σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα·

Χρ. οὔκουν φράσεις ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

Γραῦς ἄκουε νῦν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον

πενιχρὸν μέν· ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν·

καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,

ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς· ἐγὼ δ'

ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν·

Χρ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;

Γραῦς οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο·

ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν,

εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα

ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐκρίνασ' ἐν τῷ γράμματι· ὡς ἐμπροσθεν τῇ ἱστορίᾳ ... ἀλλ' οὐ λαχοῦσα γράμματος ... ἐπειδὴ ... ὡς ἔθος ... διὰ τοῦτο φησὶ ... δηλονότι·

κνισμός ἐστι κυρίως ... ἐν θρύψει ... ἐν τῷ ὅλῳ κνίζομαι ... ὑπ' ἔρωτος πάσχω δηλονότι·

καὶ ταῖς ἀδελφαῖς σαῖς ὁρᾶσθαι χιτωνίου

ἐκέλευσα ἂν τῇ μελέτῃ θοίνης τελείου

πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τέταρτον

οὐ πολλά τοι νῦν καὶ τὸν ἀπολλῦσαι τάδε

εἴρηκας ἀλλ' ἄδηλον ὅτι κἀχῶ τρο :

καὶ ταῦτα νοῦν ἐγὼ οὐχ ἐγκέκευμαι στήτεας-

αἰτεῖν μ' ἔφασκεν· ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα-

ἵνα τοῦ μὲν ἡμετέρου φορᾶν μεμνῆτό μου :

λάγαστροῦ τὰ ὄντα συγκομίζωνται :

ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε βδελυρὸς τοὺς νόας χα-

τε γ' αὐτόν· ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ

ἐμοῦ γὰρ αὐτῶ τοῦ πλακοῦντα ζουσι

εἰκότως εἶπε τὸν πλακοῦντα τοῦτον υἱὲ φέρε· οὐ ταῖς χερσὶ διὰ τὸ πῆγμα ... τὴν ἀκοίνωνον δὲ ξαφνῆς αὐτ... ἀλλὰ ... ζητεῖ νόος

καὶ τἄλλα τραγήματα τἀπὶ τοῦ πίνακος

ἐπόντα πεμψάσης ὑπεσημηνάμην ὅτι

ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. τί δ᾽ ἔδρασ᾽ ἀντιπέμψας μοι

Γραῦς ἄμητα προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί

ἐφ᾽ ᾧ τ᾽ ἐκεῖσε μηδέποτέ μ᾽ ἐλθεῖν ἔτι

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Χρ. δηλονότι

τοὺς τρόπους οὐ μοχθηρὸς ἦν.

ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ᾽ ἥδεται φακῇ.

πρὸ τοῦ δ᾽ ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ᾽ ἐπήσθιεν.

Γραῦς καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ᾽ ὁσημέραι νὴ τὼ θεὼ

ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.

τὸ ἐκφορεῖν μὲν διὰ λήματος φωνῆς

μόνον ἐρυθρὰν ἀκοῦσαι τοῦ λαθεῖν μὲν

ὅμως χαλεῖν· γρ. ἡ γυνὴ δ' ἥκιστα λυπουμένη

ἐκαθοιζομένη ἱππάριον ἀνηκουβάστιον

ἐνηθρίζετο· τὸ δ' εἰς ὅσον ἢ τῆς ἐν ἁλωνί

ἐς ὑποδήματα· γρ. μυστηρίοις δὲ

τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην ἐπὶ τῆς ἁμάξης

ὅτι προσέβλεψά με τίς, ἐτυπτόμην

διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν· οὕτω

σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν·

μόνος ὁ γὰρ ἤδε θῶ ἔοικεν ἐκάτιων

καὶ τὰς ταχύρρας τε παραλους μὲν ἀχνάφη·

ἱππάριον ἡ βαυκάλη ... ἡ ἀθηλυπρεπῶς ... ὡραῖοι ... ἀντὶ τοῦ τοῖς ὑποκοριζο... ἄλλοι δὲ φασὶν ἱππάριον ἡ βαυκάλιον ... χειρὶ ἐκάλουν

ὑποκοριστικῶς

ὅτι ἀπὸ ἀμάξης τὰ ... τῶν μυστηρίων ... ἑορτῇ ... ἐσκώπτον ... ἄλλήλους ... ἐπιλέγοντες

ὅ πώποτε προτείνοι τὰς δραχμὰς εἴκοσι:

ὁ Ζεύς τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν εὐζύμου

Θασίου ἀλλᾶς· φησί πως τὴν ἡδίω:

τὸ βλέμμα θ᾽ ὡς ἔχοι μαλακὸν καὶ καλόν

οὐ καλός γ᾽ ἦν οὗτος· ἀλλ᾽ ἦ τί σὺ

γραὸς κρατὴρ ὡς τὰ φορτία κατεσθίειν:

ταυτὶ τοίνυν ὦ φίλ᾽ ὦ νεαρὸ θεός· οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ

φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί:

τί γὰρ ποιήσω φράζε καὶ τί πράξεται:

ἀναγκάσαι δημιουργόν ἐστι νὴ Δία χρυσοῦ

πολλοῦ θ᾽ ὅσον μὴ δέ ποτ᾽ εἰ μᾶλλον εὖ ποιεῖν

εἰ μὴ δοκεῖ σοι δίκαιον ἀγαθοῦ ἐπέχειν:

Θάσιος οἶνος [illegible] ἐρώμενος διονυσιακὸς διὰ τοῦτο τὸν ἐν τῷ Θασίῳ [illegible] διαφέρει φασὶ τῶν ἄλλων πολλῷ [illegible] νοεῖται:

Φορτία κυρίως λέγονται καὶ [illegible] ἐν τοῖς [illegible] χρηστικοῦ τὰ πωλοῦντα αὐτῷ πράγματα· ἵνα δὲ διὰ τῆς ὁμοίας φύσεως τὰ πράγματα ἢ τὰ κοπρεῖα νοοῦνται· ὑπὲρ τὰς φορτίας [illegible] ἢ τὰ φορτία· ἢ [illegible] κοπρεῖα· [illegible] φαύλως [illegible] προρρίπτουσι δηλονότι:

ἢ τοῦ δίκαιόν ἐστι μὴ δοκεῖ σοι ἀγαθὸν ἔχειν τὸν νεανίσκον δηλονότι [illegible]:

οὐκοῦν καθεύδειν ἀποδιδοὺς τὴν νύκτα ὅλην:

ἀλλ' οὐδέποτε ἔμεξ' ὡς ἀπολέσθαι ἔφη

ὀρθῶς γε. μὴν οὐκέτι ζῆν οἴεται:

ἀπὸ τοῦ ἄλλου καταλειπτικῶς φιλτάτε

οὔκ. ἀλλὰ κατὰ τὸν ἑσπέρας ὥστε μὴ ἰδόκεις

δακτυλίου μὲν ὅτω ἐμοῦ τὰ ἑρμηνεύσας

ἐπυνθάνετο δακτύλιος ὢν τι λίαν:

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τὸ προσέρχεται

οὕτως ἄρ' ἀπέλαυνε τὸν γέροντα τυγχάνω

ἔοικε δὲ οἴκαδ' ἀναβαδίζειν φαίνεται

στέφανον ἔχων ὁ δὲ ἄλλος πορεύεται:

ἀπολέσομαι γράφει· γε ἀρχαῖα φίλη

πολιὰ γεγένηται ταχύ γε τὸ τρίχωμά σου

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως ἧς ὑβρίζομαι·

ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι:

ποίου χρόνου τάλαν, ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν:

τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα

μεθύων γὰρ ὡς ἔοικεν ὀξύτερον βλέπει:

οὐκ ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους

ὦ ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί

ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει

ἆ ἆ· τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε

εὖ μέντοι λέγει· ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ

ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται:·

νε βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ποῖ τάλαν·

νε αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα· γρ παιδιὰν τίνα:·

νε πόσους ἔχεις ὀδόντας· χρ ἀλλὰ γνώσομαι

κἄγωγ' ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας:

νε ἀπότεισον· ἕνα γὰρ γομφίον μόνον φορεῖ

γραυ ταλάντατ' ἀνδρῶν· οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς:

πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν:

νε ὄναιο μέντἄν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε

χρ οὐ δῆτ' ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει

εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη:·

γρ γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς:·

τ οὐ γὰρ παρ' ὑπόνοιαν εἰπ(εῖν)· κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς πάνυ γραῖαν· εἰώθασι γὰρ οἱ παῖδες ... ἐν χερσὶν ἔχοντες ... εἰώθασιν ποιεῖν ... περὶ ... παίζοντες.·

πειρώμενος ὡς ἴσως σκ. κατὰ τῶν πιθήκων

ἐφ' αἷς πέπεισαι σοῦ λανθάνειν γ' ἐδόκουν με:

μὰ τὴν ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ δεῖ λυρικοῦ.

μὰ τὴν ἑκάτην. οὐ δῆτα μαινοίμην γὰρ ἄν

ἀλλ' ὦ νεανίσκ' οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα

μισεῖν σε ταύτην ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ:

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. τί κατηγορεῖ:

εἶναί σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι:

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. τὸ τί:

αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν ἐπεὶ

οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεψα ποιεῖν

νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα

ὁ τι κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦτο λέγει δηλωτικῶς· διὸ ὡς νομίζομεν παρ' αὐτὴν ὄντος τοῦ χρεμύλου τὴν μέμψιν ἐποιεῖτο:

ἤ συλλαβὼν

οἶδ' οἶδα τοῦτ' ἐννοῶ· οὐκ ἐπ' ἀξίοις ἴσως ἐπώταφ

ἔγημα μετ' αὐτῆς γρα ὁ δ' ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς

ἀπεπλῶμηρ λήπ. τῶν ὀρχέων ὄντος: οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένη

ποιμενίων ἐκ τῶν ταπεινῶν εἰς χιλίων;

ὅμως δὲ τοῦ δήλη κ' αὐτὸν οἶνον ἠξίου

ἢ σιωπητέον σιγᾶν· σιωπῇ ποῦ τ' ἐστὶ σοὶ καὶ τὰν ξύμ

ἀλλ' ἔστι κοινὴ ξυμφορὰ παλαιὰ καὶ σ' ἔπρα

οὐχ οἷον ξυγγοι πρὸς ταῦτα πανθιάσεται:

ἀλλ' ὦ θεοὶ ἐς σῷ τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι

ἢ θωϋσσέθαι θεῖναι τοῖς ἀμφάλοις τοῦ δ' οὐδ' ἴσχω

γραις ἀγὼ δ' ἐγὼ αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι:

ἐγὼ δ' οὐκ εἶσ' ἀμὴ θάρσει μὴ φόβου

σύνθλασις ... ἔγγωσ | ἀλλ' | ὀρθῶς | φησί

οὐ γὰρ βιάσεταί γε· πάνυ καλῶς τοι γιγνώσκεις·

σαρκία τὸν καιρ. | ἐπιτάμεως

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐτρύγων

καιρὸν | παρέσω | γέ(ρων) | ὄπισθεν

χρόνον. γέ(ρων) βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κατόπιν

ἡ βαδίζω | ... | ... | ὀλίγα

εἰσέρχομαι. γρ(αῦς) ὡς εὐπρεπῶς, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ

... | ... | ... | ... | ὡσπερ

τὸ γρᾴδιον· ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ

προσκολλᾶται | χ(ρόνον) | κρούων | τὴν πορτ.

προσίσχεται. Κα(ρίων) τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν·

τοῦτο ὑπάρχει ... | φαίνεται | λοιπὸν

τουτὶ τί ἦν· οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον

ψοφούμενον | μάτην | ἠχεῖ

φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ(μῆς) σέ τοι

φημί· φάσκω | προσκαρτέρει | ὦ σύ λέξον. φησί

λέγω, ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. Κα(ρίων) οὗτος εἰπέ μοι.

τὴν πορταν ... ἔκρουες ... | ... | ... | ... ἄλλο

σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;

οὐ μὰ τὸν θεὸν ... | ... | ἤνοιξας | προφθ.

Ερ(μῆς) μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.

... | τὸν αὐθέντην | σπεῦδον | ...

ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ· ἔπειτα

λεπὰς εἶδος ἐστὶν ὀστρίου· ὅπερ λαθὸν μὴ πέτραις ἅπαξ οὐ χωρίζεται καὶ διὰ ... οὐκ ... αὐτῶν ... ὡς ... πρὸ ... ἀπορρῆξαι μέρος τούτου ... ποδὸς γίνεται ... γοτι.

ξ

θεραπεύω τὸ δουλεύω ἢ τὸ τιμῶ· ἐξ οὗ ὁ θεράπων ὁ δοῦλος· ἡ θεράπαινα ἡ δούλη· ἡ θεραπεία τὸ πλῆθος τῶν θεραπόντων δηλονότι

τὴν γυναῖκα· καὶ τὰ παιδία· εἶτα
τὸν θεράποντα· εἶτα τὴν κύνα· εἶτα
σαυτόν· εἶτα τὴν ὗν. κα. τί δέ ἐστιν
ὁ Ζεὺς ὦ πονηρὲ βούλεται· ἐς ταὐτὸν
ὑμᾶς ξυγκυκήσας τρύβλιον
ἁπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν·
κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται·
ἀτὰρ διὰ τί ταῦτ᾽ ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς. ερ. ὅτι ἡ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἰργάσασθ᾽· ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατο τὸ ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν· οὐ δάφνην·
οὐ ψαιστόν· οὐχ ἱερεῖον· οὐκ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἕν·

ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. Καρ. μὰ Δί' οὐδέ γε θύσει·

κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθε ἡμῶν τότε.

Ερ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει·

ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Καρ. σωφρονεῖς.

Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι

πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθύ· οἰνοῦτταν· μέλι·

ἰσχάδας· ὅσ' εἰκός ἐστιν ἑρμῆν ἐσθίειν·

νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

Καρ. οὔκουν δικαίως, ὅς γ' ἐποίεις ζημίαν

ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; Ερ. οἴμοι τάλας·

οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.

Καρ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς: ·

† οἰνοῦττα μέν ἐστιν ἡ κοινῶς λεγομένη μουστόπιττα· μέλι πάντα δὲ ὁ κοινῶς εἰώθασι λέγειν τὰς ἀπὸ θέρμου ζηλονόζει:

† τοῦ τετράδι· ἢ αὐτὸ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ τετράδι γενομένου· ἐν ταύτῃ γὰρ τῷ ἑρμῇ ἔθυον· ἢ διὰ τὸ τοῦ ἑνὸς ἀνίεσθαι τοῦ ἀλλουμένου τετράδι· ἐν ᾗ τὰ πλακοῦντα ζημιοῦντας ἐπλάττον:

† τοῦ πρὸς ἡρακλέα εἴρηται· περὶ τῶν ὑμῶν φωνὴ ὁ λέκηρ παρὰ τὸ τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ ὕλαν ἀφανισθέντα ὑπὸ νυμφῶν ὑδάτων· ἐν τῇ γὰρ παντὶ μάλιστα αὐτοῦ προσμεῖναι μέχρι ἂν ἔλθῃ τὸ πᾶν· τοῦ γὰρ θησέως δὲ τῇ ἀργοῖ σὺν ἡρακλεῖ ἀναβιβάσαντος ἡνίκα πρὸς κόλχους διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας παρεπλεῖ, ἐνόντος ἐν τῇ τοῦ ἐρωμένου ὕλα μεθ' ἑαυτοῦ συμπαρέλαβεν· ὅς ὑδρευόμενος ἐρρύσθαι ὑπὸ νυμφῶν λέγεται· ἀπὸ τῶν νυμφῶν ἡρπάσθη· ὡς ἱστορεῖ θεόκριτος: καὶ τοῦ ἡρακλέους τοῦτον ζητοῦντος· περὶ τῶν πηγῶν τοῦτο ἤκουον· ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς: ·

Ἑρ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον:

Καρ. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν

Ἑρ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον

Καρ. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικεν στρέφειν:

Ἑρ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης:

Καρ. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις:

Ἑρ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;

Καρ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν:

Ἑρ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον

δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν,

ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Καρ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά:

Ἑρ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου

ὑφείλου· ἐπεὶ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί·

καρ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν κ' αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε·

ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος·

ἑρ. ἔπειτα τοῦτον αὐτὸς ἂν κατήσθιες·

καρ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί·

ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ·

ἑρ. μὴ μνησικακήσῃς εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες·

ἀλλ' οὖν ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με·

καρ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς·

ἑρ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ·

καρ. τί δαί· ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ·

ἑρ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ·

τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἐνθάδ' ὤν;

παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ἀλλ' ἐμπολαῖον. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν

ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. δόλιον; ἥκιστά γε.

οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.

ἀλλ' ἡγεμόνιον. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;

πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον

ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.

ὡς ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·

οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον·

οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ

σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν:

ἐρ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω· ἑρ. καὶ πλῦνέ γε

αὐτὸς, προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας

ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς·

ἱερ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς:

χρ. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε: ἱερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς·

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος ἤρξατο βλέπειν·

ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἔχω τί φάγω·

καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν διός:

ἱστορία παρα [illegible]

ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν·

θύειν γ' ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. τίνος οὕνεκα·

ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε.

ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος

ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις ἂν

δίκην ἀποφυγών. ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις

κἀμὲ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς θύει

γὰρ οὐδὲν. οὐδ' εἰσέρχεται πλὴν

ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι

οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις·

τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ

χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν·

θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.

ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

αὐτόματος ἥκων: ιερ πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις:

ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,

τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος

τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.

ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας

ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ: ιερ πάνυ μὲν οὖν

δρᾶν ταῦτα χρή: χρ τὸν Πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ:

γρ ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; χρ τὰς χύτρας αἷς τὸν θεόν·

ἱδρυσόμεθα λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε

σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα:

γρ. ὧν γ' οὕνεκ' ἦλθον· χρ. πάντα σοι πεπράξεται:

ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν·

γρ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾶσαί μοι

ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας:·

χρ. καὶ μὴν πολύ γε τῶν ἄλλων χυτρῶν

τἀναντία αὗται ποιοῦσιν· ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις

χύτραις ἡ γραῦς ἐπιπολῆς ἔπεστι· ταύτης

δὲ νυνὶ τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι :·

χο. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν

εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι :·

ὅλα ... ἐλεύσεται ... ὅμως ... ἴσως ... ἐφάπτουσιν ... μάλιστα

Ἄνυτος καὶ Μέλητος· Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου
βασκαίνοντες καὶ αὐτὸν ἱκανῶς μὴ δυνάμενοι βλάψαι·
ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν· ἵνα δρᾶ-
μα κωμικὸν αὐτοῦ συστήσηται· ὃς πεισθεὶς· γέροντά τινα
Στρεψιάδην καλούμενον· ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πι-
εζόμενον· ἃ δὴ συνήλω καὶ περὶ τὴν τοῦ παιδὸς
Φειδιππίδου ἱπποτροφίαν· οὕτω δὲ χρεῶν
ἐχόντων, μεγάλως ὁ Στρεψιάδης· τί ποιήσει περὶ τὰ
χρέα, βούλεται προσάγειν τῷ Σωκράτει τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν Φειδιππίδην διδαχθησόμενον· ἵνα
μάθῃ παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον λόγον· καὶ οὕτω τοὺς
δανειστὰς ἀποκρούσηται· Φειδιππίδης μὲν οὖν
πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν, οὐκ ἐπείσθη·
ἀπογνοὺς δ' ὁ πρεσβύτης, τῆς ἐκείνου ἐλπίδος
ἠξίου καὶ χωρὶς ἐκείνου γενέσθαι δεύτερον πλοῦτον· οὐ γὰρ τῆς
ἡλικίας φροντίσας οὐδὲ ἐνθυμηθεὶς ἔτι εἶναι τὸ προσδο-
ξεῖν, ἐν ὑπεργήρως ὁδὸν μανθάνειν, καθάπερ ὁ κω-
μικὸς ἀρχόμενος· ἀλλ' ἑωρακὼς μόνον ἐκεῖνος ἐν
ἀρδοῖς ἐργάτης καὶ δανεισταῖς διὰ τὸ πάθος· ἀποστε-
ρηθεὶς τῶν χρημάτων, αὐτὸς παρέχει τῷ Σωκρά-
τει· ἐκεῖνον δὲ ὑπηρετοῦντα τὴν βουλὴν τοῦ νοῦ·

ἀλλ' ἀχρείους τρόπους ὧν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τ(ῶν)
παιδείας ἀφῖχθαι. αὐτὸς μὲν ἀπαίδευτος παι-
δεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ ἤδη αὖθις
πολλαῖς τῆς ποιήσεως ταῖς χρήσεσιν, ἀνὰ τοῦ σω-
κράτους ὁμιλητὴν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ πείθεται
καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χο-
ροῦ νεφελῶν. ὃ καὶ δείκνυσι τὴν φλυαρίαν τοῦ σωκρά(τους).
ὅτι τοὺς συνήθεις ἀφεὶς θεοὺς καινὰ ἐνόμιζε
δαιμόνια· ἀέρα· νεφέλας· καὶ τὰ
τοιαῦτα δηλονότι :·

†

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα :·

Στρεψιάδης : Φειδιππίδης :·

θεράπων Στρεψιάδου : μαθητὴς Σωκρά(τους) :·

Σωκράτης :· χορὸς νεφελῶν :·

Δίκαιος λόγος :· ἄδικος λόγος :·

δανειστὴς πασίας :· μάρτυς :·

ἕτερος δανειστὴς· ἀμυνίας :·

καὶ χαιρεφῶν :· προ[illegible] στρεψιάδης :·

[illegible]

Ἰοὺ ἰού·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν

ὅσον ἀπέραντον· οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;

καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·

οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.

ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα·

ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας ἐγείρεται

τῆς νυκτὸς· ἀλλὰ πέρδεται ἐν πέντε

σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἀλλ'

εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν· δακνόμενος

[illegible]

τῇ εἰκάδι [illegible] ἀτελεῖς [illegible] τόκοι [illegible]
[illegible]

ἐξόδου τῆς ἱπποτροφίας

ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν

[illegible]

διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων

[illegible]

ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται·

[illegible]

ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι

[illegible]

ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·

[illegible]

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον·

[illegible]

κἄκφερε τὸ γραμματεῖον· ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν

[illegible]

ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους·

[illegible]

φέρ' ἴδω τί ὀφείλω· δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ·

[illegible]

τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ· τί ἐχρησάμην·

[illegible]

ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας·

[illegible]

εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ·

διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν φησι [illegible]

ὀνειροπολεῖ [illegible]

οἱ πάλαι [illegible]

μνᾶ [illegible]

Φε φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον

Στ τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὅ μ' ἀπολώλεκεν·

ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.

Φε πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια·

Στ ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμεινίᾳ.

Φε ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

Στ ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν·

ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα. χἄτεροι τόκου

ἐνεχυράσασθαί φασιν. Φε ἐτεόν ὦ πάτερ

τί δυσκολαίνεις· καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην:·

† δῆλον ὅτι ... πόσους δρόμους ἐλᾷ ... πολεμιστήρια ...

δάκνει με τις δήμαρχος ἐκ τῶν στρωμάτων:·

ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με:·

σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται·

φεῦ· εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρια ἀπολέσθαι κακῶς

ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα· ἐμοὶ γὰρ

ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος· εὐρωτιῶν

ἀκόρητος εἰκῇ κείμενος· βρύων μελίτταις

καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις

ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους

ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος·

σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην·

ε

ταύτην ὅτ᾽ ἐγάμουν συγκατεκλινόμην ἐγώ,

ὄζων τρυγός· τρασιᾶς· ἐρίων περιουσίας·

ἡ δ᾽ αὖ μύρου· κρόκου· καταγλωττισμάτων·

δαπάνης· λαφυγμοῦ· κωλιάδος γενετυλλί(δος)·

οὐ μὴν ἐρῶ γ᾽ ὡς ἀργὸς ἦν· ἀλλ᾽ ἐσπάθα·

ἐγὼ δ᾽ ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ,

πρόφασιν ἔφασκον· ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς:

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ᾽ ἐν τῷ λύχνῳ:

οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον·

δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἵνα κλάῃς· διὰ τί κλαύσομαι:

ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων·

μετὰ ταῦθ᾽ ὅπως νῷν ἐγένεθ᾽ υἱὸς οὑτοσί·

ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ ἀγαθῇ· περὶ

τοὐνόματος δὴ ἐντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα.

ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα

ξάνθιππον ἢ χάριππον ἢ καλλιππίδην·

ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην φειδωνίδην.

τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα· εἶτα τῷ χρόνῳ

κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα φειδιππίδην.

τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.

ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν·

ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην

ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως

ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος

ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις·

ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων·

νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ

μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ·

ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι·

ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι·

πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι· πῶς;

Φειδιππίδη· Φειδιππίδιον· τί, ὦ πάτερ;

κύσον με· καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν·

ἰδού· τί ἐστιν; εἰπέ μοι· φιλεῖς ἐμέ;

νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον:

μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·

νὴ τὸν ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον· οὐ γὰρ ὀχλοῦμαι τῶν ἵππων ἀκούων ὄνομα. δι' ὧν ἀπολώλεκα τὰ χρήματα· καὶ ... ὁ βίος μου ὑπὲρ τῶν ... ἵππων.

οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,

ὦ παῖ, πιθοῦ. Φε. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

Στρ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους·

καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃν ἐγὼ παραινέσω.

Φε. λέγε δή, τί κελεύεις; Στρ. καί τι πείσει; Φε. πείσομαι

νὴ τὸν Διόνυσον. Στρ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τοἰκίδιον;

Φε. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;

Στρ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἳ τὸν οὐρανὸν

λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἐστὶ πνιγεύς·

κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,

λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.

Στ. εἰσὶ δὲ τίνες; Φε. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·

μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί. 100

Στ. αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας, τοὺς ὠχριῶντας,

τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις· ὧν ὁ

κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

Φε. ἢ ἤ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον. ἀλλ' εἴ τι

τῶν πατρῴων ἀλφίτων τούτῳ μέλει,

γενοῦ μεθ' ἡμῶν σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

γένοιμαι τούτων ἐὰν δώσῃς

Φε οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι·

ἐγὼ μὰ τὰ ἱερὰ οὐκ ὀρνίθων ... ἀρίστους οὓς ὁ ... τρέφει·

ὁποίους ὃν

τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας:·

ἄπιθι παρακαλῶ ὦ πεφιλημένε ἀπὸ πάντων

Στ ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί·

ὦ ἑλκυσθεὶς μάνθανε παιδεύου ὑπὲρ σοῦ ... διδαχθήσομαι

ἐλθὼν διδάσκου. Φε καὶ τί σοι μαθήσομαι:·

ἐκεῖ ... λέγουσιν ... οἱ δύο λόγοι

Στ εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω:·

τὸ δίκαιον ... ὁποῖος ... τὸν μικρόν

τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα·

ἀπὸ τούτων ... εὐλογώτερον ...

τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν τὸν ἥττονα·

... λέγουσιν ... ῥήματα·

νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα·

ἐὰν ... διδάξῃς τὸν ἥττονα

ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον·

... χρέος σου ... ὀφλήματα·

ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν·

οὐδενὶ ... καὶ δώσω ... χρήματα

οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί·

ἀκούσαιμι ... ὑπομείναιμι· ἢ θεάσασθαι

Φε οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν

† ὁ λόγος ὁ μὰ τὸν Διόνυσον· ἐν τῇ ἑορτῇ γὰρ τούτων ἠγωνίζοντο:

† οὐ γὰρ ἐγὼ πολλὰ μαθεῖν ἢ τοῦ διοικεῖν οὐ θέλημα ἢ ὄφελος· ἀλλὰ διὰ τὸ χρέος ... διότι σοὶ ... ὑπὲρ σοῦ·

τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος·

οὐκ ἆρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει·

οὔτ' αὐτὸς· οὔθ' ὁ ζύγιος· οὔθ' ὁ σαμφόρας·

ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας

ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης·

ἄνιππον· ἀλλ' εἴσειμι· σοῦ δ' οὐ φροντιῶ··

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι·

ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς διδάξομαι

αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον·

πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς

λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι·

ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι·

ἢ ὅτι ἀσθενεῖς μάτην ... ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐκ τῶν ... ἐσθίονται:—

+ ζύγιοι ἵπποι οἱ ὑπερβαλλόμενοι τῷ ζυγῷ ... σαμφόραι δὲ οἱ ἔχοντες περὶ τοὺς μηροὺς σ καὶ χαραγμήν·

... τάξαι:—

+ θεῖος Μεγακλῆς ἀμφοτέρων γὰρ καὶ ... ἐκεῖνος πλούματα καὶ ... τὸ ἀγαπᾶν τὰ ... ἱππικῶν:—

— σκινδαλμός ἐστιν ἀπὸ τὰ τοῦ ξύσματος τῶν ... ξύλων ... ἐπὶ μὲν ... ξύεται ... τῶν πλαγίων ... ξύεται·

ἢ στραγγεύομαι λυποῦμαι

+ στραγγεύομαι ... ἀπὸ ... σταλαγμῶν:

ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν· παῖ· παιδίον·

Μα. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν:

Στρ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν:

Μα. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα

ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας·

καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην:·

Στρ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν·

ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον:·

Μα. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν:·

Στρ. λέγε νῦν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ

ἥκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον:

Μα. λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια·

ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα ὁ Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν·
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο·
πῶς δῆτα τοῦτ' ἀνεμέτρησε· καὶ δεξιώτατα·
κηρὸν διατήξας· εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν·
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε·
κᾆτα ψυχείσῃ περιέφυσαν περσικαί·
ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν·
τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα· ποῖον ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι·

+ κωμῳδεῖ αὐτὸν ὡς μεγάλους ὀφρύας ἔχοντος τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὰς ὀφρῦς· ἢ τὸν πώγωνα τὸν περὶ τὸν χεῖλον·

+ παίζων τελείου χάριν λέγει ταῦτα· παίζων δὲ ἀφορίζεται ἐπὶ τῆς ψύλλης διὰ ...ως λέγεται τὰς ἔχειν πόδας·

ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ σφήττιος·

ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον·

τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος·

ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος στενόν·

διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν

βίᾳ βαδίζειν, εὐθὺ τοὐρροπυγίου·

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον

τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος·

σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων

ὦ τρισμακάριοι τοῦ διεντερεύματος·

ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην·

ὁ πόσος καὶ γινώσκει ... ἐκ κοινοῦ πῶς·

ὅς γε διοίδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος :·

καὶ πρὸ τοῦ βουλὴν ἐστερήθη

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη

ἡμᾶς ... πῶς ...

ὑπ' ἀσκαλαβώτου. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι :·

αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους ... τοὺς δρόμους

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς

ἤγουν περιστροφάς ... χασμήσαντος

καὶ τὰς περιφορὰς εἶτ' ἄνω κεχηνότος

ἀπὸ τοῦ ὕψους ... κατεχέσεν ... ἐπὶ ...

ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης :·

ηὐφράνθην

ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους :

φαγεῖν ... τῆς

ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας

ἤγουν τί λοιπόν ... ἄλευρα ... ἐμηχανήσατο ·

εἶεν τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο :·

ὑπὸ τῆς ... ξυμώσας ἰσχνὴν κόνιν

κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν

ἐπικλίνας ... ὀβελίσκον τὸ κοινῶς διαβήτην :

κάμψας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν

ῥοῦχον ἔκλεψεν

ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο

ὡς παλαίστρα ... τὸν Σωκράτην ... ἔλεγον

ἀσκαλαβώτης ὁ χαρίεις κλίμακος γένος ἢ τοῖς καλάμοις ἀναβαίνοντες ... μετέωρα :·

γαλεώτης ... φασὶ τὴν ... λεγομένην ... ζῶον ... αὐτῆς οἶκος :·

διαβήτην ... λαβὼν ... ὀβελίσκον ... κάθαπερ ... ῥυφῆ ... οὕτως ... ἐπὶ τοῦ Σωκράτους ὡς παλαίστρα ... περιβάλλετο ... τοῦ ... [illegible]

παλαίστρας ... ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο ... διαβήτην ... ὀβελίσκον ... τοιοῦτοι ... ῥᾳδίως πυρὰ ... βούλονται :·

τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν·

ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον·

καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτην·

μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν

ὦ ἡράκλεις· ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία:·

τί ἐθαύμασας· τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι:·

τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι τοῖς λακωνικοῖς·

ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί:·

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς·

βολβοὺς ἄρα ζητοῦσι· μή νυν τουτουὶ

φροντίζετ'· ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί·

τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες:·

ὁ θαλῆς οὗτος μιλήσιος ἦν· εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν· οὗτος ἄκρος ἀστρονόμος ἦν· στρατεύσαντος ποτὲ κροίσου πρὸς τὸν κῦρον, ἠμηχάνει ὁ κροῖσος τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν ἅλυν ποταμόν· μέγιστον οὗτος τοιοῦτον [illegible] ποταμὸν ἑτέρωσε ῥεῖν· οὕτω διέβη ὁ στρατός·

πύλος νῆσος πλησίον πελοποννήσου [illegible] πολέμῳ [illegible] ἀθηναίων στρατηγὸς [illegible] λακεδαιμόνιοι [illegible] φρουρίου [illegible] ἀθηναίων [illegible] πολλοὺς τὴν στρατιὰν μετὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ τοῦ κλέωνος στρατηγοῦ· ἐλθόντων [illegible] τῆς στρατιᾶς, πλείονα χρόνον τούτους πολιορκήσας ὕστερον παρεστήσατο· καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν ἀθήναζε συνήγαγεν· οἱ διὰ τὸν τοῦ πολέμου λιμὸν ὑπέστησαν ἐκ τῆς πολιορκίας καὶ διὰ τὸ καταπλαγῆναι ἀθήναζε εἰς εἱρκτὴν [illegible] ὠχροὶ δὲ ἦσαν:·

ΜΑΘ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.

ΣΤΡ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘ. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.

ΣΤΡ. μήπω γε μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶ χρόνον. ΣΤΡ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.

ΜΑΘ. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. ΣΤΡ. τουτὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. γεωμετρία. ΣΤΡ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤΡ. πότερα τὴν κληρουχικήν;

ΜΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤΡ. ἀστεῖον λέγεις.

τὸ πρὸς εἶπεν οὕτως ὁ Στρεψιάδης.

ταῦτα πρὸς τοὺς συμμαθητὰς λέγει.

τοῦτο λέγει ἐπιτιμῶν τοῖς μαθηταῖς, δεικνὺς ὅτι Σωκράτους μαθηταὶ συνῆλθον.

ἐπεὶ ἐν τοῖς ὑπαίθροις θεωρήματα.

τῇ ἰσότητι οἱ Ἀθηναῖοι ... πόλιν τὴν περὶ αὐτὴν γῆν κληρουχεῖν ἐμέριζον.

[illegible interlinear glosses]

τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον:

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;

αἵδε μὲν Ἀθῆναι: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους:

ὡς τοῦτ᾽ ἀληθῶς Ἀττικὴ τὸ χωρίον:

καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται·

ἐνταῦθ᾽ ἔνεισιν. ἡ δ᾽ Εὔβοι᾽ ὡς ὁρᾷς

ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ:

οἶδ᾽· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους·

ἀλλ᾽ ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν: ὅπου 'στίν·

αὑτηί: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ

φροντίζετε ταύτην ἀφ᾽ ἡμῶν ἀπαγαγεῖν.

[illegible marginal scholia]

[illegible]

πόρρω πάνυ· ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δία·

οἰμώξεσθ' ἄρα· φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ

τῆς κρεμάθρας ἀνήρ· ΜΑΘ. αὐτός. ΣΤΡ. τίς αὐτός·

Σωκράτης· ΣΤΡ. ὦ Σώκρατες ἴθ' οὗτος

ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα· ΜΑΘ. αὐτὸς

μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή·

Σώκρατες· ὦ Σωκρατίδιον·

τί με καλεῖς ὦφήμερε· ΣΤΡ. πρῶτον μὲν ὅ τι

δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι· ΣΩΚ. ἀεροβατῶ

καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον· ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ

τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς· ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς

εἴπερ· οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐξηῦρον

ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα, εἰ μὴ κρεμάσας

τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα λεπτὴν καταμίξας

ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα. εἰ δ' ὢν χαμαὶ

τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν, οὐκ ἄν ποθ' ηὗρον·

οὐ γάρ· ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ ἕλκει πρὸς αὑτὴν

τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος. πάσχει δὲ ταὐτὸ

τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. τί φής; ἡ φροντὶς

ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;

ἴθι νῦν κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον·

ὡς ἐμὲ ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ

οὕνεκ' ἐλήλυθα. ἦλθες δὲ κατὰ τί;

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν. ὑπὸ γὰρ τόκων

[illegible]

χρήστων τε δυσκολωτάτων ἀποναίσομαι φίλοισι

τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι:

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος:

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν:

ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν:

τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα· μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν

πράττῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς:

ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ· πρῶτον γὰρ θεοὶ

ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστιν. τῷ γὰρ ὄμνυτ'

ἢ σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ:

βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς

ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς· νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε:

σω καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους·

ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν· στρ μάλιστά γε·

σω κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα·

στρ ἰδοὺ κάθημαι· σω τουτονὶ τοίνυν λαβὲ

τὸν στέφανον· στρ ἐπὶ τί στέφανον οἴμοι σώκρατες·

ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε·

σω οὐκ· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιοῦμεν ἡμεῖς —

τοὺς τελουμένους· στρ εἶτα δὴ τί κερδανῶ·

σω λέγειν γενήσει τρῖμμα· κρόταλον παιπάλη·

ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί· στρ μὰ τὸν δί' οὐ ψεύσει γέ με·

καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι·

σω εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην· καὶ τῆς εὐχῆς

ὑπακούσῃ· ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀήρ
ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον, λαμπρός τ' αἰθήρ,
σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι
ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ
μετέωροι. μήπω μήπω γε.
πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι
νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε, εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις
ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις.

εἴτ᾽ ἄρα νείλου προχοαῖς ὑδάτων

χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχοισι·

ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ᾽ ἢ σκόπελον

νιφόεντα μίμαντος· ὑπακούσατε·

δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι:

ἀέναοι νεφέλαι· ἀρθῶμεν φανεραί· στίχων:

δροσερὰν φύσιν εὐάγητον· πρὸς

ἀπ᾽ ὠκεανοῦ βαρυαχέος· ὑψηλῶν ὀρέων

κορυφὰς ἐπὶ δενδροκόμους· ἵνα τηλεφανεῖς

σκοπιὰς ἀφορώμεθα· καρπούς τ᾽

ἀρδομέναν χθόνα θ᾽ ἱερὰν καὶ ποταμῶν ζαθέων

κελαδήματα· καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται

μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς· ἀλλ' ἀποσεισάμεναι

νέφος ὄμβριον ἀθανάτης

ἰδέας ἐπιδώμεθα τηλεσκόπῳ

ὄμματι γαῖαν· ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι·

φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος·

ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης

θεοσέπτου ... καὶ σέβομαί γ'

ὦ πολυτίμητοι· καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω·

καὶ πεφόβημαι· κεἰ θέμις ἐστὶν ἔγωγ' ἤδη

κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ χεσείω. οὐ μὴ σκώψῃς:

γελαστικῶς ... [illegible] :·

μηδὲ ποιήσῃς ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι·

ἀλλ᾽ εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται

σμῆνος ἀοιδαῖς. ὕμνοις κελαδεινοῖς·

παρθένοι ὀμβροφόροι· ἔλθωμεν

λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος εὔανδρον·

γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον

οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν· ἵνα μυστοδόκος

δόμος ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται·

οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα·

ναοί θ᾽ ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα·

καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται·

εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε·

πάντοθεν ἄπασι συγχώραις κριτὲ περιχόρῳ

Βρομίᾳ χάρεις· κλαδόντων χορῶν ἐρεθισμάτα

καὶ μύστα βαρύβρομος αὐλῶν :·

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντὶ βολῶσε φάσσον ζήνεσι σιγῶσα χρὴ

αὗται αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν· μὴ σὺ ἠρώνας

ζήνεσ' ἄπιν, σοῦ ἢ κισάλλοσθαι γε φέλωμαι ἄλλα θέσαι·

ἀνδράσιν ἀργίες ἅπερ γνώμην καὶ διαλέγειν καινοῦ

ἢ μὴν προέχουσι καὶ στρατείαν καὶ τὸ διαλέγειν κάκρουα

καὶ καταλήξειν :· ταῦτα ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμα

ἢ ψυχή μου πεπότηται· καὶ λίαν πολλοκὶν ἤδη ζητᾶ·

καὶ πείκαν τὸν οὐδενὸς λέχν· καὶ γυμνὴ διῶ γνώμην

μῖξας ἐτρωλογω ἀντίλογια· ὥστε ἅπασαν ἰδεῖν

αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἰδεῖν ἐπιθυμῶ· βλέπε νυν δευρί

ὅπου τῶν δακτύλων δεικνύει· ὄρος ἀττικῆς:

πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας ἡσυχῇ αὐτάς:

φέρε ποῦ; δεῖξον· χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ

διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι.

τί τὸ χρῆμα; ὡς οὐ καθορῶ· παρὰ τὴν εἴσοδον

ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ· νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς

αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις: νὴ Δί'

ἔγωγ'· ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι

ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις οὐδ' ἐνόμιζες:

μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι:

οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς·

Θουριομάντεις· ἰατροτέχνας· σφραγιδονυχαργοκομήτας

ἢ οἱ λυρικοὶ ποιηταί· χοροῖς γὰρ [illegible] ὕμνοις τὰ ποιήματα ᾄδουσι· [illegible] χρῶνται ἐνταῦθα τὰς μετακλίσεις καὶ τὰς καμπὰς [illegible] ἐνταῦθα [illegible] λέξεων [illegible] οὕτω ποιητὰς ᾀσματοκάμπτας.

κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,

οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.

ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὁρμάν,

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,

εἶτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,

ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον

κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.

διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,

εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;

οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. φέρε ποῖαι γάρ

τινές εἰσιν; οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν

ἐρίοισι πεπταμένοισι, κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν.

ᾔκασιν ἐνταῦθα [illegible] νεφέλαις τοῦτο τὸ σχῆμα ἐχούσαις [illegible] γραφῇ [illegible] μεταγραφεῖς ἄλλως [illegible] βουλήν.

ὁ μέντοι [illegible] οὐ κατέπινον [illegible] αὐτὰς [illegible] δικαίως [illegible] αὐτάς.

ᾔκασιν ἐνταῦθα ὁ Σωκράτης [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]

αὗται δὲ τέρινας ἔχουσιν· ἀπόκριναι νυν

ἅττ' ἂν ἔρωμαι· λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει·

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν

ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ· νὴ δί' ἔγωγ'· εἶτα

τί τοῦτο· γίγνονται πάνθ' ὅ τι ἂν βούλωνται·

κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων

τῶν περὶ σῶν τῶν ἐνταῦθα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μεδίου κομήτου ὄντι κωμῳδεῖ·

οἷόνπερ τὸν ξενοφάντου· σκώπτουσαι

τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς·

τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι

σίμωνα, τί δρῶσιν· ἀποφαίνουσαι

τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο·

ταῦτ' ἄρα καὶ κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν·

σίμων οὗτος ἦν κοινῶν
πραγμάτων ἐπιμε-
λητὴς ὤν· πολλὰ νο-
σφιζό(μενος)· διὸ καὶ κω-
μῳδεῖ αὐτὸν ἵνα ἢ παύ-
σηται τοῦ ἁρπάζειν· ἢ
ἀκούσαντες οἱ ἀθηναῖ-
οι ἐκδιώξωσιν αὐτὸν ἅτε
[illegible] ὢν κατεδηδοκ(ώς):

χθὲς ἰδοῦσαι· ὦ τῶν ἁπλουστάτων χρυσῶν ὡρῶν.

ἔλαφοι διὰ τοῦ φεύγοντος καὶ γὰρ ὦ τῶν

τοῦτον ὡς μαλακὸν καὶ θηλυδρίαν διαβάλλει

κλαθεῖν εἰδόνορας· διὰ τοῦ φεύγοντος

γυναῖκες· χαίρετε πρὶν· ὦ δέσποινα.

καὶ σὺ ὦ περικλεὴς καὶ λαλοῦσα μάκαρ ἐξαίσιε καὶ

φωνὴν σὺ ὦ βασίλεια· χαῖρ᾽ ὦ πρεσβῦτα

ὦ γενναῖε· θηρατὰ γέρον φιλομούσων·

+ δεινὰ πάνυ λέγων· ἀπὸ παλαιῶν

σύ τε ὦ πολυφίλων λήρων ἱερεῦ· φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις

οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ᾽ ὑπακούσαιμι τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα

σοὶ δ᾽ ὅτι βρενθύῃ τ᾽ ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ

παραβάλλεις· κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ᾽ ἀνέχῃ

+ οὕτως ἡ ἀκολουθία· πλὴν ἢ Προδίκῳ· οὐδὲ ἄλλῳ τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν ὑπακούσαιμι ἂν πλὴν Προδίκου διὰ τὸ σοφὸν αὐτοῦ· ὁ γὰρ εἶχε περισσῶς ὑπὲρ πάντας ἐν τῇ σοφίᾳ:

+ ... ἀλλὰ ... ἀπὸ τοῦ ... φέροντα

κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς. ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος·

ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες. αὗται

γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντα φλύαρος.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς Γῆς οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;

ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

τί λέγεις σύ; ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι

πρώτιστον ἁπάντων. αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ

σημείοις αὐτὸ διδάξω. φέρε ποῦ γὰρ

πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;

καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδήμους.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γε τοι τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

οὐρεῖν· ἀλλ᾽ ὅστις ἐσθ᾽ ὁ βροντῶν ἐστι φράσον·

τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν· αὗται βροντῶσι

κυλινδόμεναι· τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν·

ὅταν ἐμπλησθῶσ᾽ ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι

φέρεσθαι, κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρου

δι᾽ ἀνάγκην· εἶτα βαρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι

ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν· ὁ δ᾽ ἀναγκάζων

ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι· ἥκιστ᾽,

ἀλλ᾽ αἰθέριος δῖνος· δῖνος; τουτί μ᾽ ἐλελήθει,

ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ᾽ ἀντ᾽ αὐτοῦ δῖνος νυνὶ βασιλεύων·

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ᾽

ἐδίδαξας· οὐκ ἤκουσάς μου τὰς νεφέλας

ὕδατος μεσταὶ ὁ[...] ἐμπίπτουσαι ἀλλή-
λαις παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα; φέρε τουτὶ τῷ
χρὴ πιστεύειν; ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω·
ἤδη ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν
διεκορκορύγησε; νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δεινὰ
ποιεῖ γ' εὐθύς μοι· καὶ τετάρακται χὤσπερ βροντὴ
τὸ ζωμίδιον παταγεῖ· καὶ δεινὰ κέκραγεν
ἀτρέμας πρῶτον παππάξ· κἄπειτ' ἐπάγει πα-
παπαππάξ παπαπαππάξ· χὤταν χέζω κομιδῇ δὴ
βροντᾷ παπαπαππάξ ὥσπερ ἐκεῖναι· σκέψαι
τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας

τὸν δ' ἀέρα ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς

μέγα βροντᾶν; ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν

βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς

πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον

καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας

περιφλύει. τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς

ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους. Σω. καὶ πῶς, ὦ μῶρε

σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,

εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ

Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον;

καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι· ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ νεὼν

βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων, καὶ τὰς δρῦς

ἀλλήλοις

Ὅρια πρὶ ἀρχαιότη-
τος Φρύγες ἢ Παφλαγό-
νας· ἐμβάλλοντες Αἰγύ-
πτιοι ... παιδία ... πι-
ον ... πρὸς ... τοῦτο
μὲν· ἵνα ... οἵτινες ...
τοῦτο θηλάζει· ... θ-
ρέψωσιν τούτου· ἡ δ' ...
... βεκ· ὁ Φρυγιστὶ
τὸν ἄρτον δηλοῖ· δῆλον
γίνεται ὅτι Φρύγες ἀρ-
χαιότεροι ... ἀρχαιό-
τεροι· ... βεκ-
κεσέληνος ... ἀρ-
χαῖος ... πρὸ τῆς σελή-
νης δηλονότι.

τὰς μεγάλας τί μαθών· οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ·

οὐκ οἶδα· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει· τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός:

ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ

ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ· κἄπειθ'

ὑπ' ἀνάγκης ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς

διὰ τὴν πυκνότητα ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου·

ἐκ τῆς ὁρμῆς· τῆς γὰρ τῶν νεφῶν προσβολῆς [illegible] πῦρ καθίσταται [illegible]:

καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων·

νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ Διασίοις·

ἔβραζεν τὴν κοιλίαν [illegible]

ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσι· κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο· εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα

οἰκείου τοῖς τί [illegible]

πρὸς αὐτὼ τὠφθαλμώ μου προσεζέλησα

καὶ κατέκαυσε τὸ πρόσωπον:

Λ· Διάσια· ἑορτὴ Διὸς τὰ Διάσια τελουμένη ἐν Ἀθήναις μετ' εὐθυμίας ἔξω τῆς πόλεως· ἢ ἀπὸ τοῦ φθίνοντος:

Λ· σχὼν· τὸ ἐσχηκὼς οὐκ ἐσχάσα· ἀπὸ τοῦ σχάω σχῶ· ἐξ οὗ γίνεται καὶ τὸ σχάζω· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χλόω χλῶ· γίνεται τὸ χλοάζω· καὶ ἀπὸ τοῦ χνόω χνῶ τὸ χνοάζω· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ σχάζω:

γνώσεως ἐπιθυμήσας

ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε

παρ' ἡμῶν· ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι

ὑπάρξει· ἐάν· ἐνθυμητικὸς· καὶ σώφρων καὶ γνωστός

γενήσει· εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστής

καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν ἐν τῇ ψυχῇ·

καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων

μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν· μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς

οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων· καὶ τῶν ἄλλων

ἀνοήτων· καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις·

ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα νικᾶν πράττων

ἐν τῇ βουλῇ, τῇ γνώμῃ· νικᾶν· διὰ τῆς γλώττης μάχεσθαι· ἢ μᾶλλον φιλονικεῖν:

καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων ::

ἀλλ' οὕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς· δυσκολοκοίτου τε

μερίμνης· καὶ φειδωλοῦ καὶ τρισιβίου γαστρός

+ ἐκ τούτων δηλοῦται τῶν τριῶν, ὅτι οὗτος ἄριστος ἐν Ἀθηναίοις, ὃς ἐν τῇ πράξει, ἐν τῇ βουλῇ, καὶ τῇ γλώσσῃ νικᾷ:

+ οὐ σημαίνει τὸ πλῆθος τῶν ἐχόντων :

ἀφροδισίων δηλονότι· ἀλλ' ἀνοήτων καὶ ἀπρεπῶν καὶ ἀφρόνων τῶν ἐκ μωρίας γινομένων ἐν τοῖς ἀνθρώποις:

+ διὰ τὸ παρ' Ἀθηναίοις τὸ πολεμεῖν τοιούτους εἶναι οἱ ῥήτορες· ὅσον γὰρ μᾶλλον τῶν ἄλλων οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοῦτο:

+ κακοπαθείας καὶ ἐπιστήμης· ἢ τὸ ποιοῦν δυσχερῆ τὴν κοίτην· οἱ γὰρ φροντίζοντες δυσχεραίνουσι τὴν κοίτην

καὶ θυμβρεπιδείπνου, ἀμέλει θαρρῶν
οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν·
ἄλλο τι οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα
πλὴν ἅπερ ἡμεῖς, τὸ χάος τουτὶ καὶ τὰς νεφέλας
καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί; οὐδ' ἂν διαλεχθείην
ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις· οὐδ' ἂν ἀπαντῶν· οὐδ' ἂν θύσαιμ'
οὐδ' ἂν σπείσαιμ' οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδ' ἐς νικήσει πλέονας ἢ σύ·

μή μοι λίην γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τοῦ πώποτε θυμῷ

ἀλλ' ὅστις ἐμοῦ δ' ὥσπερ ἐπὶ τῷ δικῇ πόθου· καὶ τοὺς χρήσιμος ἀθόλια

τεύξῃ πρὶν γνῶναι τῶν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς

ἀλλὰ σὺ καὶ τὸν πορθμὸν ὃς θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προσπέλοι·

58 θρασὺ τοῦ δὲ θῆμ' ἐπιτηδεύεις· ἢ γὰρ ἂν ἀδικίᾳ καὶ ἀπ' αἰζα

διὰ τοῦτ' ἀποικοῦντες ποταμίας· ἢ γάμον τὸς μετεξεῖναι,

γνῶ ὅτι χρὴ ἀθῶον ἀτυχῶς ὅτι βούλονται· τοῦτο

χολὲ μέθυσον μὲν τοῖσι παραχωλύπτειν· πάγην

δίψην· αὐχμόν· ῥιγῶν· ἀσπουδέρην·

ἐν πύργῳ τὰ χρέα διαφυλάξουμαι· τοῖς πόνοις ἄνθεξω/

θρασὺν· ἄπληστος· τολμηρός· ἴτης· θελυρός

+ διαστροφῆ ποιῶ λίαν λόγον τὸ ἀδικοῦν· διαφθείραι·

+ ὅτι ἀπὸ τοῦ στρέφω διαστροφή ἀδικῶ· πεποίηκα· ἢ ἀπὸ τοῦ διαθεῖν τὴν στροφήν·

+ καὶ ποταμίας· πόρου· ἤγουν τοῖς ἐν τῷ μηρῷ ἁπαλότητας· ἄλλοι φασὶν τοὺς ἐν ῥώμῃ χαίροντας· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ τοῖς δρόμοις ἐοιθρασυνεσθαι ... ποιοῦσιν·

ψευδῶν συγκολλητής, εὑρησιεπής, περίτριμμα δικῶν·

κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη, μάσθλης, εἴρων,

γλοιός, ἀλαζών, κέντρων, μιαρός, στρόφις,

ἀργαλέος, ματιολοιχός. ταῦτ' εἴ με καλοῦσ'

ἀπαντῶντες, δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσι·

κεἰ βούλονται, νὴ τὴν Δήμητρ' ἐκ μου χορδὴν

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων. ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῳδί,

οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς ταῦτα

μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες

ἐν βροτοῖσιν ἕξεις. ΣΤ. τί πείσομαι;

ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον

βίον ἀνθρώπων διάξεις.

ἆρά γε τοῦτον τὸν χρόνον ποτ᾽ ὄψομαι;

ὥστ᾽ εὐθὺ πύλου ἐπὶ ταῖσι θύραις·

δ᾽ ἐγκαθῆσθαι βουλομένους ἐμ μακοῖς ὁμαδαῖς

καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν· πρᾶγμ᾽· καὶ ξυγγραφαὶ

πολλῶν ταλάντων ἄξια συνφέρειν·

συμβουλευθησόμενος ἐμ σαυτοῦ

ἀλλ᾽ ἡ γὰρ ἀρίστου πρεσβύταισιν ἡ πόλις προδιδάσκ᾽

καὶ δυνάμεναι ζημιοῦν δοκιμάζειν τὴν ἔγγυον τὴν ἀγνοίας πρὸς τῶν πολεμίων·

καὶ δὴ δακιγγικρον νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ·

ἀλλ᾽ ἤδη καλῶς πέμπεσθαι τοῦ σοῦ τρόπου·

ἵν᾽ αὐτὸν εἰδῶς ὅς τις εἶ ἐπιμαχήσῃς

τί δ᾽ ἐπὶ τούτοις προσεστηκυίας προσφέρω·

τί δαὶ τειχομαχεῖν μοι δοκοῦσι πρὸς τοὺς θεούς;

πῶς ἂν δὴ κοινοῦ ... πρὸς τὰ πράγματα καὶ ... πῶς ... ἀκόρεστα ... τῆς φρενῆς· δηλοῖ μὲν τὰ ὑθεν ὡς ἄλλος μὲν ... ἄξια ... τάλαντα ... ἄξια:

μηχανάς ἀκούω σοι, ... τειχομαχεῖν ὑπολαβεῖν δεῖ σκέψασθαι:

σωκρ. οὐκ· ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι·

εἰ μνημονικὸς εἶ· — στρ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·

ἢν μὲν γὰρ ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·

ἐὰν δ᾽ ὀφείλω, σχέτλιος, καὶ ἐπιλήσμων πάνυ·

σω. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει·

στρ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ᾽, ἀποστερεῖν δ᾽ ἔνι·

σω. πῶς οὖν δυνήσῃ μανθάνειν· στρ. ἀμέλει καλῶς·

σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν

περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσεις·

στρ. τί δαί· κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος·

δέδοικά σ᾽, ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ·

† τὸ ὑφαρπάσεις· ἀκούσας ὁ στρεψιάδης τὸ ὑφαρπάσεις ἐκρίνατο ὅτι περὶ τοῦ ὑφαρπάζειν ... τῶν κυνῶν †

φέρ' ἴδω τί δρᾷς ἤν τίς σε τύπτῃ:

τύπτομαι· κᾆπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι.

εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι:

ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον: ἠδίκηκά τι:

οὔκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται:

ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι:

κατάθου· τί ληρεῖς: εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·

ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω:

τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι:

οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν:

οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι:

οὐ μὴ λαλήσεις· ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί

ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον· ἐς τὼ χεῖρέ νυν

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ

εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου·

χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν·

ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας εἵνεκα ταύτης

εὐτυχία γένοιτο τἀνθρώπῳ· ὅτι προήκων

ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,

νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ

πράγμασι χρωτίζεται

καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ· — παράβασις ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

νὴ γὰρ τοῖς Διονυσιακοῖς τὰ κωμικὰ ἐλέγοντο

τἀληθῆ· νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με

Τροφώνιος οὗτος ... [illegible] ... ὑπόγειον ... Τροφωνίου ... [illegible]

ἀλλ' ἴθι χαίρων· τοῦτο ἀκολουθεῖ ὁ τοῦ χοροῦ ... [illegible] ... παραβαίνειν τὴν λέξιν ... πρόσωπον ... [illegible] ... χοροῦ γένος·

οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,

ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς

καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,

πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι

ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν

ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι

τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.

ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.

ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν

ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,

κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,

ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο.

+ ἐρωτικῶς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς φιλίας καθορκούντων τοιούτων :

+ ἱστορία

[illegible]

ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·

ἡ μετ' πίστις ἐστί μοι πρὸς ὑμᾶς ἡ πληροφορία·

ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῶν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.

νῦν οὖν ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία

ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·

γνώσεται γὰρ ἤνπερ ἴδῃ τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον·

ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν

οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον

ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·

οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς· οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν·

+ ὁ εὔπολις τοῦτο πεποίηκεν

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ

τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα·

οὐδ' εἰσῇξε δᾶδας ἔχουσ'· οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ.

ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν·

κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ·

οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων

ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι·

οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας· καὶ πάσας δεξιάς·

ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα·

κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ·

οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος·

τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα·

Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτον παρείλκυσεν·

ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς

προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα χ' ἣν·

ἣν Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.

εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον·

ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,

τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·

ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν

πρῶτα μέγαν κικλήσκω· τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης

ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον

μοχλευτήν· καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ'

Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·

τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερλάμπροις

ἀκτῖσιν κατέχει γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς

ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε·

ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·

πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,

δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,

αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος

μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.

εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα

ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν

κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·

Ποσειδῶν πρὸς ἀθηνᾶν ἐρίσας ὑπὲρ τῆς χώρας ἡττηθεὶς· δυσβουλίαν ἐγκατέβαλεν ἀθηναίοις· ἡ δ' ἀθηνᾶ τὴν πόλιν πρὸς τὸ χρηστὸν μεταβάλλει:

ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος

τὴν θρυαλλίδ' ἐς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας

οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν εἰ στρατηγήσοι Κλέων

ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον· φασὶ γὰρ δυσβουλίαν

τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς

ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.

μεταβάλλ

ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν

κρατήσαντες τοῖς δημοσίοις

ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς

ποιήσητε ἢ τιμωρήσητε ὥσπερ ἦν ἔθος ποιεῖν περὶ τοὺς κακούργους

φιμώσητε

εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα·

αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν εἴ τι κἀξημάρτηται·

ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται:

ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ :—

οἱ διθύραμβοι ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ ἀμφί μοι καὶ χρῆται δὲ ἐπιχώριος πρὸ τοῦ Αἰσχύλου,

ἡ ἐν Δήλῳ τῇ νήσῳ · οἰκῶν ἐν τῷ Κυνθίῳ ὄρει οὕτω καλου-
μένου

Δήλιε Κύνθιαν ἔχων

ὑψηλήν· ἔνθα ὁ τόπος ὁ Φοῖβος

ὑψικέρατα πέτραν

ὦ μακαρία Ἄρτεμι· ἡ πολυτελῆ τὸν ναὸν ἔχεις

ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον·

κατέχεις· ναόν · ἔχεις πλούσιον χρυσὸν

αἱ τῶν Λυδῶν

ἔχεις οἶκον · ἐν ᾧ κόραι σε·

τιμῶσιν

Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·

ἐπιχώριος τουτέστι ταῖς Ἀθήναις ὡς περὶ ἣν φασὶ τοὺς λιμνοῦ

ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς.

\+ τοῦ Διὸς τῆς αἰγίδος τὸ κράτος

θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ

αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα·

\+ ἐνταῦθα ἱερὸν Διονύσου· ὃς ἑξῆς πρὸ τῶν πλησίον ἐστὶ τοῦ ὑπὲρ
ναοῦ δὲ Δελφοί

Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων

μετὰ λαμπάδων · φαίνει · λάμπει φέγγει

πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ

μετὰ τῶν μαινάδων αἳ γίνονται · χαιρόμενος

\+ ταῖς γεραιαῖς ἐξ ἱερῶν τῶν Δελφῶν

Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων

ἐρωτικὸς μετὰ θοάσων δαίμονος ἢ μετὰ τῶν ἑταίρων Διόνυσος ·

κωμαστὴς Διόνυσος.

αὕτη ἡ πρὶν ῥῆσις τοῖς λόγοις πρὸς τοὺς θεατάς · ἑτοιμαζόμεθα

ἐνταῦθα · ἐλθεῖν · ἐκινούμεθα :

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα·

\+ αὕτη ἐπίρρημα στίχων δοχμιακῶν τετραμέτρων με
ὧν τὸ τέλος κατὰ στίχον
λήγει

Ἐν Ἐφέσῳ πολυτελὴς
ἐστὶ ναὸς μέγιστος τῆς
Ἀρτέμιδος, ὅστις
ἦν τῶν ἑπτὰ θεαμάτων·
τὰ δὲ ἕτερα ταῦτα·
Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέ-
σῳ ναός· Μαυσώλου
τάφος ἐν Καρίᾳ·
κολοσσὸς Ἡλίου
εἴδωλον ἐν τῇ Ῥόδῳ·
καπιτώλιον
ἐν τῇ Ῥώμῃ· ὃ ἦν
πᾶς εἰκὼν ἐχειροτόνο-
...ἔχοντας·
κάπου γὰρ ἡ κεφαλὴ
περὶ τέλους ὁ Ζ
καὶ κατὰ πέλαγος ἔχει
φαλὴν πυραμίδες
χρυσίῳ ἐν Φειδίου·
αἱ ἑκατόμπυλοι Θῆ-
βαι· καὶ αὗται ἐν Αἰ-
γύπτῳ· καὶ τὰ τείχη
τὰ Βαβυλώνια·
ἃ Σεμίραμις ἐκ-
τίσε ἀκολούθως:

ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλε φράσαι·
ἀρχαῖον ἔθος προτάσσειν τῶν ἐπιστολῶν τὸ χαίρειν· ἐνταῦθα ἱερὸν καὶ Διονύσου:

πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι

ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν·

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας·

μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν·

ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς· κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·

ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε·

ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε

τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.

κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·

πολλάκις δ' ἡμῶν αἰτούντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν

ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,

σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος

τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾆθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν

τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται

κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα,

οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,

οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα·

ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων

ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν

αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;

ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ἰδού. ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,

ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.

πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν:

περὶ μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε

ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον

ἡγῇ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον:

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.

ὅτι ὁ Σωκράτης περὶ μέτρου ῥυθμοῦ ... ἐστὶ καὶ ἀρχαία τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἡ διδασκαλία.

ῥυθμός ἐστιν ὁ ἀπὸ τῆς ... ἀποτελούμενος τῆς φωνῆς ... γνῶναι ὡς οὐ μόνον τὰ ἄλλα τῶν μαθημάτων ἐδίδασκε, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ ... τοῦ λόγου ... εὔχρηστον ἢ παντελῶς ... πρὸς τὸν λόγον οἱ πολλοὶ ἀποσκώπτουσι ... φρονοῦντες ἢ ἀμαθῶς.

ὅτι ὁ μέδιμνος ... ὀκτὼ χωρεῖ ... χοίνικας.

τὸ ὑπὲρ διχοίνικον ... τὸ ἡμίσου δὲ ... ὀκτὼ τέσσαρα.

ἀκούσας περὶ μέτρων ὁ Στρεψιάδης τὸ δημοτικὸν μέτρον ... ὑπέλαβε ... ἀλλὰ Σωκράτης ... ἐπαγγέλλεται διδάσκειν· οὐ γὰρ ποιητὴς ἦν οὔτε μουσικὸς ...

λέγεις ὤνθρωπε· περίδου νυν ἐμοί·

εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιέκτεον·

ἐς κόρακας· ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής·

ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν:

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα:

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ·

ἐπαΐειν θ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν

κατ' ἐνόπλιον· χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον:

κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'· εἰπὲ δή:

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου·

πρὸ τοῦ μὲν ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος οὑτοσί:

ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός· οὐ γὰρ ὠζυρέ

ἀπὸ τοῦ γὰρ τῶν μαθημάτων πρᾶγμα ἐπιθυμῶ

τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν· οὐδέν· σω(κράτης) τί δαί·

τὸν ἄδικον

στρ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον:·

πρᾶγμα · τοῦ ἀδίκου λόγου·

σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν·

ἅτινά εἰσιν ὑπὸ ἀληθείας

τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα:·

μὴ ἄλλως χολῶ·

στρ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι τἄρρενα·

κριὸς· ταῦρος· τράγος· κύων· ἀλεκτρυών:·

βλέπεις ἅτινα πάσχεις · ὁμοίως καλεῖς

σω. ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς

ὁμοίως

ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα:·

πῶς λέγεις τοῦτο · ὁ · ἡ

στρ. πῶς δή φέρε· σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών:·

οὕτως λέγε · πρᾶγμα λέγομαι

στρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ· νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν:·

τὴν θήλειαν · τὸν ἄρρενα

σω. ἀλεκτρύαιναν· τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα:·

τὴν θήλειαν · καλῶς

στρ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα·

ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου·

διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον· Σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ'

ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν· Στρ. τῷ τρόπῳ· ἕτερον τὴν κάρδοπον·

ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον· Σω. μάλιστα δὲ

ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον· Στρ. πῶς δαὶ φράσον

ταὐτὸ δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ·

Στρ. ἀλλ' ὦγαθὲ οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ·

ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο·

Στρ. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;

τὴν καρδόπην· ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην·

Στρ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ὀρθῶς γὰρ λέγεις·

ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη Κλεωνύμη·

[illegible]

Σω. ἀλλ' ἔτι γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.

Στρ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.

Στρ. Λύσιλλα· Φίλιννα· Κλειταγόρα· Δημητρία.

Σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Στρ. μυρία·

Φιλόξενος· Μελησίας· Ἀμυνίας·

Σω. ἀλλ' ὦ πονηρὲ ταῦτά γ' οὐκ ἔστ' ἄρρενα.

Στρ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ; Στρ. ὅπως ἄν;

δεῦρο δεῦρο Ἀμυνία.

Σω. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

οὕτως ἐντεῦθεν ὦ δεῦρο δεῦρο Ἀμυνία.

Στρ. οὔκουν δικαίως, ἥτις οὐ στρατεύεται;

ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;

σω. ἀλλ' ἐνθαδὶ κατακλινεὶς δευρί·

στρ. τί δρῶ; σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ

πραγμάτων. στρ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθαδί·

ἀλλ' εἴπερ γε χρή, χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ'

ἐκφροντίσαι. σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

στρ. κακοδαίμων ἐγώ· οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι

δώσω τήμερον. χο. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει

πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνώσας·

ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,

ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός·

ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

στρ. ἰατταταὶ ἰατταταῖ.

+ ἄλλος ὢν τριμέτρων ἰάμβων.

οἱ κορίνθιοι ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου τὰς ἀθήνας διὰ κακῶν? ... τοὺς ἀθηναίους ἄνδρας ... δάκνουσί με ξέρποντες οἱ κορίνθιοι.
Λέγονται κόρεις οἱ κορίνθιοι. εἶπεν ἐπεὶ οἱ ἀθηναῖοι καὶ κορίνθιοι ἐν ἐκείνου καιροῦ πόλεμον εἶχον· καὶ οἱ κορίνθιοι ... λοιπῶν:

ἰστέον ὅτι τρεῖς ψυχὰς φασί· τὴν αὐξητικὴν ἥτις ἐστὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων τὸ αἷμα· καὶ τίς ἐστι μόνον τῶν ζώων καὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἥτις ἐστὶ μόνον τῶν λογικῶν ζώων ... δηλονότι:

τί ποιεῖς — κοπιᾷς

Σω. Τί πάσχεις. τί κάμνεις·

φθαρόμενος — ὁ ἄθλιος — ἀπὸ τοῦ σκαμνίου:

Στρ. ἀπόλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος

ἐξερχόμενοι — οἱ κόρεις

δάκνουσί μὲ ξέρποντες οἱ κορίνθιοι·

τιτρώσκουσι

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι·

τὸ αἷμα

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι:

σύρουσι — τὸν κόλον — ὀρύττουσι μέχρι τοῦ

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι· καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι·

ἢ φθαροῦσι

καί μ' ἀπολοῦσι

Σω. μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν:

οὐ βαρέως ἀλγεῖ πάνυ — ὁπότε

Στρ. καὶ πῶς ὅτε μοῦ

ἠφάνισται τὰ πράγματα διὰ τὸν υἱόν· — διὰ τὸ μαθητὴς μου γενέσθαι ὠχρὸς γὰρ ἐστὶ — ἀφανὴς ἐστὶ ἢ ἠφανισμένη ἡ ὄψις

φροῦδα τὰ χρήματα· φρούδη δὲ χροιά·

ἀφανὴς — τὸ αἷμα — ἠφανισμένη — τὸ ὑπόδημα:

φρούδη ψυχή· φρούδη ἐμβάς·

καὶ πρὸς τούτοις ἐπὶ τοῖσι κακοῖς

φρουρᾶς ᾄδων ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι·

οὗτος τί ποιεῖς οὐχὶ φροντίζεις; ἐγώ;

νὴ τὸν Ποσειδῶ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

ὑπὸ τῶν κορέων εἴ μού τι περιλειφθήσεται·

ἀπολεῖ κάκιστ' ἄρα. ἀλλ' ὦγαθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.

οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα

ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς

κἀπαιόλημ'. οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα.

φέρε νῦν ἀθρήσω πρῶτον ὅ τι δρᾷ τουτονί.

οὗτος καθεύδεις; μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

ἔχεις τι; μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ' οὐδέν.

σω. οὐδὲν πάνυ· στρε. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος

ἐν τῇ δεξιᾷ: σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως φροντιεῖς;

στρε. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ σώκρατες:

σω. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε:

στρε. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι·

περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί:

σω. ἴθι νυν καλύπτου· καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

λεπτήν· κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,

ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν: στρε. οἴμοι τάλας:

σω. ἔχ' ἀτρέμας κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων

ἀφεὶς ἄπελθε· κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν

κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθριζον:

στρ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. σω. τί ὦ γέρον;

στρ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

σω. ἐπίδειξον αὐτήν. στρ. εἰπέ νυν μοι τουτογί·

στρ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλὴν

καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον

ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων·

κρτ. σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σε; στρ. ὅ τι;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ

οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. σω. ὁτιὴ τί δή;

ὅτι κατὰ μῆνα οἱ τόκοι δίδονται ὥσπερ πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὸ ὑποδανείζεσθαι.

στρ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.

κρτ. σω. εὖ γ' ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.

Θετταλοὺς πάνυ λέγουσι φαρμακουργοὺς λέγουσι· φασὶ γὰρ ἐπιστήμας Μηδείας· ἣν ἡ Μήδεια ἐκ Κόλχων ἔφυγε μετὰ τοῦ Ἰάσωνος, ἐνθάδε Θετταλίᾳ ἐξ αὐτῆς βαλλῆν [illegible] φαρμάκων λάθρα [illegible] σὺν ἀπώλετο· ἢ διὰ τοῦ [illegible] φαρμακουργὸς εἶπε Θετταλία.

ὅτι κατὰ μῆνα οἱ τόκοι [illegible] δίδονται· ὡς καὶ πρότου· ὡς ὅσο ἐξ ἀρχῆς πάλιν τὸ δανεῖον ἔρχεται.

ἐὰν — ἔγκλησις

εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,

ἐς πῶς — τὴν δίκην ἀφθαρῆ — φράσον

ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.

ἐς πῶς· — ἀλλ' ἔτι ἐπὶ ζητήσεως·

στρε ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδα· ἀτὰρ ζήτει κοινῇ.

στρέφε τὴν βουλὴν τῶν λογισμῶν διαπαντός

κρτ σω μή νυν περὶ σαυτὸν εἷλλε τὴν γνώμην ἀεί·

ἀφίει — τοὺς λογισμοὺς

ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα

ἐν λινῷ δεδεμένην — χρυσοκάνθαρον — ἐκ

λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

τῆς πεντεταλάντου προσβολῆς·

στρε ηὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην

συμφωνεῖν — ἐς

ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. κρτ σω ποίαν τινά;

ἐς ποίαν — μυρεψοῖς — ἤδη

στρε ἤδη παρὰ ταῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

εἶδες — χρηστὴν — ἢ λαμπρὰν φανερὰν

ταύτην ἑόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,

ἐκ τοῦ γένους τῆς λίθου — τὸ λεγόμενον ... διαυγέστερον·

ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; κρτ σω τὴν ὕαλον λέγεις;

ἀγε· — ἐκ τῆς αὐτῆς ἐργασίας

στρε ἔγωγε. κρτ σω φέρε δή, τί δῆτ' ἄν; στρε εἰ ταύτην

λαβὼν· ὁπότ' ἂν γράφοιτο τὴν δίκην

ὁ γραμματεὺς ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον

τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης:

σω κρα σοφῶς γε νὴ τὰς χάριτας.. στρε οἴμ' ὡς ἥδομαι

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη

σω κρα ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον: στρε τὸ τί

σω κρα ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντίδικον δίκην

μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων

στρε φαυλότατα καὶ ῥᾷστα σω κρα εἰπὲ δή· στρε καὶ δὴ λέγω

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης

πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθαι ἀπαγξαίμην τρέχων:

σω κρα οὐδὲν λέγεις.. στρε νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' ἐπεί

πρὸς τὸ δικαστήριον.

οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην:

Σω. ὑθλεῖς. ἄπελθ'· οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἄν σ' ἔτι:

Στρ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ σώκρατες:

Σω. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς·

ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

τὰ πρὸς ἑαυτὸν λέγει ταῦτα ὁ σωκράτης:

Στρ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;

οἴμοι, τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,

ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

Στρ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε

ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν·

εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος

πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν·

ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός

ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν· τί ἐγὼ πάθω

σὺ δ' ἐπιτρέπεις; εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ

κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας

ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον

ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'

ἕξων μόνας θεῶν·

ὡς εἰ χῖμος ὁ δεσπότης ποδάγραν ὁ σὸν

κελεύεις· οὐδ᾿ ἂν δρος ἐκ τῆς πόλης μου

καὶ φανερῶς εἰπημένου

γνοὺς δ᾿ ἀπολαύεις ὅτι πλεῖστον δακναι

τάχος· φιλεῖ γάρ πως τὰ χοιρία θέατρος

τρυποῦσθαι· οὔ τοι μάτην ὁ μοχλὴν

ἐπεὶ ταῦθ᾿ οἱ μανεῖς· ἀλλ᾿ ἐφθίελθον

τοῖ μετὰ κλέους κείονας· φεῦ ὦ δαιμόνιε

τί χρῆμα ὑπάσχεις ὦ πάτερ· οὐκ εὐφορεῖς

μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον· ἰδοὺ γ᾿ ἰδοὺ

διὸ ὀλυμπίου τῆς μωρίας τὸν δὴ ἀκονίζειν

σεσουπτα τὴν ἀληθὴ τοι· φεῦ τί τοῦ τέ γ᾿ ἤλασας

ἀληθῶς

ἐτεόν: στρε ἐνθυμούμενος·

ὑπάρχεις· νοεῖς· λογίζῃ·

ὅτι γε παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά·

ὅμως γε μὴν πρόσελθ' ἵν' εἰδῇς πλείονα·

καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσῃ·

ὅπως δὲ τοῦτο μηδένα διδάξεις·

Φει ἰδοὺ τί ἔστιν: στρε ὤμοσας νυνὶ Δία:

Φει ἔγωγε: στρε ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;

οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς: Φει ἀλλὰ τίς:

στρε Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς·

Φει αἰβοῖ τί ληρεῖς: στρε ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον·

Φει τίς φησι ταῦτα· στρε Σωκράτης ὁ Μήλιος

καὶ Χαιρεφῶν· ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη:

πῶς ἐστὶ τὸν Σωκράτην Ἀθηναῖον ὄντα Μήλιον λέγει· καί φαμεν ὡς ἐπεὶ Σωκράτης διεβάλλετο εἰς ἀθεΐαν, ὅτι τοὺς θεοὺς ἀφεὶς ἤγαγε καινὰ δαιμόνια, διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν Μήλιον, ὡς ἄθεον· Διαγόρας γὰρ ὁ Μήλιος ἄθεος ὤν...

Διεβάλλοντο ὡς ἄθεοι διὰ Διαγόρου, ὃς παρακαταθέμενος ... χρήματα ... ἀπαρνηθεὶς ... ἄλλοι δέ φασιν ὡς οὗτος ὁ Διαγόρας ... Ἡρακλέους ... πῦρ ἐμβαλών ... τελεσαι ... ἄλλοι οὕτως ἔφασαν:

Σὺ δ' ἐς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας

ὥστ' ἀνδράσι πείθῃ χολῶσιν· εὐστόμει

καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς

καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε· οὐδ' ἠλείψατο

οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ

ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον

ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

Φε. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν:

ἄληθες· ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

γνώσῃ δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς·

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον:

ὡς ἀρετὴν τὴν φειδωλίαν οὕτως καλεῖ.

οἴμοι τί δράσω· παραφρονοῦντος τοῦ πατρὸς

πότερον παρανοίας αὐτὸν ἑλὼν εἰσαγάγω

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω·

φέρ' ἴδω· σὺ τουτονὶ τίνα νομίζεις εἰπέ μοι·

ἀλεκτρυόνα. καλῶς γε· ταυτηνὶ δὲ τί·

ἀλεκτρυόνα· ἄμφω ταὐτό· καταγέλαστος εἶ·

μή νυν τὸ λοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν·

ἀλεκτρύαιναν· τουτονὶ δ' ἀλέκτορα·

ἀλεκτρύαιναν· ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς·

χἄτερά γε πολλά· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε

ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

δι' αὐτὰ ταδὶ καὶ θοἰμάτιον ἀπολώλεκας·

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα·

τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὦνόητε σύ;

ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα· φ

ἀλλ' ἴθι βάδιζ' ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ

πειθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοι ποτὲ

οἶδ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος·

ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν·

τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα·

ἦ μήν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει·

εὖ γ' ὅτι ἐπείθου· δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες

ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί·

Περικλῆς στρατηγὸς Ἀθηναίων ὢν ἦ τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐπιμελητὴς ... καθ' ... τῆς ... τῶν χρημάτων λογισμῷ οὐκ ὀλίγα τάλαντα ... ἐρωτώμενος ... εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα ... χρεία ... κράτησις ...

ἡλιαστικὸν δικαστήριον καλεῖ ... διὰ τὸ ὑπαίθριον ... ἡλίῳ βάλλεσθαι:

ἀκούσαντ' αὐτὰ ταῦτ' ἀνάσας· σὺ γὰρ νηπύτιος γάρ ἐστι·

καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε·

αὐτὸς σὺ τρίβων ἂν ἦσθ' εἰ κρέμαιό γε·

οὐκ ἐς κόρακας· καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;

ἰδοὺ κρέμαιό γε· ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο

καὶ τοῖσι χείλεσι διερρυηκόσι·

πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης

ἢ κλῆσιν· ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν·

καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος·

ἀφροντίστως ἔχει· ἢ παιδεύει· ἐκ φύσεως ψυχῆς ὑπερφρόνιμος

ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφος ἐστὶ φύσει·

εὐθύς γε μέγρι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας· ναῦς τ' ἔγλυφεν

τῶν δ' ἄλλ' ἐποίει ἁμαξίδας τὰ παιδιά· τὰ παιδία τὸ παίγνιον

χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν· ... προβάλλοντος τοῦ φανοῦ ... ποιῆσαι ... δικαστάς· ὡς ... θέλει δηλονότι:

παιδάριον· καὶ παῖς· καὶ παιδίον· τὸ παιδίον· τὸ χωρίον ...

ἁμαξίδας τε σκυτίνας ἠργάζετο· κἀκ τῶν

σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς

ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται

τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα ὃς τἄδικα

λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·

ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ·

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν·

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπως

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται·

χώρει δεῦρο δεῖξον σαυτὸν

τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν

ἴθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'

ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ·

Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν: λόγος: ἥττων γ' ὤν:

Ἀδι. ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω φάσκοντ' εἶναι:

Δι. τί σοφὸν ποιῶν: ἀδι. γνώμας καινάς,

ἐξευρίσκων: δικ. ταῦτ' ἄρ' ἀνθεῖ

διὰ τουτουσὶ τοὺς ἀνοήτους:

Ἀδι. οὔκ· ἀλλὰ σοφούς: δικ. ἀπολῶ σε κακῶς:

Ἀδι. εἰπὲ τί ποιῶν: δικ. τὰ δίκαια λέγων (δημοσίων κατηγορίαν): ἀδι. ἀλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων·

οὐδὲ γὰρ εἶναι (πάνυ) φημὶ δίκην: δι. οὐκ εἶναι φῄς;

Ἀδι. φέρε γὰρ ποῦ 'στιν: δικ. παρὰ τοῖσι θεοῖς·

Ἀδι. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς

οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὑτοῦ δήσας:

Δι. αἰβοῖ· τουτὶ καὶ δὴ

χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην·

τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος :·

καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος ·:

ῥόδα μ' εἴρηκας· καὶ βωμολόχος

κἂν θυσίαν τι τοῦ ἐπὶ κρίνοις· κρίνεσιν ἐπὶ τῶν πλακούντων ἢ

κρίνεσι στεφανοῖς· καὶ πατραλοίας ·

χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις: ·

οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ' ἀλλὰ μολύβδῳ ·:

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί :

θρασὺς εἶ πολλοῦ: σὺ δ' ἀρχαῖος

διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων

γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις οἷα

διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους: ·

οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς προσεδρεύοντες ἐπὶ τὰς θυομένας θυσίας ἐφεδρεύοντες καὶ κατεσθίοντες· βωμολόχοι ἐκαλοῦντο· λέγονται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρνέων· ἄλλοι δέ φασι τὴν βωμολοχίαν τὴν φλυαρίαν ἢ τὴν πολυλογίαν· παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς βωμοῖς ἐρχομένους τινὰς αὐτοῦ θέλειν ἐπαιτοῦντας ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς τὸ χορηγεῖν μαγείροις ἢ κρεῶν ζ' λόγῳ:

αὐχμεῖς αἰσχρῶς· σὺ δέ γ' εὖ πράττεις·

καίτοι πρότερόν γε πτώχευες

τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων

ἐκ πηριδίου γνώμας τρώγων πανδελετείους

ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης

ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς θ'

ἢ τῆς πανουργίας τῆς ποικίλης πολυσχήμου ἢ τῆς ἀπάτης

ἥτις σε τρέφει λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις·

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν;

εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ·

καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι·

δεῦρ' ἴθι· τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι·

κλαύσει τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς·

† οὕτω χρὴ προφέρειν τὸ παρὸν κῶλον· κλαύσει τὴν χεῖρα ἐπιβάλλεις· ἵνα ᾖ
εὐφημισμὸς διὰ φράσεως ἀπὸ θέσεως ἢ τί ἔδει κλαίων· τὸ ἑξῆς ... κατεργάσεται:

† τὸν τήλεφον βασι-
λεύοντα μυσίας· πλανη-
θέντα ... εἰς ἑλλάδα
ἀπ' ἀρχῆς ...
τὴν ...
ἀλλ' ἑκάστρωσαι· καὶ
μὴ εὑρίσκων θεραπεί-
ας ...
χρυσὸν ἀπόλλωνος·
ὁ τρώσας ἰάσεται·
καὶ τὸ ...
... καὶ τὸν ...
ἐγνώρισας ...
ἀλλ' ἐπεὶ τὴν θερα-
πείαν εὗρε παρὰ τοῦ
...
... πτωχεύειν
... προσαιτοῦντα· ...
γνώμας ἐπὶ ...
πανδελετείους· γνώμας
εἰπεῖν· διαβάλλων
αὐτὸν κατὰ ... ὡς
... πανοῦργον· ἐπεὶ
γὰρ πανοῦργα διαβεβλήκει ὁ
πανδέλετος δηλοῦται:

παῦσαι δὲ μάχης καὶ λοιδορίας ·

ἀλλ' ἐπιδεῖξαι σύ τε τοὺς προτέρους

ἅτ' ἐδίδασκες · σύ τε τὴν καινὴν

παίδευσιν · ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν

ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ :

δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω : κἀγώ γ' ἐθέλω ·

φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν :

τούτῳ δώσω · κᾆτ' ἐκ τούτων ἂν λέξῃ ·

ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν

καὶ διανοίαις κατατοξεύσω :

τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ ·

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ

κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται

νῦν δ' ἐξ αὐτῶν τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι

λογίοισι καὶ φροντίσι· καὶ

γνωμοτύποις μερίμναις·

ὁπότερος γ' αὐτοῖν λέγων

ἀμείνων φανήσεται· νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε

κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας

ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις

ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος·

ἀλλ' ὦ πολλοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς

στεφανώσας· ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις κ(αὶ) τ(ὴν) σαυτοῦ

ἀνθρῆναι οὐ τὰς μελίσσας φασὶν ἀλλ' ἕτερα ζῷα ἑτέρας συγγενῆ ταῖς μελίσσαις· οἱ δὲ ὁμοίας φασὶν εἶναι ταῖς σφηξίν·

φυσιγνάθου: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν

ὡς διέκειτο· ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν

καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο· πρῶτον μὲν ἔδει

φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·

εἶτα βαδίζειν εὐτάκτως ἐν ταῖσιν ὁδοῖς

τὸ δίκαιον ἦν ... τοῦ διδασκάλου ... εἰς τὸν διδάσκαλον ...

ἐς κιθαριστοῦ τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἁθρόους κεἰ κριμνώδη

κατανίφοι· εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν

... ἐδίδασκε ... Ἀθηναίων:-

τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας· ἢ Παλλάδα περσ-

... ἀρχὴ ... φωνή

έπολιν δεινάν· ἢ τηλέπορόν τι βόαμα·

ἐντείναντες ... ᾄδοντες τὸ μέλος ... τὴν ᾠδὴν ... ὡς τινα

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες

παρέδωκαν· εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ'

ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν,

ὁ Φρῦνις οὗτος ... κιθαρῳδὸς ... κωμῳδηθεὶς ... ὅτι ...

... ἁρμονίαν πρῶτος ...

... :

ἀπὸ δὲ δεῖ τοῦ ὁ μὲν ... τοῦ τῆς μουσικῆς ... διδασκάλου· ... μουσικῆς οἱ ... ἡμῖν ... μὴ ... ἀπὸ ... ἐνδείξεις:

... ἀμφο... Παλλάδα περσέπολιν ... καὶ τὸ τηλέπορόν τι βόαμα· ... Παλλάδα περσέπολιν ... πόλιν ... ἁρμονίως ... τηλέπορον ... [illegible]

ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους· ἐπετρίβετο τυπτόμενος

πολλὰς ὥστε ταῖς μούσαις ἀφανίζων· ἐν παιδοτρίβου

καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβάλλεσθαι τοὺς παῖδας

ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές· εἶτ'

αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους· συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι

εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσι τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν·

ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθε

τότ' ἄν, ὥστε τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς

ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει· οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος

τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν αὐτὸς ἑαυτὸν

προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν· οὐδ' ἂν

ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος·

οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν

οὐδὲ σέλινον· οὐδ' ὀψοφαγεῖν· οὐδὲ κιχλίζειν

οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ: ἀρχαῖά γε καὶ

ἑορτὴ τοῦ Διὸς τὰ Διιπόλια πάλαι

Διιπολιώδη· καὶ τεττίγων ἀνάμεστα

οὗτος παλαιὸς ποιητὴς· εἰς αὐτὴν ἑορτὴν ᾠδὰς

καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων: ἀλλ' οὖν

ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα, ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους

ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν· σὺ δὲ τοὺς νῦν

εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις

ἐντετυλίχθαι· ὥστε μ' ἀπάγχεσθαι ὅταν

ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς

ἔμπροσθεν τοῦ τῶν ποδῶν ... φονῇ

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς

Τριτογενείας· πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ

ἀρχαῖα· ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τέττιγας χρυσοῦς ἐν τοῖς τῶν τριχῶν πλέγμασιν εἶχον, διότι οἱ τέττιγες μουσικοὶ ὄντες ἀνάκεινται τῷ Ἀπόλλωνι, ὃς ἦν πρῶτος θεὸς τῇ πόλει:

Κηκείδου· διὰ τούτων πάντων ὡς ἀρχαῖα ἐστὶν ὁ δίκαιος λέγει· ὠνόμασται δὲ τὰ βουφόνια, ὅτι τὸ πάλαι ἐλθὼν ποθὲν βοῦς ἀρπάσας τὰ ἔπη πλακοῦντα, καὶ ὅτι τὴν θυσίαν περιήρει τοῦ χρόνου εὐθὺς ἐξ ἐκείνου ὁ θεὸς γενόμενος· καθ' ἕκαστον ἔτος ἑορτὴν πολυτελεῖς ἐτέλουν τὰ βουφόνια:

μαραθωνομάχους· καλεῖ τοὺς ἐν τῇ Μαραθῶνι προσπεσόντας τὴν Δαρείου στρατείαν· ἦν δὲ ἐπὶ σώρου στρατὸς Περσικὸς οὐ πεντήκοντα μυριάδες πλὴν πάντων τε ξὺν προστιθεμένων πλήθους ἑπτὰ ... ὧν ἐνίκων ἀπέδωκεν: ὅτι ἐπὶ τοῖς Παναθηναίοις ἔθος ὀρχεῖσθαι ἐν ὅπλοις· διὰ τὸ τὴν Ἀθηνᾶν τελεσθῆναι ἐκ τῆς κεφαλῆς· ... τῷ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός· ἐπήσαντο δὲ ταύτην τὴν ὄρχησιν οἱ πρόσθεν μετὰ ὅπλων καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν πολέμῳ φέροντες· οἱ ὕστερον δὲ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἔφερον :

συγκρίνει παλαιότατον ἀέρος· καὶ τοὺς ἄλλους· εὐστόχως ἀφορῶν·

τῶν υἱῶν ἀεὶ πορνοῖς ... χρῶνται· οὐ ... χορηγοῖς σοφοῖς ἀνδρῶν ἀκολουθ:

καὶ βαλανεῖον ἀπέχεσθαι· καὶ χεῖς ἀνδροῖς ἀνδρας ἀλλάχθαι·

κἂν σκώπτῃ τις μὴ φλέγεσθαι· καὶ τὰς θώκων

τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι

καὶ μὴ περὶ τοὺς ... ἐργάνας κακουργεῖν·

ἄλλοτε μηδὲ ἀνδρὸν ποιεῖν· ὅτι τῆς αἰδοῦς ...

ἀγάλματα πράσσειν· μηδὲ εἰς ὀρχηστρίδος

ἐμβαίνειν· ... πρὸς ταῦτα ... ὡς·

μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πόρνης διὰ τῆς εὐκλείας

ἀποθρασυνθῇς· μηδ' ... τις ... τὴν ...

ἀρχ... ὁ γὰρ ... θεὸς ἦν ... τοῦ προ...

μηδέν· μηδ' ...

τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐγένετο τροφῆς ... ταῦτ' ἀμοιρα

ῥιπτε· καὶ περὶ τῆς τοιούτου συλλογῆς ἐκοινώνει ἀκολουθ... τοιοῦτος ταύτην ὑπερεβάλλεν:

+ ἡ ἱερωτάτη ... ἀφο... τῆς ἱεροῦ:

+ βάλλειν μήλοις ἐπὶ τῶν ... ἀνθρώποις ... ἀπὸ τῶν ... φθειρ... τὴν μήλων· προύκιτο ... χρονικοῦ ... δρόμου τὴν ... παλαιὰν τὴν ὑπόθεσιν· ... ὄρος ... ἱππομανής· ... κατὰ τὰς βουλὰς αὐτὴν ... χρυσᾶ μῆλα ...

ὑποκοριστικῶς ἀπεκάλουν [illegible] πρὸς τοὺς ἐξῆς· [illegible]
[illegible]

πείθῃ τούτῳ· νὴ τὸν Διόνυσον τοῖς ἱπποκράτους

υἱέσιν εἴξεις· καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν·

ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις

διατρίψεις· οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν

τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν· οὐδ' ἑλκόμενος

περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου

ἀλλ' εἰς ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις

στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος

ἡλικιώτου· σμίλακος ὄζων· καὶ ἀπραγμοσύνης·

καὶ λεύκης φυλλοβολούσης ἦρος

ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπόταν πλάτανος

πτελέᾳ ψιθυρίζῃ· ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω·

[illegible] ἐπὶ τρίβ[illegible] τὴν λέξιν [illegible]

[illegible] ἐλαίας [illegible] μορίαι ἐκλήθησαν [illegible] ἀκαδημία [illegible] ἐλαίας· καὶ ἄλλοις [illegible] δένδρα [illegible]

προσπολῶν·

καὶ πρὸς τούτοις προσεχεῖς γογγύλους·

οἱ γὰρ σώφρονες ἐν δὲ αὐτῷ οἱ δ' ἀπαντῶντες ἀπὸ τῶν χρηστοῦ σχήματος

ἐξέσται εἰ ἦθος λιπαρόν· χροιὰν λαμπράν· ὄμματα μεγάλα

γλῶτταν βαιάν· τὴν κόμην μεγάλην· πόδα τὴν μικρόν· χεῖλος δ' ἀπὸ τοῖν ὤμοιν

ἐπιτηδεύσεις· πρῶτα μὲν ἕξεις·

χροιὰν ὤχραν· ὄμματα μικρά·

ἦθος λεπτόν· γλῶτταν μεγάλην· τὴν κόμην μικράν· καὶ λημμένα·

διὰ πορφύρια μετάλλα καὶ ὑποθέσεις· χρίσεις συστροφαί·

ψηφίσματα μακρὰ καὶ στάσεις ἀποστάσεις·

τὸ μὲν σῶμα χροιᾷ ἄτοπον· καλοῦ ἡγεῖσθαι

τὸ καλὸν δ' ἄχρηστον· καὶ πρὸς τούτοις·

οὐ περὶ τῶν ὑπολόγων· καὶ πληρώσει·

τῆς δ' αὖ τέχνης μάχου κατὰ τὸν ... ἀνωτάτω ...·

τὸ καλλιουργὸν σοφίαν σοφοῦ·

κλεινὸν τὴν τῷ ...

Margin: τὸ τῶν οἴκων σώφρονες ἐν δὲ αὐτῷ ... διὰ τοὺς καὶ σχοῖ οἱ ... ἀπὸ ... δὲ καὶ ... ἀπὸ τῆς ...

ὡς ἡδύ σου τοῖς λόγοις

σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος

εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκα

~~εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκα~~

τῶν προτέρων. πρὸς τάδ' ὦ κομψοπρεπῆ

ποίησιν φόρημα ἐπίκτημα

μοῦσαν ἔχων, δεῖ σε λέγειν τι καινόν·

ὡς ηὐδοκίμηκεν ἁνήρ ὅμοιος ἔχει εἶναι

δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν.

εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις·

καὶ μὴν πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην τὰ σπλάγχνα

κἀπεθύμουν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαι(σι)

συνταράξαι. ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ

τοῦτ' ἐκλήθην ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν ὅτι πρώτιστος

Margin notes:

ἰστέον καὶ τὸ ἔνι σῶφρον ἄνθος ὁ [illegible] δηλονότι·

ἀντιλέγων πρὸς [illegible] αὐτοῦ [illegible] ὁ νόμος [illegible] τοῦ [illegible]

ἐπενόησα· καὶ τοῖσι νόμοισι καὶ ταῖς δίκαις
τἀναντί' ἀντιλέξαι· καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων
ἄξιον στατήρων αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους
ἔπειτα νικᾶν· σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν
ὡς ἐλέγξω· ὅστις σε θερμῷ φησὶ λοῦσθαι
πρῶτον οὐκ ἐάσειν· καίτοι τίνα γνώμην ἔχων
ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά· ὅτι ἢ κάκιστόν ἐστι
καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα· ἐπίσχες· εὐθὺ
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων
γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον· καί μοι φράσον· ὥστε ἐνδεῖξαι
τῶν τοῦ Διὸς παίδων, τίν' ἄνδρ' ἄριστον ψυχὴν
νομίζεις εἰπὲ καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι·
ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω

ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐδόθη τῷ Ἡρακλεῖ θερμὰ [illegible] ... ἡρακλεῖα λουτρά·

καὶ τῷ ... [illegible] ... Θερμοπύλαις ... τὰ θερμὰ λουτρά·

πάρειμ' ἐντεῦθεν, ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας·

ἥμαρτες; ἠράσθης; ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης·

ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν

χρῶ τῇ φύσει· σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.

μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,

ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,

κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο.

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῇ,

ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

Ὅτε μοιχός τις ἑάλω, ἀπὸ μὲν τὰς τε ὑπογαστρίου καὶ τὰς τοῦ πρωκτοῦ τρίχας τέφραν περιξέουσαι ἐπάττειν εἰώθεσαν· διὰ δὲ τὴν τοῦ πρωκτοῦ ὁ τὴν ξύλον ῥαφανῖδα [illegible] καὶ ὁδύνης [illegible] τοῦτο γνωσθῇ τῷ λαοῦ.

Ὅτε μοιχός τις ἑάλω, ἀπὸ μὲν τὰς τοῦ πρωκτοῦ τρίχας τέφραν περιξέουσαι ἐπάττειν εἰώθεσαν· διὰ δὲ τὴν τοῦ πρωκτοῦ [illegible] ῥαφανῖδα μεγίστην ἐμβάλλουσι [illegible]. οὕτω ὁ Φρύνιχος [illegible] χρυσίνην [illegible] μαλακία [illegible] λόγου.

Ἀδ. τί δῆτ' ἐρεῖς· ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ :·

σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο· Ἀδ. φέρε δή μοι φράσον

συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων :· + ταὐτὸ λέγουσιν οἱ μεθεξῆς :·

Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων :· Ἀδ. πείθομαι

+ ἐκ τραγῳδίας καὶ δράματος ὑποκρίνονται
[illegible]

τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων :· Δι. ἐξ εὐρυπρώκτ(ων) Ἀδ. εὖ λέγεις· δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων :·

Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων· Ἀδ. ἆρα δῆτ' ἔγνωκας

ὡς οὐδὲν λέγεις· καὶ τῶν γε θεατῶν

ὁπότεροι πλείους σκόπει :·

Δι. καὶ δὴ σκοπῶ· Ἀδ. τί δῆθ' ὁρᾷς·

Δι. πολὺ πλείους νὴ τοὺς θεοὺς

τοὺς εὐρυπρώκτους· καὶ τουτονὶ γοῦν

οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονί· καὶ τὸν κομήτην τουτονί :·

καὶ τί ἂν πάθετε ἐρεῖς· ἡττήμεθ' ὦ κινούμενοι·

πρὸς γὰρ θεῶν δέξασθέ μου·

θοἰμάτιον ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς·

τί δῆτα· πότερα τοῦτον ἐκδιδάσκεσθαι λαβὼν

βούλει μάλιστ' ἢ διδάσκω σοι λέγειν·

δίδασκε· καὶ κόλαζε· καὶ μέμνησ' ὅπως

εὖ μοι στομώσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα

οἷον δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα·

ἀμέλει· κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν·

ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα·

χωρεῖτέ νυν· οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν·

ἤγουν δίδαξον ... τοῦ δίκη

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων· βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν· τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά.
λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους :

τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν

κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν

ἢ τῶν φίλων· ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν

ὥστ' ἴσως βουλήσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ

† ἔνθα οὐδέποτε ὕει· οὐδὲ νεφέλαι συνίστανται

τυχεῖν ὢν μᾶλλον· ἢ κρῖναι κακῶς

πέμπτη· τετράς· τρίτη· μετὰ ταύτην δευτέρα·

εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν

δέδοικα καὶ πέφρικα· καὶ βδελύττομαι·

εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα· πᾶς γὰρ

τίς ὀμνύς οἷς ὀφείλων τυγχάνω·

θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν

ἐμοῦ μέτρια τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου

† πέμπτη· τετράς· τρίτη· [illegible]

† [illegible]

[illegible]

ὦ δαιμόνιε· τὸ μὲν τί νυνὶ μὴ λάβῃς

τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι· τὸ δ' ἄφες· οὔ φασί ποτε

οὕτως ἀπολήψεσθ'· ἀλλὰ λοιδοροῦσί με

ὡς ἄδικός εἰμι· καὶ δικάσεσθαί φασί μοι

νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει

εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης

τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον·

παῖ· ἠμί· παῖ παῖ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι

κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·

χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον·

καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον ἐκεῖνον,

εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες:

τὸ ἄρτι παρ' ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ νῦν λαμβάνεται· τὸ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου δηλοῖ:

μεμαθηκέναι· ἐγὼ τὴν βασιλείαν παιδὸς

φεύξομαι θέλω κρίσιν

ὥστ' ἀποφυγεῖν σ' ἂν ἢν ζευγῶν βοῶν δίκην·

ὑπῆρχον

κἀμάρτυρας παρέσχον ὅτ' ἐδικαζόμην;

ἀποφυ[illegible] ὑπάρχω μάρτυρας

πολλῷ γε μᾶλλον οὐκ ἂν παρῆσαν χίλιοι·

φωνήσομαι χαλεπὸν με

βοάσομαι γὰρ αὐτὴν ὑπέρτονον

φυλάξεται δακρύσω

βοήν· ἰὼ κλαίετε ὦ βολοσταλ[illegible]·

ὅτι οἱ πρῶτοι τόκοι παρὰ τοῖς θεοῖς τοῦ Ξανθίου καὶ ἄλλων οὐκ ἦσαν τόκοι ἤγουν δεχθῇ:

τούς ἐφάλλου

αὐτοί τε καὶ πυρχεῖα καὶ τὰ χοιρικὰ

πονηρ[illegible] ποιήσεται

οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαυρότερον ἐργάσαισθ' ἔτι

τοιοῦτος

οἷος ἐμοὶ βρέφος σῷ

ὅμοιος

τίς δ' ἐν ἰδὼ μοι σπ[illegible];

λέγω μοι φαιν φυλάξει διὰ πύργου

ἐμφήκει πλώτῃ· λάκτισον· προβολέω[ος/ιος]

φυλακῆς ὅμοιος βλάβῃ λύπη πρὸς [illegible]

σῶ τηρεῖ δὸ μοι σ' ἀθρόοις ἀνιαρός·

ὅμως πρὸς τὸ μεμαθηκέναι ἔχει τὴν διάνοιαν· τὸ δὲ ὦ παῖ τὴν βασιλείαν διὰ μέσου δηλονότι νοητέον:

ὅσα στοιχεῖα γὰρ + εἰς θέμα ἦχον ἀειοδηνηίες μερίσαντο· βαι· ἐν ἐκθέσει· ἐκ στίχων ἢ κώλων ιη· ὧν ὅσα· ἀντισπαστικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος· ἐκ διϊάμβου καὶ ἐπιτρίτου γ· ὁ β· ὅμοιος κατὰ πάντα· οἱ ἑξῆς δύο χοριαμβικά· δίμετρα ἀκατάληκτα· ἤτοι πενθημιμερῆ· ὁ δὲ ε· δακτυλικὸν πενθημιμερές· ἀκατάληκτον ἕλκει χοριαμβικόν· ὅμοιον· τὸ η ὅμοιον ἀντισπαστικόν· τὸ θ ποδῶν τεσσάρων βραχυκατάληκτον ἔχοντα· διαλύεται γὰρ ἡ μακρὰ τοῦ ἀναπαίστου διὰ δύο βραχειῶν καὶ ἔσχατον· τὸ δὲ ι χοριαμβικὸν ἢ μονόκωλον· διὰ λυθείσης τῆς μιᾶς μακρᾶς τοῦ ἐπιτρίτου· τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ιγ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἢ βραχυκατάληκτον· τὸ ιδ δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ιε ὅμοιον τῷ ι δακτυλικὸν δίμετρον· τὸ ιζ χοριαμβικὸν ὅμοιον· τὸ δὲ ιη δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ ιθ χοριαμβικὸν μονόμετρον· ἀντὶ χοριάμβου· διὰ τοῦ δακτυλικοῦ ὅμοιον τῷ ιβ· τὸ ιε ὅμοιον τῷ ιβ· τὸ ις ἀντισπαστικὴ βάσις· τὸ ιζ ὅμοιον τῷ ια· τὸ ιη ὅμοιον τῷ ις· τὸ γὰρ θι· κοινή ἐστι συλλαβὴ ὡς λήγουσα μέρος λόγου· δίχρονος ἤτοι κοινὰς τὰς τοιαύτας συλλαβὰς οἱ ἰαμβογράφοι ποιοῦνται ἐν μονοσυλλάβοις δακτυλικοῖς ἀνάπαιστοις [illegible]· ἐν ἰαμβικοῖς οὐδαμῶς· λέγω δὲ κοινὰς συλλαβὰς τὰς εἰς βραχὺ λήγουσας καὶ τὰς ἐκ μακρῶν ἢ διφθόγγων λεγούσας· ἐν ἰαμβικοῖς δίχρονα· οὐ κοινῶς δὲ ἢ ὅλη τοῦ [illegible] ἐν λέξει ὡς εὑρεθεῖσα τὴν ἑξῆς συλλαβήν·

[illegible]

λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·

ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ·

παῖ· ὦ τέκνον· ὦ παῖ· παῖ·

ἔξελθ' οἴκων· ἄιε σοῦ πρός

ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ:

ὦ φίλος· ὦ φίλος σύ· ἄπιθι συλλαβών

ἰὼ· ἰὼ τέκνον·

ἰοὺ· ἰού· ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν

νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς

κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον

ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ· τὸ τί λέγεις σύ

καὶ δοκεῖν ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ'

ὅτι

[illegible]

ὦ ἰὼ τέκνον· ἔκθεσις [illegible]

ἀττικὸν φασὶ βλέπος· ὁ δηλοῖ ὅτι ἀθηναῖοι ἐχρῶντο δριμεῖ τῷ βλέμματι [illegible] ὡς θρασεῖς ἢ [illegible] ἢ τὸ πανοῦργον ἔχοντα βλέμμα.

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος

νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ' ἐπεὶ κἀπώλεσας

φοβεῖ δὲ δὴ τί; Φε. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν:

ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα:

εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι

ἀπολοῦνται ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως

μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο

οὐκ ἂν γένοιτο; Φε. πῶς γὰρ εἰ μή περ γ' ἅμα

αὐτὴ γένοιτο καὶ γραῦς τε καὶ νέα γυνή

καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φε. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον

ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ: Στρ. νοεῖ δὲ τί:

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν

ΣΤΡ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν·

ΦΕ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας

ἔθηκεν, εἴς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν,

ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.

ΣΤΡ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν;

ΦΕ. ἵν', ὦ μέλε, παρόντες οἱ φεύγοντες μιᾷ ἡμέρᾳ

πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες· εἰ δὲ μή,

ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ. ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ

ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;

ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·

ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.

ὑπάρχων χρόνος ὁ στρεψιάδης ἀκούσας περὶ τοῦ λόγου ἐκ τῆς περὶ τούτου φησί· τοῦτο οὐδέν ἐστι τοῦ χρόνου πρὸς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν:

οὕτω ποιοῦσι ἑκόντες· ὅπως τάχιστα ὑφήσονται τὸ ἀργύριον τὰ πρυτανεῖα· διὰ τοῦτο προὐτέθησαν ἢ προὔλαβον πρὸ μιᾶς· δοκοῦσι γάρ μοι παθεῖν· ὅπερ οἱ προτένθαι πάσχουσιν· ὁ ποιητὴς λέγει, σκώπτειν αὐτὸν φιλῶν προτάζειν τὴν παλαιὰν καινήν· οἱ γὰρ προτένθαι· ὑπὸ λαιμαργίας τὰ προτεθέντα τῇ προτεραίᾳ ἐσθίουσι· πρὶν τὰ κατασκευασθέντα προτεθῆναι τοῖς βρωμένοις:

[illegible]

διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ἰὼ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,

ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,

ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς

νενησμένοι· ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν

τουτονὶ ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.

[illegible]

μάκαρ ὦ Στρεψιάδες, αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός,

χοἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις, φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι

χοἰ δημόται ζηλοῦντες,

[illegible]

ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.

ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.

[illegible]

εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι

[illegible]

οὐδέποτ' ἔγωγ'· ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε

ἐκ τῶν παιδίων ἀναιδῶς· ἀλλ' οὐ ὕστερον ...

ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα

ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων

ἐγκαλῶ πράσσοντα· καλέσοντα πρὸς τὸ δικαστήριον

ἕλκω σε κλητεύσοντα· καὶ γενήσομαι

ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ·

ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ

ζῶν ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην· στρε. τίς οὑτοσί;

ἀπαντῆσαι ἐκκαλοῦμαι

Δα. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν· πα. μαρτύρομαι

ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας· τοῦ χρήματος;

Δα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος

ἀγοράζων ... ἄλλον

τὸν ψαρὸν ἵππον· στρε. ἵππον; οὐκ ἀκούετε;

ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν

καταγορεύειν τῶν θεῶν· ἀτὰρ οὐδέποτε καταισχυνῶ τὴν πατρίδα τῶν Ἀθηναίων· ὡς περὶ τὰς δίκας ἃς διεξιόντων δικολόγων καὶ κρινομένης περὶ τινῶν ὑποθέσεων· ὅς ... προσκαλοῦντος πρὸς τὸν Στρεψιάδην:

ἢ μὲν ... τοῦ αὐτὸ τοῦ τίνος χρήματος ἐπὶ τοῖς πρὸς τοῦτο τὸ ἐξῆς τῶν δώδεκα μνῶν· ... τοῦ χρήματος αὐτοῦ βεβαιοῖ τῆς ... τῶν ιβ μνῶν πρὸς τὴν ἕνην καὶ νέαν ... ἔλαβον ... ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα:

Δα καὶ μὴν δι' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς:

γ' ἐπωμνύου

φε μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο

τὸν ἀδιάβλητον

ὁ Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον:

Δα νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοῇ;

φε τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

Δα καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς

ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; φε τοὺς ποίους θεούς;

Δα τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. φε νὴ Δία

κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον

Δα ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

καθαρθεὶς τὰ γὰρ παλαιὰ [illegible] (ἡ σκύλη ἢ καθηρεῖ)

φε ἅλσι διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί:

ὁ ἀσκὸς τοῦ θυλάκου

Δα οἴμ' ὡς καταγελᾷς: φε ἓξ χοᾶς χωρήσεται:

+ πρὸ τοῦ, μὰ τὸν Δία, νοεῖς ἔξωθεν λαμβάνειν, λείπει οὕτω· [illegible] μὴν ὑμνοῦν· οὐ γὰρ [illegible] τὸν ... λόγον διὰ ὁ Φειδιππίδης μοι ἠπίστατο ἐξ ...

πρὸς τὸ ἵνα μὴ τὸν Ἑρμῆν ποιῇ ταῦτα

+ ἄλλως· λόγου καὶ προσκαταθείην τριώβολον ὥστε ὀμόσαι νὴ Δία.

+ χοᾶς ἐστὶν εἶδος μέτρου [illegible] ... χοᾶς ... ἓξ ... φασὶν ... ἐξ ... χοῦς ... χοᾶς ... ἐπὶ ... τοῦ χοᾶς ἔπικ... [illegible] ἢ τὴν ... χοῦς ... φαλακρὸν εἶναι ὡς ... ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ... τῆς χοῆς.

ΔΑ. οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς

ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,

καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΔΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

ἀλλ' εἰ ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' ἢ μή, φράσον,

ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.

ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος· ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί

σοι σαφῶς. ΔΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑΡ. ἀποδώσειν

δοκεῖ. ΣΤ. ποῦ 'σθ' οὗτος ὁ ἀπαιτῶν με τἀργύριον;

λέγε μοι, τουτὶ τί ἐστι; ΔΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς ἀργύριον τοιοῦτος ὤν;

οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενὶ

+ ὅτι πρὸς τὸ ἐμοῦ [illegible] ... ἐμφυγῇς ... ἔμμηνεν ...

ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; — οὐχ ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι.

οὐκοῦν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς

ἀπὸ τῆς θύρας; — ἄπειμι· καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι

θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ·

καὶ προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν

ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ἰώ μοί μοι. — ἔρχεται ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας ἀπαιτῶν … οὗτος … αὐτοῦ.

ἔα ἔα ἔα ἔα·

τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔ τί που

τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;

λιταργίζειν μὲν … ἀπολιταργιεῖς … ἀποδραμεῖς … [illegible]

ἰώ μοι: κορωνίς … [illegible]

φασὶν ὡς ὁ Καρκίνος … ποιητὴς ὢν τραγικὸς … ἐν τινὶ δράματι … Ξενοκλῆς … [illegible]

δα τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;

ἀνὴρ κακοδαίμων. στ κατὰ σαυτόν νυν τρέπου.

δα ὦ σκληρόδαιμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες

ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.

στ τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

δα μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα

τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,

ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

στ τὰ ποῖα ταῦτα χρήματα; δα ἃ 'δανείσατο.

στ κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥσπερ ἐμοὶ δοκεῖς.

δα ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.

στ τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

ἤγουν λίαν παροιμίαν ἀπὸ ὄνου [illegible]

+ τοὺς ἐκ Καρκίνου φασὶν ὡς Τληπόλεμος· οὗτος ποιητὴς ὢν ἐποίησε τὸν Φιλόξενον [illegible] ἰαμβικὰ [illegible] ἀπὸ τοῦ ὦ σκληρὲ δαῖμον μέχρι τοῦ ὥς μ' ἀπώλεσας· ἄλλοι δέ φασιν ὡς Ξενοκλῆς ἐποίησε τὸν Τληπόλεμον [illegible] τούτοις ὁ δανειστὴς χρῆται· διότι ἀπὸ ἱπποτροφίας ἐπτώχευσε [illegible] πολλάς λέγει [illegible] ἱπποτροφίαν [illegible] ἀπώλεσας [illegible] ὦ Ἀθηνᾶ [illegible]

+ τοῦτο οὐ πρὸς [illegible] ἀλλ' ἁπλῶς [illegible] κακῶς πεπραγότι

+ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ [illegible] χρῆσθαι· οὐχ ὅτι [illegible] ἵππους [illegible] ἀπ' ὄνου [illegible] φησὶν οὕτως [illegible] καταπεσὼν [illegible]

δα ληρῶ; τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν βούλομαι.

στρ οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. δα τί δαί;

στρ τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

δα σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι

ἢ μὴ 'ποδώσεις τἀργύριον. στρ κάτειπέ νυν·

πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία

ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον

ἕλκειν κάτωθεν αὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;

δα οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

στρ πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,

εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

δα ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον

ἀπόδος τι. ΣΤΡ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΔΑ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον γίγνεται ἀεί;
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤΡ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΔΑ. μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην·
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤΡ. κᾆτα πῶς
αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. ΔΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ὕπαγε· τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;

Ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ἄξεις; ἐπιαλῶ

κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον·

φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ

αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. + πονηρῶν:

ὁ γὰρ γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς

ἀποστερῆσαι βούλεται

τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο,

κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεταί τι,

πρᾶγμ' ὃ τοῦτον ποιήσει

τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν ἤρξατ'

+ ὅτι ἐξιόντος ὁ χορὸς προαναφωνεῖ ἃ μέλλει πείσεσθαι ὁ πρεσβύτης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Φειδιππίδου.

+ σαμφόρα λέγουσιν ἵππον διὰ τὸ ἔχειν τὸ σ̄ ἐγκεχαραγμένον· γράφεται καὶ ἀλλαχοῦ τὸ αὐτὸ τὸ ἐπίμετον ἀπὸ τοῦ ἰάλω βόμβηλος:

+ ὑπάγειν τὸ πορεύεσθαι

+ ὑπάγειν τὸ πορεύεσθαι διαφέρει· ὅτι τὸ πορεύεσθαι μὲν τὸ βαδίζειν ἐθέλουσι, ὑπάγειν δὲ τὸ ὑποζυγίων ἐλαύνειν βοῦς ἢ ἵππους ἢ τῶν ὁμοίων· ὑπάγε ζυγὸν ὡς ἵππους. οἱ δὲ ... τὴν λέξιν· φασὶ ὅτι ὑπάγειν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ προάγειν ὡς ὑφηγητήν· ἢ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμὸν ὡς Φ[...] Ἀριστοφάνης· ὥσπερ δὲ ὑπαίρω τὸ ... αἴρω· οὕτως ὁ ὑπάγειν λέγεται ἀντὶ τοῦ προάγειν· τουτέστιν ἔμπροσθεν πορεύεσθαι· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὑπάγειν ... τουτέστι ... τοῦ ἔμπροσθεν ... δοκεῖ δὲ ἡ λέξις ἀττικὴ ... ἐν ... :

ἤρξατ' ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ

πάλαι ποτ' ἐζήτει. εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ

γνώμας ἐναντίας λέγειν τοῖσι δικαίοις

ὥστε νικᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἂν ξυγγένηται·

κἂν λέγῃ παμπόνηρα. ἴσως ἴσως

βουλήσεται κἄφωνον αὐτὸν εἶναι:

ἰού· ἰού· ἰού· ἰού·

ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται·

ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ

οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου

ὦ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;· φήμ' ὦ πάτερ:

ἰοὺ ἰού· κορωνὶς ἐπὶ δραματίου τῶν ἀμοιβαίων ὑποκριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κς'· ὧν προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· ὁ δὲ τελευταῖος τούτων ἡμίμετρος(?) λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι. ἐξῆς κορωνίς. τὸ ἄλλο(?):

ὁ πρεσβύτης σχετλιάζων ἔρχεται ὡς ὑπὸ τοῦ παιδὸς τετυμμένος· δῆλον δὲ ὅτι πάντα ταῦτα τῇ προστάσει(?) σωκράτους διαβολῆς χάριν αὐτῷ πέπλασται· βουλόμενος δεῖξαι ὅτι οὐδὲν χρηστὸν διδάσκουσιν, ἀλλὰ πονηρὰ ὁπότε οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα γινόμενοι τοιοῦτοι γίνονται δηλονότι ὥστε ἀπειλεῖν τοὺς γονέας(?) καὶ τύπτειν:

Στ. ὁρᾷς θ᾽ ὁμολογοῦνθ᾽ ὅτι με τύπτει; Φε. καὶ μάλα.

Στ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.

Φε. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.

ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι χαίρω πολλὰ καὶ ἀκούων καὶ κακά;

Στ. ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

Στ. τὸν πατέρα τύπτεις; Φε. κἀποφανῶ γε νὴ Δία

ὡς ἐν δίκῃ σ᾽ ἔτυπτον. Στ. ὦ μιαρώτατε

καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

Φε. ἔγωγ᾽ ἀποδείξω καί σε νικήσω λέγων.

Στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; Φε. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.

ἑλοῦ δ᾽ ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

Στ. ποίοιν λόγοιν; Φε. τὸν κρείττον᾽ ἢ τὸν ἥττονα.

† οὐ μόνον πατραλοίας ἀλλὰ καὶ πατροκτόνος εὑρήσῃ.

ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί᾽ ὦ μέλε

τοῖς δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε

μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

τὸν πατέρα τύπτεσθ᾽ ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων;

ἀλλ᾽ οἴομαι μέντοι γ᾽ ἀναπείσειν ὥστε γε

οὐδ᾽ αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ

τὸν ἄνδρα κρατήσεις·

ὡς οὗτος εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν

οὕτως ἀκόλαστος

ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὅτῳ θρασύνεται δῆλόν γε

Ὅλη μ' ἔπειτ' ἐπὶ τὸν θρόνον που·

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι

ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι

ἐγὼ φράσω· ἐπειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα

ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριόν, ὡς ἐπέχθη.

ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν

ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,

ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;

τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νυνί

† τοῦτο δὲ μᾶλλον εἰς Σιμωνίδην ἐπεὶ ἐπέξ[illegible] ὁ Κριὸς οὐ κακῶς ἦν· ὁ δὲ Κριὸς οὗτος παλαιστὴς Αἰγινήτης:

ὅτι τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
ψόφου πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην· σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς ὠ 'λεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω

† ἐν Αἰσχύλου δράματι εὕρηται τὶς μυρροφόρος ᾄδων· οἱ γὰρ μυρρίνην φέροντες ᾖδον τὰ Αἰσχύλου· ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης:

† τὰ σοφὰ ταῦτα ἤγουν τὰ [illegible] ἡδέων ἀπαιτεῖν· ἀπειρησίνοος (?) [illegible] οὗτοι ποιηταὶ οὐδὲ πρὸς οὐδέτερον ἐπαινῶν· ὥσπερ ἦν ἐν Βαβυλωνίοις ποιητὴς λέγων· οὐ κοινῶν ἑτέρα ἐστὶ μηκάδα (?):

† ἐν Αἰόλῳ δράματι τοῦ Εὐριπίδου ἐστὶ Μακαρεὺς ὁ τοῦ Αἰόλου φθείρων τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· ἐπεὶ παρθένοις εἰς ὅπερ (?) [illegible] τὰς ἐκ τῶν ἀδελφὰς [illegible] οὐδὲ τοῦ [illegible] τὴν ὁμομητρίαν προσέθηκεν· εἶτα εὐφυῶς [illegible] ἐπαγαγὼν τὸ ἀλεξίκακον, ὡς [illegible] Ἡρακλέος ἐπίθετον:

πολλοῖς κακοῖς αἰσχροῖσι κᾆτ' ἐντεῦθεν ὥσπερ οἷον

ἔπος πρὸς ἔπος ἠριζόμεθα· ἠριζόμεσθ' εἶθ' οὗτος

ἐπαναπηδᾷ κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει·

κἄπνιγε· κἀπέθλιβεν· Φε. οὔκουν δικαίως ὅστις

οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς σοφώτατον

Στρ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον ὦ τί σ' εἴπω

ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι· Φε. νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν·

Στρ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα

αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος ὅ τι νοοίης

εἰ μὲν βρῦν εἴποις· ἐγὼ γνοὺς ἄν, πιεῖν ἐπέσχον

μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον

κακκᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν

† οὐ μόνον ἐπέχω τὸ κωλύω, ἀλλὰ τὸ διδόναι· ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν τὸ παρέχω τὸ δίδωμι· ἢ παρέσχον, ἔσχον τε· οὕτω καὶ ἐπέχω· ἀντὶ τοῦ ἐπεδίδουν· ἢ παρὰ τὴν ἐπίτασιν τοῦ ἐπέχειν:

† οἴμαι τί λαλεῖς; γυμνότερον: †

ἔκθεσις χοροῦ· ἀντίστροφος ... διὰ τὸ ὅμοιον εἶναι τῇ στροφῇ· μέσον δὲ ἐκ ... διὰ τὸ μὴ ... τοῖς ... ἀπλῶς τίθεσθαι καὶ ... ἐπεὶ ... ἐκ στίχων ... τῆς στροφῆς ἐξ ὧν ὁ α'· οἱ ... ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· ... καὶ ... ἡμιόλια ... ὅμοιοι ἐκείνοις· ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί· ... ἐξ ὧν ἐνίκησαν:

ἐξωθεῖς πύλης — προσεδόκουν μὴ προσθῆ· αἰδῶ ... ποιοῦμαι:

θύραζ' ἐξέφθορεν ἄν· καὶ προὐδοχόμην σε εἶδέ με

... βοῶντα· ὀργιζόμενα

γείτων ἀπάγχων· βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι χαζήτει ὦ·

οὐκ ἐπιμείνας — φορῆναι αὐτόν — ... — ἐξωθεῖς πύ·

οὐκέτ' ἂν σ' ἐξενεγκεῖν σῷ μᾶρε· θύραζέ με·

ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ ποιήσω κακὰ κακῶς·

Ὦ μακάριε τῶν γεωτέρων τὰς καρδίας

ὁρμῆς ἐνεχόμενον

παίδων ὅπη λέξει·

λαλούντων·

ἐγὼ γὰρ χοι αὐτὰ οὗτος ἐξεργάσεται /

ὅτε ... πράξει

λάλων ἀναπτύσει· τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων

τοῦ ἀηδίου ... φθορ...

λάβοιμ' ἄν· ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου

ἀπὸ προφητῶν ... :   ἐξέτασις·

ἐν ἐργμῷ καινὸν ἐποίησε κίνητα καὶ μάλιστα

πλάθουσιν ἀζήτησιν· ὅπως δ' ἐξηλέγχθη δίκαια·

ὁ σοφὸς λιτροῦ: — προσδόξαις — γνώμη

ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι δεξιοῖς ὁμιλεῖν

ἡ σκηνὴ ὀπίσω· ἡ δὲ τοῦ φησὶν οὖν μέχρι ὁ | ἐκ τοῦ τρίμετρος ἰαμβικὸς ἐξάλκιστι ... ἐπὶ τῷ τέλει ἐξαγαγεῖσθαι:

ἀπορουσιν ἐν τῷ ἐνθάδε· πῶς οὕτως δέον εἰπεῖν τὸ δέρμα τῶν γερόντων λάβοιμ' ἄν· ἀγνοοῦσιν ὁ δέχεσθαι λάβοιμ' εἶπεν· ἡ φράσις ὅτι χοῦ τοῦ λόγου· ὡς οἱ νέοι μόνον τοὺς πρεσβυτέρους ἐκδέρουσι καὶ μόνοις τὸ δέρμα ἴδιον. ὁ δὲ λέγει ὅτι ... αὐτὸ ... αὐτὸ ... οὐ διὰ ταῦτα χαίρειν ... οὕτως· οἴμοι γὰρ τὰς καρδίας τῶν νεωτέρων παίδων· ἡ ὀρθὴ ... διὰ λέξεως λεγόντων διὰ λόγου. ἐγὼ γάρ τοι ... οὗτος ἐργάσεται· λάλων ... πρὸς ἀληθῆ πεποίηκε· τὸ δέρμα τῶν γερόντων λάβοιμ' ἄν.

ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἐρεβίνθου ἦττον ... ἀηδίου ... φησὶν οὐδὲ λόγου· οὕτω ... τῶν νέων νόει.

ὡς ἡδὺ καινοῖς· ἐκθέσεις πλείστας ... ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ... ὧν τελευταῖος ἐστὶν μετέωρος ...

καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.

ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,

οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·

νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,

γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι

καὶ μερίμναις, οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα

κολάζειν. στρ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε

κρεῖττόν ἐστιν ἵππων τρέφειν τέθριππον

ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι. φει. ἐκεῖσε δ' ὅθεν

ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι

καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· τύπτες με παῖδ' ὄντα;

στρ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. φει. εἰπὲ δή μοι

οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;

τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,

τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.

κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;

φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·

ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.

εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,

ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.

ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον

ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;

† τοῦτο παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου· χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς. δὶς παῖδες λέγονται οἱ γέροντες [illegible] :†

ἥττον; τί δῆτ' ἔξεστι καινὸν ἡμῖν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν·
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι
ἀφίεμεν· καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· ἤτοι σφόδρ' οὐδὲν διαφέρουσιν·
ἡμῶν ἐκεῖνοι πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι:
στρε. τί δῆτ' ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις:
φε. οὐ ταὐτόν ὦ φίλ' ἐστίν· οὐδ' ἂν σωκράτει δοκοίη:
στρε. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ σαυτόν ποτ' αἰτιάσει:
φε. καὶ πῶς; στρε. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν;

ἀπορούσι πῶς ἐν ἐν τῷ ἄνω θεῖναι περὶ [illegible] πον. τὸ δὲ ὡς [illegible] μαι. τοιοῦτόν ἐστιν· [illegible] τοῖς παλαιοῖς [illegible] [illegible] θεν. ἀλλ' [illegible] ἐπεὶ καὶ τὰ δίκαια [illegible] [illegible] πρὸς τὸ τι [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] οὐκ [illegible] τοὺς νόμους [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] οὕτω [illegible] πρὸς [illegible] οὕτω καὶ [illegible] ἔλαττον [illegible] θεσμοὺς παλαιούς:

σὺ δ' ἢν γένοιτό σοι γ' υἱόν· ΣΤ. ἢν δὲ μὴ γένοιτο

μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται· σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·

κἀμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ·

κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.

ΦΕ. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

ΦΕ. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.

ΣΤ. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

ΦΕ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῄς, τί φῄς σύ;

τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω

λόγον σε νικήσω λέγων τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;

ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ ποιῇς, οὐδέν σε κωλύσει σεαυτόν

† [illegible] † ἔκθεσις τῆς [illegible] ἐκ [illegible] ἰαμβικῶν· ὧν τὸ α' δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἑφθημιμερές· τὸ γ' ὅμοιον τῷ α'· τὸ δ' ὅμοιον· τὸ ε' ὅμοιον· τὸ ς' δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ζ' ὅμοιον τῷ [illegible]· [illegible]

ἐμβαλεῖν ἐς βάραθρον μετὰ σωκράτους

καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω

ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγὼ

ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰ πράγματα·

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ σαυτῷ τούτων αἴτιος

στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα·

ὅτε τὴν ἀρχὴν προσῆλθον ὑμῖν ἐλέγετε

τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε·

παρεκινήσατε

ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε·

πάντοτε

ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτε· ὅντινα

γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων·

ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν·

οἱ περὶ θεοὺς ... φ...

μάθῃ φοβεῖσθαι

ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι·

+ Πλουτὸς ἡδὺς μεθ...·

ὁρῶν εἰς ὅμοια τῇ
θείσας ἐν ἐκθέσει τῇ
δραματικῇ ἐπιλόγου
τοῦ χοροῦ· ἀρχὴ
δ' αὐτῶν ἐκθέσεως οἱ
στίχοι ἰαμβικοὶ τρί-
μετροι ἀκατάληκτοι
καὶ ... ὧν τελευταῖος
ἐμοὶ ποιήσω· καὶ
σφόδρα σπαλαζούσης·
εἶτα ἀναφώνημα δ'
ἰού· ἰού· ἰαμβικὸν μο-
νόμετρον ἀκατάληκτον·
ἑξῆς ... ἐν ἐκθέσει
στίχοι ἰαμ-
βικοὶ τρίμετροι ἀ-
καταληκτοι· τελευ-
ταῖος τοῦ ...
τοῦ δράματος στίχος ἀνα-
παιστικὸς τετράμε-
τρος· καταληκτικὸς
ὡς ἐπὶ τρισὶ ... χορο-
γίας ... τὸ δρᾶμα
τῶ πε-
ρατοῦ-
ται:

στρ. ὤμοι πονηρά γ' ὦ νεφέλαι· δίκαια δέ·

οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁδανεισάμην·

ἀποστερεῖν· νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε·

τὸν χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ τὸν σωκράτην·

ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθὼν· οἳ σὲ κἀμ' ἐξηπάτων·

φει. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους·

στρ. ναὶ ναί· καταιδέσθητι πατρῷον δία·

φει. ἰδού γε· δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ·

ζεὺς γάρ τίς ἐστιν· στρ. ἔστιν· φει. οὐκ ἔστ' οὔκ ἐπεὶ

δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς·

στρ. οὐκ ἐξελήλακεν· ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾤμην

διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον· ὤμοι δείλαιος·

πήλινον

ὅτι καὶ σὺ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην·

εἰ τοῦτο ὁ θεὸς [illegible]

ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα·

οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα

ὅτ' ἐξέβαλλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη·

ὀργίζου·

ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ· μηδαμῶς θύμαινέ μοι·

μηδ' ἐπιτρίψῃς· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

φλυαρίᾳ τοῦ Σωκράτους

ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·

κατηγορίαν

καί μοι γενοῦ ξύμβουλος εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν

διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ,τι σοι δοκεῖ·

ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν·

ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν·

φιλοσόφων· φλυάρων· ἐνταῦθα·

τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία·

+ τοῦτο οἱ καλοὶ ποιηταὶ προσυπερμαίνει λέγων ὅτι ἀλλ' ἴσως μὴ αὐτοὺς θεὸς [illegible] αὐτοῖς δὲ βοηθήσαι· [illegible] οὕτω γὰρ διὰ τὸ ματαιοφυ[illegible] κεναι αὐτῶν [illegible] ἀλλὰ παραινεῖ [illegible] δὲ τῶν [illegible] ὑπὸ τούτου περιπεσεῖν·

+ παρεπιγραφή ὡς περὶ τὸ ἐπομένου πρὸς αὐτὸν τοῦ Ἑρμοῦ· ὡς οὐ χρὴ δὲ διὰ κατηγορίου αὐτοὺς [illegible] ἀλλὰ τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἐμπρῆσαι:

κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρε·
κἄπειτ' ἀναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλλῃς τὴν οἰκίαν·
τὸ τέγος κατάσκαπτ' εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην·
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην·
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' ὦσ' ἀλαζόνες:
μα. ἰοὺ ἰού. στρ. σὸν ἔργον ὦ δᾲς ἱέναι πολλὴν φλόγα:
φει. ἄνθρωπε τί ποιεῖς; στρ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας·
σω. οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν:
στρ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε:

μα. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. στρ. ταῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι

ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας

ἢ ᾽γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών:·

σω. οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν οὑπὶ τοῦ τέγους:·

στρ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον:·

σω. ὤμοι τάλας. δείλαιος δ᾽ ἀποπνιγήσομαι:·

στρ. τί γὰρ μαθόνθ᾽ ὑβρίζετον τοὺς θεούς:·

χα. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι:·

στρ. καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν·

δίωκε· βάλλε· παῖε· πολλῶν οὕνεκα

μάλιστα δ᾽ εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν:·

χο. ἡγεῖσθ᾽ ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν:· +

καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖτε τὴν ἕδραν· ἀντὶ τοῦ τὰς κινήσεις τῆς σελήνης ἐζητεῖτε ... εἰς τὸ ἀχρονοῦν ... λόγου.

[Red interlinear glosses: γοῦν; θρασεῖα; τὸν τράχηλον ἐκκοπῶ:; οἴμοι ὁ ἄθλιος; ὑπὸ τοῦ καπνοῦ; ἐξετάζετε; ὁ λόγος εἰς τοὺς περὶ τὸν ...; ἐπαινῶς; ἀναστῶ ... περάνθη:]

Βάτραχοι

ιόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ ὀξέως
συναλῶς· θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς ᾅδου
κατελθεῖν ἠξίου μηθὲ ὅπως ἐκεῖ τοῦτον ἐμ-
πέσῃ τῆς ὁδοῦ εἰδὼς, πρὸς ἣν ἐχρῆν δεῖν Ἡρα-
κλέα πρὸ αὐτοῦ ἐλθεῖν· οὗτος γὰρ πάλαι κατὰ
ἀγῶνας Εὐρυσθέως· Κερβέρου χάριν ἐς ᾅ-
δου κατελθεῖν· ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁ-
δοῦ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅπως ἂν ῥᾳδίως κατέλθῃ·
Χάρωνι τὴν ὁδὸν μὴ πρὸς αὐτοῦ προτέρου· Διόνυσος
δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν
ἐσκευάσθη· λεοντῆν ἐνδεδυμένος· καὶ ῥόπαλον
φέρων· ὡς ἤκουσε καὶ παρὰ Ἡρακλέους περὶ τῆς
ὁδοῦ, μεθ' αὐτοῦ δοῦλον τινὰ ἔχων Ξανθίαν,
ἀναχωρεῖ πρὸς ᾅδην· καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγ-
χάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ· καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ
τὸν Χάροντα μετὰ σκάφου· δι' οὗ ποιεῖται
Διόνυσος τὰς εἰς ᾅδου περαίας· καὶ ὁ μὲν Ξαν-
θίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ
τὴν ἐν Ἀργινούσαις συνναυμαχῆσαι ναυμαχίαν πε-
ζῇ περιῄει τὴν λίμνην· Διόνυσος δ' ἐπιβὰς
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ βατράχων ἀκούσας μέλη πρ-
ᾴδοντων διαπεραιοῦται· καὶ αὖθις Ξανθίᾳ
συγγίνεται· καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀναμιμνήσκεται τῆς

τὸ ᾅδου. ἐν σκευῇ ὡς ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει
δεῖ χρὴ τινὰ θεασάμενον τὰ καὶ τοὺς μύστας παρὰ τὰς
τὰς πύλας τοῦ ᾅδου χορεύοντας. ὅτι ἡρακλῆς
ἀπελθὼν καὶ μὴ ἐξὸν πολλῶν αὐτοῦ συμβαινόντων
παραγίνεται πρὸς πλούτωνα. καὶ ὅπου χρὴ δεῖν
ἐκεῖνα ποιεῖν ἔδει ὑπακούοντα πλούτωνα. οὐχ ὁ
γὰρ εὐριπίδην ἀνάγει. ἀλλ' ἵνα τῶν εἷς ἢ
αἰσχύλου καὶ εὐριπίδου. ὃς τῆς τούτων γὰρ ἔρι
δος τὰ ἐς τελέσμην ψῆφον ἐκ τοῦ τύχου αὐτοῦ ἐκλήφθη ὡς
συνενεγκεῖν πρὸς θεῖον. τοῦ τοῦ δὲ γενομένου ὁ
κρείττονος ἀναφανεὶς ὡς αἰσχύλου. διόνυσος
συλλαβὼν ἀνῆλθε. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν
εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη
δὲ ἐπὶ καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ ἀντιγένη
οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν,
καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις
καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν,
ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη
ὥς φη
σι /
δικαι

τὰ τοῦ δράματος πρό ἄρχος: σωπα:
ξανθίας διονύσου θεράπων: διόνυσος:
ἡρακλῆς: νεκρός: χάρων: χορὸς βατράχων:
χορὸς μυστῶν αἰακός θεράπαινα περσεφό(νης):
πανδοκεύτρια ἑτέρα πανδοκεύτρια. οἰκέτης
εὐριπίδης. αἰσχύλος πλούτων:

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα

ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι :

νὴ τὸν δί' ὅ τι βούλει γε πλὴν πιέζομαι

τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστιν ἤδη χολή :

μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι· πλήν γ' ὡς θλίβομαι

τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; νὴ δία

θαρρῶν γε· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ἐρεῖς· τὸ τί

μεταβαλλόμενος τὸ ἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς

μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων

εἰ μὴ καθαιρήσει τις ἀποπαρδήσομαι

μὴ δῆθ' ἱκετεύω· πλήν γ' ὅταν μέλλω ξεμεῖν :

τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν

ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι βατράχων κύκνων θαυμάσια :

ξανθίας ὁ πύργου καθεζόμενος εἰσάγεται καὶ τὰ στρώματα ἐπὶ τοῦ ὤμου φέρων γελοίου χάριν. ὁ δὲ καὶ ἀστεῖόν τι λέξει βουλόμενος ὑπὸ διονύσου κωλύεται :

ἔκθεσις τοῦ δράματος ... [illegible] ... ἄρχεται. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ... [illegible] ... βατράχων κύκνων θαυμάσια ... [illegible] ... κελεύει ... [illegible] ... πελυκορωνίς :

εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος

εἴωθε ποιεῖν· καὶ Λύκις· κἀμειψίας

σκεύη φέρουσ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν κωμῳδίᾳ·

μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος

ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω·

πλεῖν ἢ ᾽νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι·

ὢ τρισκακοδαίμων ἄρ᾽ ὁ τράχηλος οὑτοσί·

ὅτι θλίβεται μέν· τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ·

εἶτ᾽ οὐχ ὕβρις ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος· υἱὸς σταμνίου·

αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ᾽ ὀχῶ

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ᾽ ἄχθος φέροι;

οὗτοι τρεῖς κωμικοὶ εἰσὶ ποιηταὶ οἱ σκευοφόρους εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις· καὶ ἀεὶ χρῶνται τοῖς ... ὡς ψυχροῖς ... [illegible] ἔφη·

οὗτος παρὰ τὸ ὁμηρικὸν ἄρα ... ἐν κακοῖσι βροτοὶ καταγηράσκουσιν·

ἐπειδὴ υἱὸς διὸς ... εἶπε ... παρὰ ... ἐπεὶ δὲ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ βάλλεται· ὁ διόνυσος ... τὸν οἶνον ... ἔφη·

ὅτι ἐπὶ τῆς ἡσυχίας χρῶνται ἐπὶ βαρυτόνου.

οὐ γὰρ φέρω 'γώ; πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
φέρων γε ταυτί. τίνα τρόπον; βαρέως πάνυ.
οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις ὄνος φέρει;
οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ:
πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρῃ:
οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῂς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε:
οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν:
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
κατάβα πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με:

Τὸ ἐπισημειοῦνται τὴν λέξιν τὸ κατάβα διὰ τὸ χ̄, πρὸς τὸ ἀξιοῦν κατάβηθι λέγειν δεῖ μόνον:

ἐναυμάχουν: ... μόλις δὲ τοὺς δούλους βουλομένους ... ἀθηναῖοι ναυμαχῆσαι ... πρὸς λακεδαιμονίους ... ὁρῶντες ἀσθενῆ ... τὰ πράγματα ... ἐλευθέρους ... ὥστε ... ναυμαχῆσαι ... θέρος ... συνεμάχησαν ... λακεδαιμονίων:

ἔδει τραπέσθαι· παιδίον· παῖ· ἠμὶ παῖ

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς

ἐνήλαθ᾽ ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;

ὁ παῖς. τί ἐστιν; οὐκ ἐνεθυμήθης; τὸ τί;

ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. νὴ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·

καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.

ὦ δαιμόνιε· πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων

ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

τίς ὁ νοῦς· τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;

ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ἐπεβάτευον Κλεισθένει:

ὁ κόθορνος κυρίως τὸ ἀμφοτεροδέξιον ὑπόδημα· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὸ γυναικεῖον· ὑπόδημα· ὅ φασιν ... φίλοπα ... τῆς ἡρακλέους ... τὴν δὲ τοιαύτην σκευὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἔμιξεν· ὁ μὲν γὰρ κροκωτὸς καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖα ἐστί· ἡ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῷα:·

νοητέον ἢ ἄλλως ἄτοπον ἡ μάχη ... ὁ τοιοῦτος Διονύσος:

ηρα κἀναυμάχησας; διο καὶ κατεδύσαμέν γε

τῶν πολεμίων ναῦς δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα

ηρα σφῶ; διο νὴ τὸν ἀπόλλω. ξαν κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. + Ὁ ἐξηγρόμην λέγει καὶ τοῦτο ὅτι οὐκ ἐγρηγόρει ἀλλ' ἐκάθευδε ταῦτα φθέγγεται.

διο καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι

τὴν ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος

τὴν καρδίαν ἐπάταξε. πῶς οἴει σφόδρα

ηρα πόθος; πόσος τις; διο μικρὸς ἡλίκος μόλων. + Ὁ μόλων ἀνὴρ ἦν μεγαλοσώματος τραγικὸς ὥσπερ ὁ κωμικὸς παρὰ ταῦτα μικρὸς καλεῖ ὡς μέγαν. Σφοδρὸς μικρὸς οὐ κακῶς οἱ μακρὸν γράφουσιν.

ηρα γυναικός; διο οὐ δῆτ'. ηρα ἀλλὰ παιδός; διο οὐδαμῶς.

ηρα ἀλλ' ἀνδρός; διο ἀπαπαῖ. ηρα ξυνεγένου τῷ κλεισθένει;

διο μὴ σκῶπτέ μ' ὦδελφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.

τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.

ηρα ποῖός τις ὦδελφίδιον; διο οὐκ ἔχω φράσαι.

115

ὅμως γε μὴν ἴσως δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ·

ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;

Ἡρα. ἔτνους; βαβαιάξ· μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.

Διο. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ 'τέρᾳ φράσω;

Ἡρα. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.

Διο. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος

Εὐριπίδου. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;

κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ

οὐκ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ἡρα. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;

Διο. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.

Ἡρα. τί βουλόμενος; Διο. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

Ἡρα. τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Διο. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον

ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·

οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

Ἡρα. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου

μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

Διο. οὐ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον

ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω·

κἄλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν

κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·

ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.

Ἡρα. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; Διο. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,

ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

τὸ ὅπως ἔχει· οὕτω γὰρ εἶπε αὐτὸ δὲ ἐστὶ δῆλον ὅτι τὰ ποιήματα εἶχε τοῦ πρὸς Σοφοκλέους· τοιαύτη γὰρ πλείων τῶν πολλῶν δόξα κατεῖχε· πολλοῖς.

ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων ἢ τῶν ἀλεκτρυόνων τὸ κωδωνίσαι εἴρηται· οὐδὲ ὅτι τοὺς ἵππους δοκιμάζοντες ἀθόρυβον ὑπὸ κώδωνι μὴ πταίειν πολέμου κίνδυνον ὑπὸ τῶν συμβληθέντων.

ηρα. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; δια. ἐς μακάρων εὐωχίαν.

ηρα. ὁ δὲ Ξενοκλέης; δια. ἐξόλοιτο νὴ Δία.

ηρα. Πυθάγγελος δέ; ξαν. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος

ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.

ηρα. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια

τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μυρία,

Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

δια. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,

χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,

ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,

ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.

γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι

ὁ Ξενοκλῆς υἱὸς Καρκίνου ... τραγῳδίας ποι... ὁ παθητικός ... ἀκούσας ... Ξενοκλέους ... οὗτος φησὶν ... οὐ φροντίζετε ... λόγου ἀξίου τι.

ἐπιφυλλίδες ... ἐν ἀρχῇ ... φύλλων ... χελιδόνων μουσεῖα ... πολυλόγων

καὶ ἐπὶ ... χελιδόνων γένος· πλέον διότι πολὺ ... ἀκούοντες ... Εὐφράνορος ... Εὐριπίδου· πολὺ δὲ ... κισσός· ἀφυῶς ... χελιδόνων μουσείων.

ξυνῶ γ' ἄν· ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι

Ἡρα ποῖος γόνιμος· ὡδὶ γόνιμος ὅστις φθέγξεται

τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον·

αἰθέρα Διὸς δωμάτιον· ἢ χρόνου πόδα

ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν

γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός·

σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει:- Διο μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι:-

Ἡρα ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν· ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ·

Διο μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν:-

Ἡρα καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται:

Διο δειπνεῖν με δίδασκε: Ἡρα πλεῖν ἐμοῦ δὲ λόγου:-

Διο ἀλλ' ὧν περ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων

[Interlinear glosses in red: ἡ τέλος· — λίαν — πλέον ἐκθουσιάζω — οὕτως μωρολογία ἢ οὐδέν — ἀξία — ἤτοι νοῦν οἰκεῖον]

[illegible]

ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν ἵνα μοι τοὺς ξένους

τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ

ἐχρῶ τόθ᾽ ἡνίκ᾽ ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον

τούτους φράσον μοι· λιμένας, ἀρτοπώλια·

πορνεῖ᾽ ἀναπαύλας· ἐκτροπάς· κρήν· ὁδοὺς

πόλεις· διαίτας· πανδοκευτρίας· ὅπου κόρεις

ὀλίγιστοι. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος·

σχέτλιε· τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ᾽, ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν

ὅπῃ τάχιστ᾽ ἀφιξόμεσθ᾽ εἰς ᾅδου κάτω

καὶ μήτε θερμὴν μήτ᾽ ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς·

φέρε δή, τίν᾽ αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;

σ [illegible]
[illegible] ἐπὶ
[illegible]
καὶ [illegible] ταῦτα·
καὶ αὐτὸς [illegible]
καὶ ὑπὸ [illegible] εἶναι
ἐρωτᾷ περὶ [illegible]

μία γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου

κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

Ηρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη

ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;

Ηρ. μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.

Ηρ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

Δι. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

Ηρ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. Δι. εἶτα τί;

Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν Δι. τί δρῶ;

Ηρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ·

κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι

124

ἐξὸν ἀποθεῖναι καὶ σοὶ σαυτὸν ποιοῖ· ΔΙ. ἀτὰρ·

οὐκ ἂν γ' ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην· ΗΡ. τί δαί·

ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες· ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς·

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ

ἄβυσσον· ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι·

ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωῒ σ' ἀνὴρ γέρων

ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών·

φεῦ· ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ·

πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε· ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγεν·

μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία

δεινότατα· ΔΙ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·

οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις· ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν

καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους

εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε·

ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο·

ἢ μητέρ' ἠλοίησεν· ἢ πατρὸς γνάθον

ἐπάταξεν ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν·

ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο:

νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ

τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου:

ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσι πνοὴ

ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε

καὶ μυρρινῶνας· καὶ θιάσους εὐδαίμονας·

ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολύν:

Διο. οὗτοι δὲ τίνες εἰσίν· Ηρα. ἡμεῖς μεμυημένοι·

Ξαν. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια

ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον·

Ηρα. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ

οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα· παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν

ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις

καὶ χαῖρε πόλλ' ὦδελφέ. Διο. νὴ Δία καὶ σύ γε,

ὑγίαινε· σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε·

Ξαν. πρὶν καὶ καταθέσθαι· Διο. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ·

Ξαν. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

τῶν ἐκφερομένων· ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται·

Διο. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω· Ξαν. τότε μ' ἄγειν. Διο. καλῶς λέγεις.

ὅρος ἐπὶ κρατῆρι παρὰ Ἀθηναίοις ὡς τὰ μυστήρια διαναχθεὶς μετὰ τὴν ἐνθάδε τελευτὴν θεοῦ ἢ ἐξ αὐτοῦ τιμῆς· διὸ πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον·

γνωρίζει μυστηρίους [illegible] ἐρχόμενοι [illegible] φέρουσι τὰ τὰς χρείας [illegible] ὡς [illegible] φοροῦντες [illegible] μύησιν· +

ἢ ὅτι [illegible] οὐ καθέξω [illegible] τὰ σκεύη [illegible]

καὶ γάρ τινας φέρουσι τουτονὶ νεκρόν·

οὗτος· σὲ λέγω μέντοι· σὲ τὸν τεθνηκότα·

ἄνθρωπε· βούλει σκευάρι' εἰς ᾅδου φέρειν;

ΝΕΚ. πόσ' ἄττα· ΔΙΟ. ταυτί· ΝΕΚ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον· ΝΕΚ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ·

ΔΙΟ. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι'· ἐὰν ξυμβῶ τί σοι·

ΝΕΚ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς μὴ διαλέγου·

ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς· ΝΕΚ. ἀναβιοίην νυν πάλιν·

ΞΑΝ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· ΝΕΚ. οὐκ οἰμώξεται;

ἐγὼ βαδιοῦμαι· ΔΙΟ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας·

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον· ΧΑΡ. ὠὸπ παραβαλοῦ·

τουτὶ τί ἐστι· ΞΑΝ. τοῦτο λίμνη νὴ Δία

Δι. αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε. καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.

Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ. κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.

Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων. χαῖρ' ὦ Χάρων. χαῖρ' ὦ Χάρων.

Χα. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς Ὄνου πόκας,

ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Ταινάρου;

Δι. ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως; Χα. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' οὕνεκα.

ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω,

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν νεκρῶν.

Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

Χα. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;

Ἐξαμ. ποῦ δαὶ τὰ γράμματα· Διδ. πτυχαῖς αἰγουλίθου

ἐν ταῖς σανίσι πάλαις· Ἐξαμ. μέμνηθαι; Διδ. πάνυ μὲν:

οἴμοι κακοδαίμων τῷ ξύλῳ ἐπέχομαι ἔξωθεν:

κάθιζε τοίχῳ πήν· ἥτις ἐπὶ πόλει κατευθύνω

οὗτος δὲ ποιεῖς; Διδ. ὅ δ' ἐποίω; τὸ δ' ἄλλη ἐκεῖ

ἴζω ἐπὶ τοίχω πήν· οἷ περ ἐκέλευσάς μου:

οὐκ οὖν καθέδει τὼ χεῖρε ἐκτείνεις· Διδ. ἰδού

οὐ μὴ φλυαρήσῃς σχολήν· ἀλλ' αὖτε βάδ

ἐλάσας προθύμως: Διδ. κατὰ τοῦ διώκομαι

ἄπειρος· ἀθουλάττωρος· ἀσπλάγχνιος·

ὧν εἰ τὸ πλάνην: Διδ. ῥάβδα ἀκούσει γὰρ γὰρ μάλη

κἀμέ τε ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ Διδ. τύπον:

ὅτι ποιεῖ τὸν πτυ ἐξ ἀρχῆς τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας ἔργον:

βατράχων κύκνων θαυμαστά· κατακέλευε δή

ὠὸπ ὄπ. ὠὸπ ὄπ.

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ

λιμνῶν καὶ κρηνῶν ... οὕτως ... :

λιμναῖα κρηνῶν τέκνα

ξύναυλον ὕμνων βοάν·

ἐπικαὶ τερον ... μόνον ὕμνους :

φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν

κοὰξ κοάξ

ἣν ἀμφὶ Νυσήιον Διὸς

ἐκ Διὸς ... ἱεροῦ Διονύσου :

Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν

λίμναι χωρίον ... ἱερὸν Διονύσου ... :

ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος

ἡ ἔκθεσις μέλους χοροῦ μονοστροφικοῦ ἧς προτίθεται ὁ τοιοῦτος κῶλον· δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ... δακτυλικά. τὸ δεύτερον χοροῦ κῶλον ... τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ ... ἀκατάληκτα ... ἐφθημιμερὲς ... ὅμοιον ... ἰαμβικὴ ... ἀπὸ μείζονος ... χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ... ἀκατάληκτον ... ὅμοιον ... ἀκατάληκτον ... ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς :

ἐγὼ δὲ ἀλγεῖν ἄρχομαι· συστηματικὴ περίοδος ἑπτάκωλος· ἧς τὸ πρῶτον καὶ τὸ β΄ ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ γ΄ ὁμοιομερὲς τοῦ μελοποιοῦ [illegible] τοῦ χοροῦ· τὸ δ΄ ὅμοιον τοῖς πρώτοις τῆς περιόδου· τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ γ΄· τὸ ς΄ καὶ ζ΄ ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· [illegible] γραφος:

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ

ἐγὼ δὲ ἀλγεῖν ἄρχομαι

τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ πρωκτοῦ μὲν ἄρχομαι [illegible] ἀλγεῖν οὐρὰ οὖ ἐστιν

τὸν ὄρρον ὦ κοὰξ κοάξ· βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ·

ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει:

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ:

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ

οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ

ὁ πολλὰ πράττων καὶ περιττὸς ὁ πολυπράγμων· ὡς ἦν ὁ Διόνυσος

εἰκότως γ' ὦ πολλὰ πράττων· μόνον [illegible] πάσχων ὁ Διόνυσος:

ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι·

κεροβάτης ὁ ἐν τοῖς κέρασι [illegible] ἀκρωτηρίων ὀρῶν βαίνων· ἢ ὅτι [illegible] ποσὶν ἔχων· ὁ δὲ Πὰν [illegible] φησί:

καὶ κεροβάτας Πάν·

ὁ δὲ καλαμόφθογγα παίζων· ὁ τὸ ἐκ τῶν καλάμων ἄδων σύριγγος ἄλλων:

ὁ καλαμόφθογγα παίζων

εἰκότως γ' ὦ πολλὰ πράττων: ἐκθέσις μέλους ἑτέρου· μονοστροφικοῦ ἑκκαίδεκα κώλων· διαφόρων· ἢ ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β΄ [illegible] μετρον ἀκατάληκτον· τὸ γ΄ [illegible] ὁμοιομερές· τὸ δ΄ ἐξ ἧς τέταρτον τροχαίων· τὸ ε΄ χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ς΄ δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ΄ δίμετρον ἰωνικὸν ἀκατάληκτον· τὸ η΄ τετράμετρον· τροχαϊκῆς συζυγίας· τὸ θ΄ χοριαμβικὸν τρίμετρον· ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος β΄· καὶ ἰαμβικῶν συζυγιῶν· ἢ χοριαμβικὸν οἰκεῖον ὑπὸ διῃρημένων μέτρων· τὸ ι΄ δίμετρον ἀκατάληκτον· ἔχον [illegible] χοριάμβους· ἑξασύλλαβον· τὸ ια΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ [illegible] ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω [illegible] εἰκοσι [illegible]:

λυπεῖσθαι ἀπόθου τούτου σιωπήσατε [illegible] ἐστὶ ἄλλη περιττὸς τοῦτο [illegible] ἠγάπησαν [illegible] ἐμμελῶς ἄδων

ὁ κιθαριστής:

προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλ-

ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον

ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω

βρεκεκεκὲξ· κοὰξ κοάξ·

Διο. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω

χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι

κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ — βρεκεκεκὲξ· κοὰξ κοάξ·

ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε:

μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ' εἰ δή ποτ'

εὐηλίοις ἐν ἁμέραισιν

ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου

ἐγκ[illegible] ἑπτὰ γ΄, ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· καθαρὰ· τὸ δ΄ ὅμοιον τοῖς ἀναρηθεῖσι· τὸ ε΄ χοριαμβικὸν δίμετρον ἢ βραχυκατάληκτον· ἐπὶ τούτῳ παράγραφος:

ὁ ὑπολύριον [illegible] ὑπολύριον [illegible] γὰρ δόναξ· ἐπειδὴ [illegible]:

ἄλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθα· [illegible] περίοδος [illegible] διαφόρων [illegible] χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν [illegible] ἀκατάληκτον [illegible] τρίβραχος [illegible] ὅμοιον καθαρόν· [illegible] χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον [illegible] χοριάμβου· τὸ [illegible] δίμετρον ὅμοιον τῷ [illegible] ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον [illegible] ὅμοιον τῷ δευτέρῳ [illegible] ὅμοιον τοῖς ἀνωρηθεῖσιν: ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς:

εὐηλίοις ἐν ἁμέραις· [illegible] ἡλίου [illegible] ἀγρίας [illegible] βατράχοις [illegible] λίμναις χωρεῖ [illegible] ἢ τῶν τοιούτων βοτανῶν [illegible]:

ἅλλεσθαι βούλομαι

καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς :

ἐν πολλοῖς κολυμβήμασι τῆς χορείας· λίμνης φυτὸν ἐν λίμνῃ γινόμενον : +

πολυκολύμβοισι μέλεσιν

ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον :

τῆς λίμνης

ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν

ποικίλην

αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα·

πομφολυγοπαφλάσμασιν

Ὁ πομφόλυξ τὸ παφλάσματι· ἐπειδὴ ... τοῦ ὕδατος ... ἐν τῷ τῶν λιμνῶν ὕδατι πομφόλυγες ... φθέγγονται ...

βρεκεκεκὲξ· κοὰξ κοάξ·

ξ κοαξ

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω :·

δεινὰ τἄρα πεισόμεσθα :·

Τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω ... ἀμοιβαῖα ... ἰαμβικὸν ... τρίμετρον ... κῶλα ... ἐκθεθέντα ... περίοδος ...

175 δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων ·

εἰ διαρραγήσομαι :·

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ :·

ἐν τούτοις ὅμοιον τῷ πρώτῳ ... περίοδος τὰ κῶλα ... ἴαμβος ... τρίμετρος ὅμοιος ... ἐν τοῖς ... ἰαμβικοῖς ... :·

ιϛ

Δι. οἰμώζετ᾽· οὐ γάρ μοι μέλει:

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ᾽

ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν

χωρεῖ. διόλης τῆς ἡμέρας

χανδάνῃ δι᾽ ἡμέρας

πολλοῦ

ἄνοχι γὰρ οἱ βάτραχοι· διὰ τὸ τὴν σκηνὴν ... ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τῷ φανερῷ· ἡ μέν τοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούεται ὥσπερ αὐτοῖς κατὰ λίμνην οὖσι:

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ:

Δι. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε:

Χο. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως:

Δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με·

Δι. οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ

κἄν με δέῃ δι᾽ ἡμέρας.

ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ:

Χο. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

Διο ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ :

Διόνυσε· τῆς κατακλάσεως ... σου τὴν φωνὴν τῷ λιμένι

ὢ παῦε· παῦε· παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ·

ἔκβαιν' ἀπόδος τὸν ναῦλον Διο ἔχε δὴ τὠβολώ·

ὁ Ξανθίας· ποῦ Ξανθίας· ἢ Ξανθία ; :

Ξαν ἰαῦ: Διο βάδιζε δεῦρο : Ξαν χαῖρ' ὦ δέσποτα :

Διο τί ἐστι τἀνταυθοῖ : Ξαν σκότος καὶ βόρβορος

Διο κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι :

καὶ τοὺς ἐπιόρκους οὓς ἔλεγεν ἡμῖν Ξαν σὺ δ' οὔ

Διο νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γε· καὶ νυνί γ' ὁρῶ

ἄγε δὴ τί δρῶ : Ξαν προϊέναι βέλτιστα νῷν

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία

τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος : Διο ὡς οἰμώξεται

ὅτι σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι ἵνα τῶν μυστῶν ὁ χορὸς ... ἀναγκαῖος :

τὸ τί ἐκφύγοι κτύπου ἀριστοφάνους δεύτερον, οὕτω γαῦρον ὡς ἐστὶν ἡρακλῆς φησί·

ἠλαζονεύεθ᾽ ὡς φοβηθείην ἐγώ·
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐστιν ὡς ἡρακλῆς
ἐγὼ δέ γ᾽ εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
λαβεῖν τ᾽ ἀγώνισμ᾽ ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ
νὴ τὸν δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός·
ποῦ ποῦ ᾽στιν; ξαν. ὄπισθεν. ἐξόπισθεν νῦν ἴθι
ἀλλ᾽ ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε· πρόσθε νῦν ἴθι·
καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δία θηρίον μέγα.
ποῖόν τι; ξαν. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται
τοτὲ μέν γε βοῦς· νυνὶ δ᾽ ὀρεύς· τοτὲ δ᾽ αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις· ποῦ ᾽στι; φέρ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν ἴω·
ξαν. ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ αὖ γυνή ἐστ᾽, ἀλλ᾽ ἤδη κύων·

ἐν τῷ διαίου οὐ συλλαβὴν βουλόμενος δεῖξαι φησί·

Δι. ἔμπουσα τοίνυν ἐστί· Ξαν. πυρὶ γοῦν λάμπεται,
ἅπαν τὸ πρόσωπον· καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει:
Δι. νὴ τὸν ποσειδῶ· καὶ βολίτινον θάτερον
σάφ' ἴσθι. Ξαν. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; Δι. ποῖ δ' ἐγώ;
ἱερεῦ διαφύλαξόν μ' ἵν' ὦ σοι ξυμπότης:
Ξαν. ἀπολούμεθ' ὦναξ ἡράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς
μ' ὤνθρωφ' ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
Ξαν. διόνυσε τοίνυν: Δι. τοῦτ' ἔθ' ἧττον θατέρου
ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. Ξαν. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα:
Δι. τί δ' ἐστί; Ξαν. θάρρει· πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν·
ἔξεστί θ' ὥσπερ ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ:

ἔμπουσα φησί· ὅτι τῆς περσεφόνης ἡ δούλου (?) ... ἔμπουσα λέγεται ... ἡ ἑκάτη:

ὅτι βολίτινον· ἀντὶ τοῦ ... βολίτος ... ἡ κόπρος τῶν βοῶν ... βόλβιτος ἡ αὐτή:

οἱ μὲν φασὶ ... οἱ περὶ ... πρὸς ἱεροῖς ἐρχόμενοι ἱκέται ... σύρων φησί:

... ἐνταῦθα ... ὁ δὲ ἡγέλοχος ... ὑποκριτὴς εὐριπίδου ... ὁ ἡγέλοχος ἐστιν:

ἥμπουσα φρούδη. κατόμοσον. νὴ τὸν Δία:

οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.

ἐξεκαύθη τὸ πρόσωπον. ξανθὸς ἐγένετο ἤ θαυμ. ἡ παρωνομασία ἐκ ξανθίας ὡς ἀπὸ τοῦ ὑπερεπυρρίας.

ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ μοι.

οἴμοι πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσε;

τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;

αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;

οὗτος. τί ἐστιν; οὐ κατήκουσας; τίνος;

αὐλῶν πνοῆς. ἔγωγε. καὶ δᾴδων γέ με

αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.

ἀλλ' ἠρεμεῖ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ἴακχ' ὦ ἴακχε.

ἴακχ' ὦ ἴακχε· ἡ πάροδος τῆς ᾠδῆς τῶν μυστῶν. ἐστὶν ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἑξῆς δὲ τούτων σύστημα ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων. καὶ ἐπῳδὸς περίοδος.

ἴακχ' ὦ ἴακχε:

ἰαχῶν μυστηρικὴ καὶ ἔστιν ᾠδὴ ἣν ἴακχον ἐξᾴδουσιν:

ἴακχ' ὦ πολυτίμητ' εἰς θέσεις ἑτέρας χορικοῦ μέλους. ἐστὶ δὲ στροφὴ ἡ ᾠδὴ ἐκ κώλων ιδ΄. ὧν τὸ α΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον ἐπιωνικῷ. ὃ καλεῖται ... ἐπὶ τρίχρονον ... τὸ β΄ ἀντισπαστικὸν καταληκτικόν. ὃ καλεῖται φερεκράτειον. τὸ γ΄ ὁμοίως ἀντισπαστικὸν ... ἤτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἀρχὴ δὲ ὁ ... ἐν τοῖς ... βραχυκατάληκτα. τὸ δ΄ ὅμοιον. τὸ ε΄ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν ... τὸ ς΄ ὅμοιον ... ἀντισπαστικὸν ἢ βακχεῖον. δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ΄ ἰωνικὸν πενθημίμερον.

[illegible]

ὅτι ἀντὶ [illegible] ὅμοιοι τῷ β΄ [illegible] ὅτι ἰωνικὸν [illegible] μέτρον [illegible] ἰωνικοὺς [illegible] πενθημιμερὰς [illegible] ὁμοιοτονῶ [illegible] πολυ[illegible] [illegible] ὁ παράγραφος καὶ [illegible]

ἔστιν γὰρ [illegible] ἀντιστροφὴ [illegible] ἐξῆς [illegible] στροφ[illegible] κατὰ περικοπὴν· ὅτι οἱ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι [illegible] ὁ παράγραφος.

τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι

(χορεύοντες παίζουσιν — ὁ Ἡρακλῆς — ἡμῖν)

ἐνταῦθά που παίζουσιν οὓς ἔφραζε νῷν·

(ᾄδουσι)

ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας:·

(φαίνουσιν)

κἀμοὶ δοκοῦσιν· ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν·

(φασὶν — ἀληθῶς)

βέλτιστόν ἐστιν ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς:·

ἴακχ' ὦ πολυτίμοις

(οἰκῶν)

ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων

ἴακχ' ὦ ἴακχε

ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων

(συγχορευτάς)

ὁσίους εἰς θιασώτας

(καὶ σείων)

πολύκαρπον μὲν τινάσσων

(θάλλοντα καὶ αὐξάνοντα — ἐστεμμένον)

ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

τινὲς πολυτίμοις ἕδραις φασίν [illegible] οἱ μεμυημένοι [illegible] ὁ Διόνυσος [illegible]:·

ὁ Διαγόρας οὗτος κωμικὸς ποιητὴς τῶν διθυράμβων [illegible] ᾄδουσιν [illegible] ἴακχε ὦ ἴακχε [illegible]:·

στέφανον μύρτων

θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων

ποδὶ τὴν ἀκόλαστον

φιλοπαίγμονα τιμήν,

χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν

μέρος, ἁγνὴν ἱερὰν

ὁσίοις μύσταις χορείαν:

ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη·

ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν·

οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς:

ἔγειρε φλογέας λαμπάδας

ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις

ἀκόλαστον· ἐνταῦθα λέγει τὴν μετὰ ἀσελγείας βακχικήν· ἢ τὴν ὁσίαν περὶ ἣν συντίθενται ὄλην ὀρχήσει ... ὑπόκειται καὶ κολάσεως ἀξίας ... ἐπὶ τοῦ Διονύσου ... ἐγκατακρούων· πρὸς τὸ ὁσίοις μύσταις:

ἄνω τοὺς τούτῃ θαυμαστικῶς ἐπιβοῶνται ὡς οὖσαν ἐν ᾅδου βασίλισσαν:

+ πολλῶν.

ὅτι χοίρους ἔθυον τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ· διὸ ... φοιτώντων τῶν θεῶν

ἔγειρε φλογέας: εἰς θέσιν ... ἑτέρου εἰσόδου ... στροφὴ ἐκ κώλων ... ἀκατάληκτον ... εὐθυμιμερὴς ... καλεῖται γλυκώνειον ... δίμετρον καταληκτικὸν ... ἑφθημιμερὲς ... καλεῖται φερεκράτειον· περὶ τοῦ ... ἐν τῷ ... Φιλοκτήτου δράματος ... ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς ... ὅμοιον τῷ ... δίμετρον καταληκτικὸν ... καλεῖται ... οὗτος ... ἐχρήσατο κατὰ ... μέρος.

+ περισσὸν ἐνταῦθα τὸ ἐν ... ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις ... διὸ ἐξ ... λέγει δὲ ... οὕτως· ἔγειρε ἐν χερσὶν λαμπάδας φλογέας ὦ Ἴακχε ... φωσφόρε ἀστὴρ καὶ τὰ ἑξῆς:

... ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὃ καλεῖται ... ὡς ἡφαιστίων φησὶν διὰ τὸ ... ὑμνῆσθαι τούτῳ τῷ μέτρῳ ... τῶν θεῶν· ἔχει δὲ ... τῶν ἰωνικῶν πολλὰ ἐνταῦθα ... ἰωνικὰ ... ὅμοιον ... τὸ ... ἰωνικὸν ... ἑφθημιμερὲς ... ἀκατάληκτον ... ὅμοιον τῷ ... ἑφθημιμερὲς καὶ αὐτὸ ... πολλὰ ... ὡς ἡφαιστίων φησί· ... ὅμοιον τῷ ... καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα κατὰ τὸν ... τρόπον ... ἐξ ... :

ἴακχ' ὦ ἴακχε

νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ

πυρὸς καταλάμπεται:

φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών

κινεῖται ὁρμᾷ συγκινούμενος:

γόνυ πάλλεται γερόντων

ἀποβάλλουσιν

ἀποσείονται δὲ λύπας·

χρόνων

χρονίους τ' ἐτῶν·

καιρούς· χρόνους·

παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς

ὁσίας προστεθεῖσαι δόξας

ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς

λαμπ. φέγγων·

σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων·

προοδευτικῶς ἔξαγε ἀνθῶν

προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν

ἑλῶδες

ἕλειον δάπεδον

χοροποιὸν μάκαρ ἥβην:

νυκτέρου τελετῆς: τῶν μυστηρίων Περσεφόνης καὶ Δήμητρος· ὧν τῆς τελετῆς ὥσπερ τις προεξάρχων ἦν ὁ Διόνυσος· οὐ μόνον ὡς χορευτής· ἀλλὰ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἱερὸν ἦν αὐτῷ· ἧς τε ἐν τοῖς Διονυσίοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια:

χοροποιὸν ἥβην λέγει· ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστᾶσαν· ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας:

120

εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν

ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,

ἢ γενναίων ὄργια μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,

μηδὲ κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,

ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,

ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,

ἢ προδίδωσι φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει

ἐξ αἰγίνης θωρυκίων ὢν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,

ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς ἐπίδαυρον,

ἢ χρήματα τοῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν ἀναπείθει.

ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων

ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν, εἶτ' ἀποτρώγει

κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίαις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου

τούτοις ἀπαυδῶ· καὖθις ἀπαυδῶ· καὖθις τὸ τρίτον ἀπαυδῶ

ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας· αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ

χώρει δή νυν πᾶς ἀνδρείως

ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους·

λειμώνων ἐγκρούων

καὶ σκώπτων καὶ παίζων·

καὶ χλευάζων· ἠρίστηται

δ' ἐξαρκούντως· ἀλλ' ἔμβα:

χώρει δή νυν: ἡ ἔκθεσις ἑτέρου μονοστροφικοῦ διὰ ῥυθμὸν τοῦ χοροῦ ἐκ κώλων ... καταληκτικόν ... βραχυκατάληκτον ... ὅμοιον ... τρίμετρον καταληκτικὸν ... ἀνάπαιστα ... τετράμετρα καταληκτικὰ ...

ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων ἱερεύς ::

χὤπως ἄρ' ἐς τὴν σώτειραν γενναίως

τῇ φωνῇ μολπάζων

ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' εἰς τὰς ὥρας·

κἂν θωρυκίων μὴ βούληται·

ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασί- λειαν

Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε·

Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων

ἄνασσα· συμπαραστάτει

καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·

καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον

παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι

καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-

καρποφόρον λέγει τὴν Δήμητραν· αὕτη γὰρ εὗρε τὸν καρπὸν ἢ πρώτη παρέδωκεν ἀθηναίοις τὸν σῖτον· διὰ [illegible] πολέμου [illegible]:

Δήμητερ ἁγνῶν· ἕτερον ᾆσμα μονοστροφικὸν ἐκ κώλων ἰαμβικῶν τῶν ε'· καὶ τὸ α' ἑφθημιμερές· ἀκολουθεῖ [illegible] ὡς [illegible]· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ὧν τελευταῖον [illegible]· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· ἑξῆς δ' ὡς ἑτέρα στροφὴ κώλων δ'· ὧν τὸ α' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικὸν ἀρχιλόχειον· ἐν τοῖς ἰθυφάλλοις ὕμνοις τούτῳ χρήσασθαι τὸν ἀρχίλοχον· τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δ' τῆς δὲ τῆς χρείας ὅμοιον τῷ β' ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος:

πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ

τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως

παίσαντα· καὶ σκώψαντα·

νικήσαντα ταινιοῦσθαι·

ἄγε νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεόν

παρακαλεῖτε δεῦρο·

ᾠδαῖσι· τὸν ξυνέμπορον·

τῆσδε τῆς χορείας·

ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς·

ἥδιστον εὑρών· δεῦρο συνακολούθει,

πρὸς τὴν θεὸν· καὶ δεῖξον ὡς

ἄνευ πόνου· πολλὴν ὁδὸν περαίνεις·

† ὡραῖον θεόν· λέγει τὸν διόνυσον· ...

ἴακχε πολυτίμητε: ...

τὸ ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδόν: ...

γὰρ αὐτῷ τοῖς θεοῖς:

ὁ ἐμὲ τὴν τὸ προπέμπε ἐστί· τὸ δὲ σὺν κοινωνίαν δηλοῖ:

ποιεῖ ὁ ποιητὴς ὡς διὰ πενίαν ἐσχισμένοις ἱματίοις καὶ σανδαλίοις χρωμένους ἐκφέροντο· ἔοικε δὲ περικωμῳδεῖν· ὅτι λιτοὺς ἐχορήγησαν τοῖς ποιηταῖς:

Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι

κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε

τὸν σανδαλίσκον καὶ τὸ ῥάκος

κἀξηῦρες ὥστ' ἀζημίου

παίζειν τε καὶ χορεύειν.

Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης

νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου

συμπαιστρίας χιτωνίου

παραρραγέντος τιτθίον προκύψαν.

Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς

παίζων χορεύειν βούλομαι. κατ' ὥστε πρὸς

βούλεσθε δῆτα κοινῇ

σκώψωμεν Ἀρχέδημον·

ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας

νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ

ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσιν·

κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας·

ξυγκλῃθένους δ' ἀκούω

ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν

τίλλειν ἑαυτοῦ· καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους

κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς·

ὁ πῦρ πρὸς λαμβάνεται ... ἀμφότερα· σκώπτων ... δούλου καὶ τοῦ δεσπότου· ταῦτα λέγει:

+ βούλεσθε δῆτα·

τροφοῦ καὶ ἀθηναίοις χορ. ἐπίρρημα ... ἰαμβικοῦ ... ὃ ξένος τρίμετρος ἀκατάληκτος ... ὅμοιοι ... ὅμοιος ... Διόσκορινθος ... ὅμοιος ... ἐπὶ τὸ παρά- γραφ.:

οὗτος ὁ Ἀρχέδημος ... ξένος ... κωμῳδεῖται· νόμος γὰρ ... ἐξ ἄλλου ... ἐν Ἀθήναις ... λούτας ... διαβιβάζοντας οὐ ... κολίσου χρόνου ἐνταῦθα· ...

... πολιτογραφηθῆναι· ὅπερ Ἀρχέδημος οὐκ ἐποίησε ... ὡς περὶ συγγενεῖς ... οὐκ ἔφυσεν ... φορὰς ... φυόντων· ... νεκροὺς δὲ λέγει Ἀθηναίους ... ὡς ... ἀνοήτως ... κρόου:

κἄκλαιε· κἀκεκράγει·

σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος:

καὶ καλλίαν γέ φασιν

τοῦτον τὸν ἱπποβίνου

κύσθου λεοντῆν, ναυμαχεῖν ἐνημμένον:

ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶϊν,

πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ,

ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς.

μηδ' αὖθις ἐπανέρημα·

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος:

αἴροις ἂν αὖθις ἄγε παῖ τὰ στρώματα:

ἀναφλυστίου τοῦ σεβί
νου λέγει· ἢ ἀπὸ δήμου
φλύστου δημότου τῶν ἀ
θηναίων· ἢ τοῦ μαλακω
μένου· ἀναφλᾶν γὰρ
φασὶ τὸ μαλάσσειν τὰ αἰ
δοῖα· καὶ ὑποσύρειν
τὸ καλύπτειν· τὸν βα
λανοδέρμα· βάλανος
δὲ ἐστὶ τὸ ἄκρον τῆς πόσθης:

ἐσοῦ ἀπεῖν καὶ καλλί
αν τὸν τοῦ δείνος· ἵνα
διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς μα
λακὸν πόρνου· τὸν ἱππο
βίνου φησίν· ὁ γὰρ πατὴρ
[illegible] συνουσίας ποι
οῦντος· ἵππου γὰρ
καὶ βοῶν· ὁ πατὴρ τοῦ μὲν
[illegible] λαμβάνειν· ἄλ
λον ἐκ τοῦ ἱπποβου
κόλος· καὶ τὸ δ' ὀνομα
τῶν ἱπποβίνου αὐτοῦ
τοῦ ἱπποκόσμου
ἐζοῦτο ἢ τοῦ [illegible]
βάρου +

παροιμία ὁ πίτυος [illegible]
[illegible] τῶν μεγαρέων
γὰρ ὑποτελοῦν κορινθίοις
ὄντων· ἐπειδὴ πρέσ
βεις αὐτῶν ἐπεμφθῶν
κορίνθιοι πρὸς αὐτοὺς
πρέσβεις λέγοντες ὡς οὐκ ἀνέξεται τὴν ὁμοίαν πρόφασιν· ὁ διὸς υἱὸς κορίνθος καὶ γαριζόμενοι· πρ
ὀργὴν [illegible] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀλλήλους παῖε παῖε τὸν διὸς κόρινθον ὑπὸ τοὺς πρέσβεις·
ὅτι ἐκεῖνος [illegible] ἐπεκράτησεν δὲ παροιμία:

+

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα·

ἀλλ' ἢ διὸς κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν·

χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς

ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,

παίζοντες, οἷς μέτεστι

θεοφιλοῦς ἑορτῆς

ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις

εἶμι καὶ γυναιξίν,

οὗ παννυχίζουσι θεᾷ

φέγγος ἱερὸν οἴσων

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους

λειμῶνας ἀνθεμώδεις

τὸν ἡμέτερον τρόπον·

τὸν καλλιχορώτατον·

παίζοντες, ὃν ὄλβιαι

μοῖραι ξυνάγουσιν·

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος

καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,

ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-

σεβῆ τε διήγομεν,

τρόπον περὶ τοὺς ξένους

καὶ τοὺς ἰδιώτας

ἄγε δή, τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα

πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ πιχώριοι·

οὐ μὴ διατρίψῃς· ἀλλὰ γεύσαι τῆς θύρας·

καθ' ἡρακλέα τὸ σχῆμα· καὶ τὸ λῆμ' ἔχων·

παῖ παῖ. τίς οὗτος. ἡρακλῆς ὁ καρτερός·

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ

καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε

ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,

ἀπῇξας ἄγχων· κἀποδρὰς ᾤχου λαβών·

ὃν ἐγὼ 'φύλαττον· ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος

τοία στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,

ἀχερόντιός τε σκόπελος· αἱματοσταγὴς

φρουροῦσι· κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες

+

χρὴ νὰ ἦθε καὶ ὁ ἐγκέφαλος· ἤ τι σε ἀπλεῖ χρασὶ

διασπάραξε· πνευμόνων τοῦ ἦθε ἔξωσαι

ταρόστι μύραγγα· τῶν νεφροδέσου,

αὐτοῖ σοῖν ἀντέροιστ ἡμοι τῶ μήλω,

διασπάσοντα γμρτόνας τιθράσαι,

ἐφᾶς ἐσώδρομαγονορμήσω πόδα

οὗτος τί δέδρακας,

ὥν τα τέλας, οὐκ ἐσω ἀναστήστε ταχύ

πρὶν τὸ να αἰδὶν τὸ ἑλλέβοριον; ἀλλ᾽ ὥρα σου.

ἀλλ' οἴσει πρὸς τὴν ὠφελίαν μου πτωχίαν.

ἰδοὺ λάβε. πρὸ αὐτῶν. πρὸς οὓς τὶν ὦ χρεῶστοι σοι·

ἐνταῦθα ἔχεις τὴν ὠφελίαν. δέσποτα

+

ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν, καθείρπυσε;

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ἐγώ,

πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε

οὐκ ἂν ἕτερός γ' αὐτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ἀλλὰ τί.

κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος. εἴπερ δειλὸς ἦν.

ἐγὼ δ' ἀνέστην. καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.

ἀνδρεῖά γ' ὦ πόσειδον. οἶμαι νὴ Δία

σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,

καὶ τὰς ἀπειλὰς; οὐ μὰ τὸν Δί' οὐδ' ἐφρόντισα:

ἴθι νυν. ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,

σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν

καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ:

ἐγὼ δέ σοι σκευοφόρος γενήσομαι.

φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον.

καὶ βλέψον εἰς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,

εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

μὰ δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὑκ μελίτης μαστιγίας.

φέρε νυν ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ὦ φίλταθ' ἥκεις ἡράκλεις, δεῦρ' εἴσιθι·

ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' εὐθέως,

ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας,

ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς· βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον

πλακοῦντας ὤπτα· κολλάβους· ἀλλ' εἴσιθι.

κάλλιστ' ἐπαινῶ. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγώ.

πρὶν χορὸν γ' ἀπηλθόντ· ἐπεὶ τοι γ' ἱερέα

ἀλλ' ἔβρατ τε γ' ὀρνίθια· ἢ βατὶ μάθε·

ἔφυγε κώνον αὖ ἐκφάνυ γλυκύτατον·

ἀλλ' ἄσθι θαμέμοι· πάνυ καλῶς. λυράδε χ.

οὐ τόρσα ἀφίσω· ἢ τόρ αὐλήρισγε τι

ἢ δ' ἐγὼ δ' ὄντ' ἔαδ', ὡραγὸ τάτῃ· κωρ χήστριδας

ἔτοβαι· δ' ὑῆβδς· πυὲς λέγεις ὀρχηστρίδας

ἢ βυλλιῶσαι· ἐπ' εὐτέρατε ἑταλμύαι·

ἀλλ' ἄσθι· ὡς μου στρος ἡ δὴ τα τα μου χη

ἢ μουλλοῦ φαγρεῖν· χὺ βάπιξ ἄσπρεται·

ἴθι νῦν φράσον· πρώτ' ἐστ' ἀταις αὐλητρίων.

τας ξένδον ούτης, αὐτοῖς ὡς ἐσορχομαι

+

ὁ παῖς ἀκολουθείτω δεῦρο, τὰ σκεύη φέρων·

ἐπίσχες οὗτος, οὔτι που σπουδὴν ποιεῖς,

ὁτιή σε παίζων· ἡρακλέα 'νεσκεύασα·

οὐ· μὴ φλυαρήσεις· ἔχων ὦ ξανθία·

ἀλλ᾽ ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα

τί δ᾽ ἔστιν οὔ τί πού μ᾽ ἀφελέσθαι διανοεῖ·

ἃ δῶκας αὐτός, οὐ τάχ᾽· ἀλλ᾽ ἤδη ποιῶ·

κατάθου τὸ δέρμα ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι

καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω· ποίοις θεοῖς·

τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ᾽, οὐκ ἀνόητον ἦν κενόν·

ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, ἔσοι᾽ ἀλκμήνιος·

ἀμέλει· καλῶς ἔχ᾽ αὐτά, ἴσως γάρ τοί ποτε,

✝

ἐμοῦ δὲ καθήκει εἰπεῖν· ὁ θεὸς θέλῃ.

τοῦ ταῦτα μὲν, πρὸς ἄνδρας εἰς

γοῦν ἔχοντας τὰς φρένας.

τὸ μὲ τὰ κυλινδεῖν αὐτὸν ἀγαθά,

πρὸς τὸν αὐτοῦ πρὸ αὐτοῦ τὸν τοῖχον

μου λοιπὸν τὰ γεγραμμένα

ἠκόνησαν, λαβοῦθεν

σχῆμα· τὸ δὲ μετὰ στρέφεσθαι

πρὸς τὸ μαλθακώτερον·

δεξιοῦ πρὸς ἄνδρος ἐστὶ καὶ φύσει περαμένου

οὐ στερεὸν τὸ γελοῖον εἶναι,

ἀξιαντίας μὲν δὲ τοῦ λεγόντων,

+

ἀστρώμασι μελισσίοις

ἀναλεβραμμένος, κινῶν τὸ στρίδι,

ἃ τῆ τῆς σὰ μέσ' ἐγὼ δέ

πρὸς τοῦτον βλέπων,

τοὐρέβινθου δρατόμενω·

οὐ τεσόδα τἀν αὐτοῖς πανοῦργος

ἆδε· καὶ τὴν τῆς γνάθου·

πὺξ πατάξας μου κέκοψε θεοῖς χοροῖς τοῖς προαστίων,

πλαθαίνη πλαθάνη· σκεῦος ἐλθ., ὁ πανοῦργος οὗτοσί,

ὃς ἂς τὸ πᾶν ὀσμῶσον ἀσήθων ποτέ,

εἰ καὶ διὰ τὴν ὕβριν τοῖς καὶ τέφαλαγγ' ἡμῖν. νήδια

ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. κακοῖς τὰ κακὰ λέγει.

+

καὶ κρέα τὰ πρὸς τοῦτοισιν ἀναβρασθήσεται,

ἀλλ' ἢ κρομμυοβολίαισιν. δώσεις δίκην

τὰς ταῖς ὀπώραις τὰ πολλά. λυρᾶς ὦ γύναι.

καὶ νοῦ θ' ὃ τελεῖς. οὐ μὴν, οὐ προσέκει

ὁ κέπφος θορυβεῖ ἔχεις, ἀναγνῶσαι.

γέλαι. τὸ πολὺ τάριχος οὐκ ἔχρην ἅπαν.

μάλιστα. οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,

ὃν προσωνοῦ τοῖς ταλάροισι καὶ γάλα

κἄπειτα δὴ τοῦ ἀργύριον ἐπρατόμην,

ἔβλεψε χρυσέ... μεδρυμυ, καὶ ἐμυκᾶτο

τοῦτου πάνυ τοὔργον. οὐ τὸ σόβ' ὅπως πανταχοῦ.

τὸ ξίφος γέλασαι τοι. μὴ γένεσθαι ... κυνῶν.

+

καὶ δία τὰ λοιπά· καὶ δὲ διδάσκαλε ἔπω.

ἐπὶ τὴν καταληφθεῖσαν ἐπεδείξαμεν.

ὁ δ᾽ ὦ χριστέ, ἐξαλέξας τὰ τῆς ψιάθου ἐλαβών.

τί τοῦτο τοιοῦτου τοὔργον· ἀλλ᾽ ἐχρῆν τί δρᾶν.

ἴθι δὴ κάλεσον τὸν πρὸς αὐτὴν καλέσωγ᾽ αὖ μοι

οὐδέ μοι γ᾽ ἂν περὶ ἐπιτυχεῖς τῶν ὀρβολόν,

ἵνα αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ὦ μιαρὲ φάρυγξ

ὡς ἡδέως ἂν τοῦ λίθου τοῖς γομφίοις

κόπτοιμ᾽ ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία

ἐγὼ δὲ τὸν βάραθρον, ἐμβάλοιμί σε

ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ᾽ ἄν, ἐκτέμοιμί σου,

δρέπανον λαβοῦσα, ὦ τοῖς κυλικείοις καταπαλαῖς

ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα· προσκαλούμενος
κάκιστ' ἀπολοίμην, ξανθίαν, εἰ μὴ φιλῶ
οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου
οὐκ ἂν γενοίμην ἡρακλῆς ἄν. μηδαμῶς
ὦ ξανθίδιον. καὶ πῶς ἂν, ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην· δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ· καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς· ἡ γυνὴ τὰ παιδία.
κάκιστ' ἀπολοίμην· κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

†

δέχομαι τὸν ὅρμον, καὶ ἐπὶ τούτοις λαμβάνω·

νῦν τὸν ἔργον ἐστὶ παιδιή·

τὴν στολὴν ἣν ἔλαβες ἣν πρὸ

εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν·

ἀγαγ ταλαιζαν τῶν τὸν ἀγῶνα·

τὸ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,

τοῦ θεοῦ μεμνημένον

ὃ πρὶν ἀναζήσας αὐτόν

ἀδέ παραλληρῶν ἄλωσα,

τὸ λαβεῖν τέρας ἀθάνατον

αὖθις ἀγρεαθῆναι αὐτὴν τὲ πάλιν τὰ στρώματα

συνεικῶς ὧν δ' ἄρες παραγνά τ

ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ᾽

ἄρτι ξυννοούμενος.

ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,

ταῦτ᾽ ἀφαιρεῖσθαι πάλιν

πειράσεταί μ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι.

ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ παρέξω

'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα.

καὶ βλέποντ᾽ ὀρίγανον.

δεῖν δ᾽ ἔοικεν. ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον

ἵνα δῷ δίκην. ἀνύετον. ἥκει τῷ κακόν.

οὐκ ἐς κόρακας. μὴ πρόσιτον. εἶεν, καὶ μάχει.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE
SALAMANCA

~~96~~

96

~~4 5 6 7 8 9 10~~

960

96
7
672
960
2652

2 3 4 5 6 7

ARISTOPHANES